

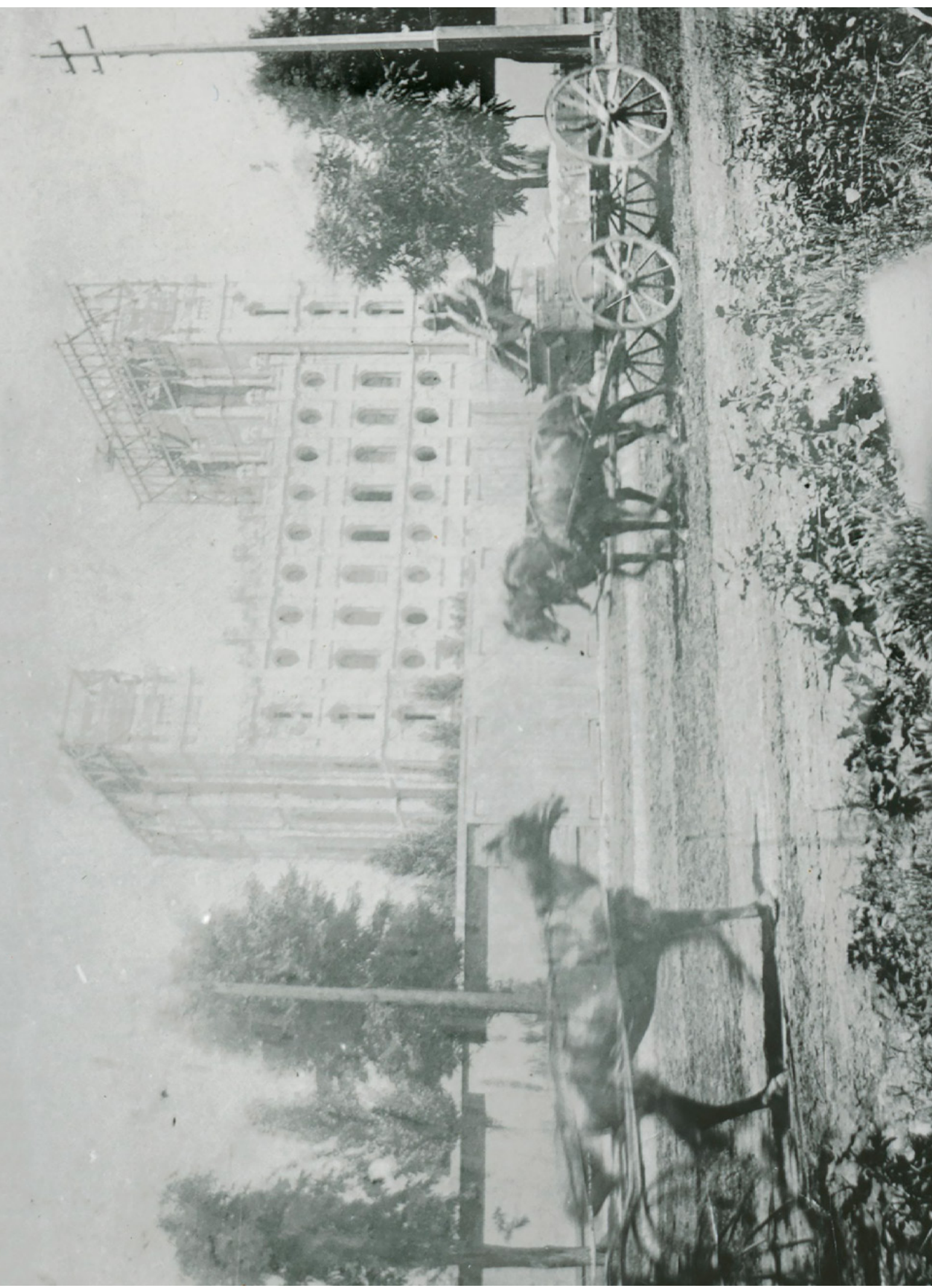
เลี่ยมเหล็ก

พบเส้นทางสู่การพึ่งพา
ตนเองของท่าน น. 32, 40–43

พระวิหารและประวัติครอบครัว:
คำเชื่อเชิญจากประธานและซิสเตอร์
เนลสัน น. 14

รับบัพติศมาได้ไม่นานหรือ ท่าน
สามารถรับใช้ในพระวิหารได้เลย น. 20
ตามมาตรการยุติความขัดแย้งในชีวิต
แต่งงาน น. 22

มำกัับรณมำกั้วงผ่านพระวิหารชอลท์เลค ภาพที่เห็นประมาณปี 1891 วิลฟร็ด อดัมส์ (1807-1898) เป็น
ประธานสภานักการเมื่อครั้งอุทิศพระวิหารชอลท์เลคในปี 1893 ท่านสอนว่า “เรามีความรับผิดชอบ ...
เรื่องการสร้างพระวิหารถวายพระผู้สูงสุด ซึ่งเราจะเข้าไปทำศาสนพิธีเพื่อความรอดของคนตายของเราใน
นั้น” (คำสอนของประธานสภานักการ: วิลฟร็ด อดัมส์ [2004], 96)

ภาพถ่ายเพื่อโดยหอสมุดประวัติศาสตร์จักร

เลียโฮนา ตุลาคม 2017

4

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด:
การเป็นศาสนิกย์ที่แท้จริง
โดย ประธานเฮนรี่ บี. อาयरริงก์
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน:
โอบกอดคนหันเหด้วยความรัก

ภาพปก
ภาพถ่ายโดย เลสลีย์ นิลส์สัน

บทความพิเศษ

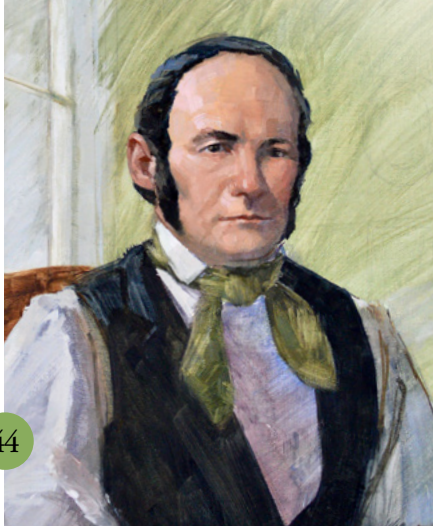
- 14 เปิดฟ้าสวรรค์ผ่านงานพระ
วิหารและประวัติกอบครัว
โดย ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน
และเวนดี้ คัมเบิลยู. เนลสัน
- 20 รู้ก่อนไป: บัพติศมาในพระวิหาร
โดย ฮีเธอร์ เจ. จอห์นสัน
ในฐานะสมาชิกใหม่ ท่านสามารถ
เข้าพระวิหารได้เลยโดยใช้ใบ
รับรองพระวิหารแบบจำกัดการ
ใช้ ต่อไปนี้เป็นคำตอบบางข้อของ
คำถามที่ท่านอาจมีก่อนไป
- 22 ยุติความขัดแย้งในชีวิตแต่งงาน
โดย เอส. เบรนท์ ชาร์แมน
เมื่อยุติความขัดแย้ง รูปแบบใหม่
จะเข้ามาแทน
- 28 พบความช่วยเหลือหลัง
จากแผนชีวิต
โดย แบรด วิลค็อกซ์
สันติสุขจะแทนที่ความเศร้าเสียใจ
ของผมได้อย่างไร

- 32 “ขอให้เราพึ่งพาตนเองและไม่พึ่งใคร”
โครงการพึ่งพาตนเองของ
ศาสนจักรคืออะไร และจะช่วยท่าน
ได้อย่างไร

ปกิณกะ

- 8 เราพูดถึงพระคริสต์:
ลองอีกครั้งก็ยังไม่สาย
โดย แอมเบอร์ เจนเซ่น
- 10 การสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด:
ข้างในห้องเรียน
โดย เจสซิกา กริฟฟิธและ
ริชาร์ด เอ็ม. รอมนีย์
- 38 ภาพแห่งศรัทธา: ไอเลอร์ โดดาจ
- 40 เสี่ยงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก:
ช่วยบางคนวันนี้
โดย ประธานโรมัส เอส. มอนตัน

คนหนุ่มสาว

44

- 44 บทเรียนห้าบทสำหรับคนหนุ่มสาวจากอัครสาวกวัยหนุ่ม
โดย แมทธิว ซี. กอดฟรีย์
ปัจจุบันเราสามารถเรียนรู้อะไรได้บ้างจากประสบการณ์ของอัครสาวกรุ่นแรกบางคนของการฟื้นฟู

ดูว่าท่านจะหา
เลี้ยวโศนาที่ซ่อนอยู่
ในฉบับนี้ได้หรือไม่ คำใบ้: บางครั้ง
ความสนุกปลอม
ตัวเป็นการรับใช้!

เยาวชน

- 50 อุปนิสัยเหมือนพระคริสต์
โดย เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบคนาร์
พระเยซูผู้ทรงทนทุกข์มากที่สุด
ทรงมีพระเมตตาต่องามมากที่สุด
ต่อเราทุกคนผู้ทนทุกข์น้อยกว่ามาก
- 54 วิธีที่ข่าวสารการประชุม
ใหญ่จะเปลี่ยนชีวิตท่าน
โดย แฮคคีย์ กริกส์
- 58 ยึดมั่น
โดย ลินด์เซย์ ฮิลเลอร์
เพื่อนวัยเดียวกันกดดันดิฉันให้เต็ม
แต่จากนั้นเด็กหนุ่มคนหนึ่งพูด
บางอย่างที่เปลี่ยนชีวิตดิฉัน
- 60 ทำลายแม่พิมพ์ของ “วัยรุ่นทั่วไป”
โดย ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล
- 62 โปสเตอร์: ลอยขึ้นในศรัทธา
- 63 คำตอบจากผู้นำศาสนจักร:
วิธีรู้ด้วยตนเอง
โดย ประธานเฮนรี่ บี. อาयरังก์
- 64 คำถามและคำตอบ
นอกจากสวดอ้อนวอนและศึกษา
พระคัมภีร์แล้ว วิธีที่ดีที่สุดในการ
ทำให้ประจักษ์พยานของฉันท
เข้มแข็งคืออะไร

58

เด็ก

66

- 66 จากปรีศสู่ซัปโปโร
โดย เอมี เจน เลวิตต์
เด็กๆ ทั้งในฝรั่งเศสและญี่ปุ่นตั้งตารอ
บางสิ่งบางอย่าง: พระวิหารแห่งใหม่
- 68 คำตอบจากอัครสาวก: พระวิญญาณ
บริสุทธิ์จะช่วยฉันได้อย่างไร
โดย เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์
- 69 หน้าใหม่ของหนู
- 70 การเดินทางของเจน
โดย เจสซิกา ลาร์เซ็น
ครอบครัวของเจนไปถึงโนวูได้
อย่างไรโดยไม่มีเรือ
- 72 ชารห์กับเอ็มอาร์ไอ
โดย จูเลียน โดแมน
ชารห์กลัวการตรวจเอ็มอาร์ไอ เธอ
จะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้รู้สึกดีขึ้น
- 74 บุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์ศาสนจักร:
ศาสตราจารย์คนใหม่
- 75 ช่วยเหลือ ดินสอครึ่งละแท่ง
โดย คาเลบ เอช.
คาเลบต้องการช่วยผู้ลี้ภัย—และ
เด็กคนอื่นช่วยด้วย!
- 76 เรื่องราวของพระเยซู:
พระเยซูเสด็จเยือนโจเซฟ สมิม
โดย คิม เว็บบ์ ริด
- 79 หน้าระบายสี:
วันสะบาโตเป็นวันศักดิ์สิทธิ์

ตุลาคม 2017 ปีที่ 23 เล่มที่ 10
 เลียโฮนา 14450 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุค
 สุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โรมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ อี. อาซังก์,
 ดีทอร์ เอฟ. อุกทอร์ฟ

โค้วมอัครศาสนิกสง: รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, คัลลีน เอช. ไอคัส,
 เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด, โรเบิร์ต ดี. เฮลด์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์,
 เดวิด เอ. เบเนนาร์, เทวอน ทิน แอล. ลูค, ดี. ทอดด์ คริสตอฟเฟอร์สัน,
 นีล แอล. แอนเดอร์สัน, โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์, แกรี่ อี. สตีเวนสัน,
 เดวิด จี. เรนสัน

บรรณาธิการ: โจเซฟ คัมเบลยู, ซิดาดี

ผู้ช่วยบรรณาธิการ: แรนดัลล์ เค. เบเนนดต์, แครอล เอฟ. แมคคองกี

ที่ปรึกษา: ไบรอัน เค. แอชตัน, บอนนี เอช. คอร์ดอน, เลอเกรนส์ อาร์.
 เคอร์ติส จูเนียร์, ชาราน ชูเบง, คริสตอฟเฟอร์ โกลด์สัน, คัลลาส ดี. โฮล์มส์,
 เอริก คัมเบลยู, โคลพิกษา, แลร์รี่ อาร์. ลอร์เรนซ์

ผู้อำนวยการบริหาร: ริชาร์ด โอ. ฮิตัน

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสาร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อัดัม ซี. โอลสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรนัลด์ คาร์

ผู้ช่วยฝ่ายพิมพ์เผยแพร่: เคมิลลา อมาร์

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: เมอร์ริส เดนนิส, เดวิด ดิกสัน,
 เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟลิตตัน, ลอริ ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช.
 การ์ฟ, ลารีน พอร์เตอร์ กอนดี, จอน ไรอัน เจนสัน, ชาร์ลอตต์
 ลาร์บาโล, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, เมลลี จอห์นสัน โอติค็อก, อีริก บี.
 เมอร์คอกก์, โจเซฟ เอ. เทอร์รี่, เจน ฟินโบโรห์, ริชาร์ด เอ็ม.
 รมอนนี, มินดี แอนน์ เชล, มาร์ตินา วิคสัน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คุกเซน

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: เทกซ์ อาร์. ฟิตเตอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูวส์, เฟย์ พี. แอนดรูวส์, ซี. คิมบัลล์ บอดด์,
 โรมัส ไซดส์, เมท ไกลด์, คอลลิน อิงกิลด์, เอริก บี. จอห์นสัน, ชูซาน
 ลอฟเกรน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค คัมเบลยู, โรนัลด์ เรเชลล์, เบรค
 เทียร์, เค. นีโคล วอลเลนฮอร์สต์

ผู้ประสานงานทรัพยากรทางปัญญา: โคลเลตต์ เนเบเกอร์ ฮูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ บีเคอร์ส

งานผลิต: โอรา เกล็น อะแดร์, คอนนี ไบรอร์พ บรีดจ์, จูลี เบอร์เคดต์,
 โรมัส จี. โครบิน, ไบรอัน คัมเบลยู, คิกิ, จินนี่ เจ. นิลสัน, เดเรค ริชาร์ดสัน
งานก่อนพิมพ์: โจเซฟ เดนนิส, แอมมอน แฮร์ริส

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: สตีเวน ที. ลูวิส

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: ทรอย เค. เวลลิงกา

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์นิม

เลียโฮนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของ
 พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อีเมลค่าสมาชิกในประเทศไทย 70
 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมาชิกสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสารเลียโฮนา
 ชาวอิตาลี/สาขา หรือส่งในสมัคร ไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 อ.เพชรบุรี
 ซัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-
 7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน

ส่งคืนฉบับและข้อจำกัด: ทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org; ทางอีเมลที่
liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ *Liahona*, Rm. 2420, 50 E.
 North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA. เลียโฮนา (สำหรับ
 ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "ขมิ้นเทศ" หรือ "เครื่องสำอาง") จัดพิมพ์
 ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บัลแกเรีย จีน ภาษาญี่ปุ่น จีน
 กลาง (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัตช์ อังกฤษ เอสโต-
 นีเชีย ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี โอลันด์ อินโดนีเซีย
 อิตาลี ญี่ปุ่น คีร์กีซ เกาหลี สเปน อิตาลี เกาหลี สเปน อิตาลี สเปน
 นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซูวารี สโลวีเนีย สเปน
 สวาฮีลี สวีเดน คาตาล็อก คาซัคสถาน ไทย ตุรกี ยูเครน อุรดู และเวียดนาม
 (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2017 โดย Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.
 พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ข้อมูลลิขสิทธิ์: เว้นแต่ระบุเป็นอย่างอื่น ท่านอาจทำซ้ำข้อความ
 และภาพจาก เลียโฮนา ไว้ใช้ส่วนตัวได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์
 (รวมทั้งใช้ในการเรียกของศาสนจักร) สิทธินี้อาจถอนคืนได้ทุกเมื่อไม่
 อนุญาตให้ทำส่วนภาพที่ระบุข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัย
 เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North
 Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA;
 email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2017 Vol. 23 No. 10. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-
 2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day
 Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
 price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals
 Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for
 change of address. Include address label from a recent issue; old and
 new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to
 Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help
 line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover,
 MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada
 Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL
 AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services,
 Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

ออนไลน์เพิ่มเติม

อ่านบทความและส่ง
 บทความของท่านมาที่

liahona.lds.org

หาข่าวสารที่แบ่ง
 ปันได้และสร้าง
 แรงบันดาลใจ

(เป็นภาษาอังกฤษ
 โปรตุเกส และสเปน) ที่
facebook.com/liahona

ส่งคำติชมมาที่

liahona@ldschurch.org

บอกรับนิตยสารที่
store.lds.org

หรือไปที่ศูนย์หนังสือ
 ตามผู้นำวอร์ด หรือโทร
 1-800-537-5971
 (สหรัฐอเมริกาและแคนาดา)

ภาพโดย GETTY IMAGES

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

กลับใจ (การ), 8
 การประชุมใหญ่สามัญ, 54
 การเป็นศาสนิกชน, 4
 ความตาย, 28, 38
 คุณลักษณะแห่งสวรรค์, 60
 งานพระวิหาร, 14, 20, 66
 งานอาชีพ, 32, 41, 43
 แต่งงาน (การ, ชีวิต), 22
 ประจักษ์พยาน, 63, 64
 ประชุมสภาครู (การ), 10
 ประวัติครอบครัว, 14

ประวัติศาสตร์, 44, 70,
 74, 76
 ปลอบโยน (การ), 28, 72
 ผู้ลี้ภัย, 75
 พระคำแห่งปัญญา, 58
 พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา, 4, 7,
 8, 14, 38, 63, 76
 พระเยซูคริสต์, 28, 50, 76
 พระวิญญาณบริสุทธิ์, 68, 72
 พระวิหาร, 66, 69
 พึ่งพาตนเอง (การ), 32, 40,
 41, 42, 43

รัก (ความ), 7
 รั้ง (การ), 38, 75, 80
 แรงกดดันจากเพื่อนวัย
 เดียวกัน, 58
 วันสะบาโต, 79
 ศรัทธา, 28, 32, 62
 ศึกษาพระคัมภีร์ (การ), 64
 โศกเศร้า (ความ), 28
 สมาชิกใหม่, 20
 สวดอ้อนวอน (การ), 63, 64
 สันติสุข, 28

โดย ประธาน
เฮนรี่ บี. ฮายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

การเป็น สานุศิษย์ที่แท้จริง

ในการประชุมคือระลึกทุกครั้ง เรามีสิทธิพิเศษของคำสัญญาที่พระบิดาบนสวรรค์ว่าเราจะระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดตลอดเวลาและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ทั้งนี้เพื่อเราจะมีพระวิญญูญาณของพระองค์อยู่กับเรา (ดู โมโรไน 4:3; 5:2; คพ. 20:77, 79) โดยธรรมชาติวิสัย เราจะระลึกถึงพระองค์เสมอเมื่อเราได้รับพระนามของพระองค์ไว้กับเรา เราระลึกถึงพระองค์ในหลายๆ ด้าน แต่ระลึกถึงเป็นพิเศษเมื่อเราได้รับใช้ผู้อื่นในพระนามของพระองค์ อ่านพระคำอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ และสวดอ้อนวอนให้รู้ว่าพระองค์ทรงประสงค์ให้เราทำอะไร

สิ่งนั้นเกิดขึ้นกับข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้าประกอบพิธีบัพติศมาให้เยาวชนชายคนหนึ่ง ข้าพเจ้ารู้ว่าผู้รับใช้ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงแต่งตั้งได้เรียกข้าพเจ้าให้เป็นผู้สอนศาสนาสอนพระกิตติคุณและเป็นพยานถึงพระองค์และศาสนจักรที่แท้จริงของพระองค์ ข้าพเจ้ากับคู่ผู้สอนศาสนาสัญญากับเยาวชนชายคนนั้นว่าเขาจะสะอาดผ่านอำนาจการชดใช้ของพระเยซูคริสต์เมื่อเขากลับใจด้วยศรัทธาในพระผู้ช่วยให้รอดและรับบัพติศมาโดยผู้รับใช้ที่พระองค์ทรงมอบอำนาจ

ขณะข้าพเจ้าพยุเงาขึ้นจากน้ำในอ่างบัพติศมา เขากะซิบบอกข้าพเจ้าว่า “ผมสะอาดแล้ว ผมสะอาดแล้ว” ในขณะนั้น ข้าพเจ้าระลึกถึงบัพติศมาของพระผู้ช่วยให้รอดโดยยอห์นผู้ถวายบัพติศมาในแม่น้ำจอร์แดน ยิ่งกว่านั้น ข้าพเจ้าระลึกถึงข้าพเจ้ากำลังทำงานแห่งความรอดของ

พระผู้ช่วยให้รอดที่ฟื้นคืนพระชนม์และทรงพระชนม์—พระวิญญูญาณบริสุทธิ์ทรงเข้าร่วม เช่นเดียวกับยอห์น

สำหรับข้าพเจ้าและสำหรับเราแต่ละคน การระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดเป็นได้มากกว่าการพึ่งพาความทรงจำเรื่องความรู้และประสบการณ์ของเราที่พระองค์ เราสามารถทำการเลือกทุกวันที่ดึงเราเข้ามาอยู่ใกล้พระองค์ในปัจจุบัน

การเลือกซึ่งง่ายที่สุดน่าจะเป็นการอ่านพระคัมภีร์ โดยทำเช่นนั้นเราจะเกิดความรู้สึกใกล้ชิดพระองค์ สำหรับข้าพเจ้า ความใกล้ชิดเกิดขึ้นบ่อยที่สุดเมื่อข้าพเจ้าอ่านพระคัมภีร์มอรมอน ในนาที่แรกๆ ที่ข้าพเจ้าอ่านบทต่างๆ ของ 2 เนไฟ ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของนีไฟกับลีไฮพูดถึงพระผู้ช่วยให้รอดในความคิดข้าพเจ้าประหนึ่งพวกท่านรู้จักพระองค์เป็นการส่วนตัว ความรู้สึกใกล้ชิดเกิดขึ้น

สำหรับท่าน บทอื่นในพระคัมภีร์อาจดึงท่านมาหาพระองค์มากเป็นพิเศษ แต่ไม่ว่าท่านจะอ่านพระคำของพระผู้เป็นเจ้าเมื่อใดและที่ใด ด้วยเจตนาจะระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดอย่างแท้จริงและถ่อมตน ท่านย่อมปรารถนาจะรับพระนามของพระองค์ในชีวิตประจำวันของท่านมากขึ้น

ความปรารถนานั้นจะเปลี่ยนวิธีที่ท่านรับใช้ในศาสนจักรของพระเจ้า ท่านจะสวดอ้อนวอนขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยขยายแม่สิ่งที่ดีเหมือนจะเป็นการเรียกเล็กๆ สำหรับท่าน ความช่วยเหลือที่ท่านจะทูลขอคือขอให้ท่าน

สามารถลืมตนเองและจดจ่อมากขึ้นกับสิ่งที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงประสงค์แก่ผู้คนที่ท่านได้รับเรียกให้รับใช้

ข้าพเจ้ารู้สึกถึงพระหัตถ์และความใกล้ชิดของพระองค์ในการรับใช้กับลูกๆ ของเราเมื่อข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้รู้วิธีช่วยให้พวกเขาพบสันติสุขที่พระกิตติคุณเท่านั้นนำมาให้ในช่วงเวลาเหล่านั้น ข้าพเจ้ากังวลน้อยลงกับการให้คนมองว่าเป็นพ่อแม่ที่ประสบความสำเร็จ แต่กังวลอย่างยิ่งกับความสำเร็จและความผาสุกของลูกๆ

ความปรารถนาจะให้สิ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์จะให้คนที่เรารับใช้นำไปสู่การสวดอ้อนวอนที่เป็น *การวิงวอน* พระบิดาบนสวรรค์ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เมื่อเราสวดอ้อนวอนเช่นนั้น—ในพระนามของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ด้วยศรัทธาในพระองค์—พระบิดาทรงตอบพระองค์ทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่มานำทาง ปลอบโยน และให้กำลังใจเรา เพราะพระวิญญาณทรงเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตลอดเวลา

(ดู 3 นิไฟ 11:32, 36; 28:11; อีเธอร์ 12:41) เราจึงสามารถรักพระเจ้าด้วยสุดใจ ความนึกคิด และพลังกายของเราได้มากขึ้น (ดู มาระโก 12:30; ลูกา 10:27; คพ. 59:5)

พรของการระลึกถึงขณะนี้และทุกวันจะเกิดขึ้นอย่างช้าๆ และต่อเนื่องเมื่อเราใช้พระองค์ ดื่มด่ำพระคำ

ของพระองค์ และสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาในพระนามของพระองค์ การระลึกถึงนี้จะหล่อหลอมเราให้เป็นศาสนิกษย์ที่แท้จริงของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ในอาณาจักรของพระองค์บนโลกนี้—และกับพระบิดาของพระองค์หลังจากนั้นในโลกอันเรืองโรจน์ที่จะมาถึง ■

การสอนจากข่าวสารนี้

ประธานอาริงก์แนะนำให้เราระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตลอดเวลาโดยทำการเลือกที่ดึงเราให้เข้าใกล้พระองค์มากขึ้นทุกวัน ท่านอาจจะอ่านคำสวดอ้อนวอนสี่ครั้งกับคนที่ท่านสอน ซึ่งกล่าวถึงพันธสัญญาให้ระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา (ดู โมโรไน 4:3; 5:2; คพ. 20:77, 79)

ท่านอาจจะเชิญให้คนที่ท่านสอนเขียนสิ่งที่พวกเขาทำได้ในแต่ละวันเพื่อระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด อีกทั้งท่านอาจจะเชิญให้พวกเขาสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาบนสวรรค์ทุกขอความสำเร็จและความผาสุกให้แก่กัน ท่านอาจจะสวดอ้อนวอนให้พวกเขาในทำนองเดียวกัน

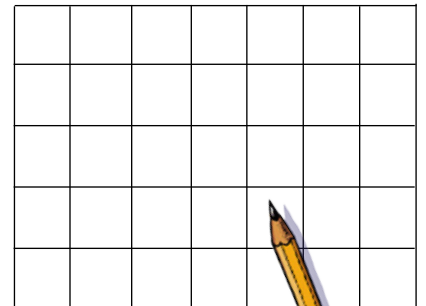
ระลึกถึงพระเจ้าทุกวัน

มี ทรสหาย งานบ้าน การบ้าน ที่วี—มี
สิ่งต่างๆ มากมายที่ขอให้เราใส่ใจ
แต่ทุกสัปดาห์ เราสัญญากับพระบิดาบน
สวรรค์ “ว่า [เรา] ระลึกถึง [พระบุตรของ
พระองค์ พระเยซูคริสต์] ตลอดเวลา”
(คพ. 20:79)

ประธานอยริงก็กล่าวว่าเราสามารถ
“ทำการเลือกทุกวัน” ที่ช่วยให้เราระลึก
ถึงพระผู้ช่วยให้รอด ท่านอาจตั้งเป้า
หมายเดือนนี้ว่าจะระลึกถึงพระผู้ช่วย
ให้รอดมากขึ้นในแต่ละวัน ท่านอาจจะ
ทำปฏิทินและให้คำมั่นว่าจะทำวันละ

อย่าง ประธานอยริงก็ระบุหลายอย่าง
เช่น การอ่านพระคัมภีร์ สวดอ้อนวอน
ด้วยศรัทธา รับใช้พระผู้ช่วยให้รอดและ
ผู้อื่น นอกจากนี้ยังมีการทำบันทึกส่วน
ตัว เข้าร่วมการประชุมของศาสนจักร
ฟังการประชุมใหญ่สามัญ ไปพระวิหาร
ร้องเพลงสวด—และอื่นๆ อีกมากมาย!
เมื่อเราระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดทุกวัน
ประธานอยริงก็สัญญาว่า “พร . . . จะมา
อย่างช้าๆ และต่อเนื่อง . . . [และ] จะหล่อ
หลอมให้เราเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริงของ
พระเจ้าพระเยซูคริสต์”

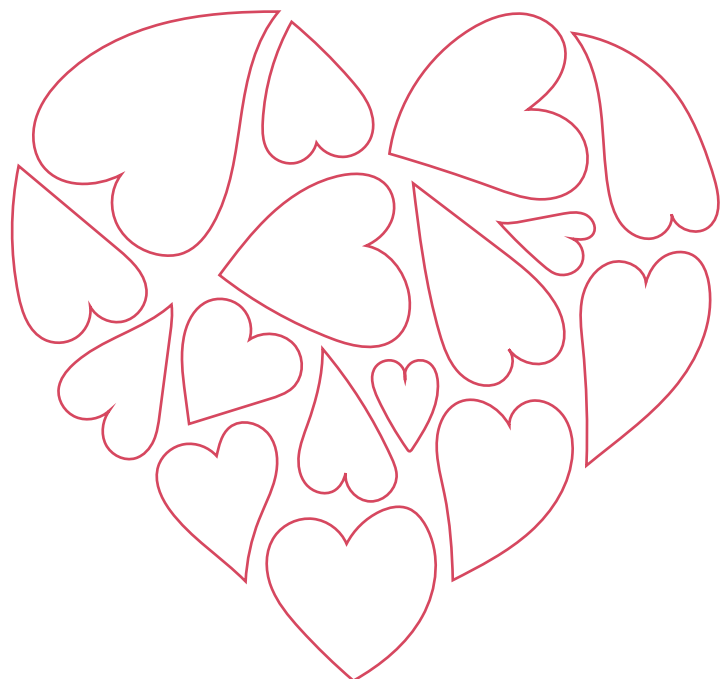
ตุลาคม

เด็ก

ความรักมากมาย

เมื่อ เราอ่านพระคัมภีร์หรือสวด
อ้อนวอน เราจะรู้สึกได้ว่าพระบิดา
บนสวรรค์และพระเยซูทรงรักเรา
มาก ระบายสีหัวใจหนึ่งดวงทุกครั้ง
ที่ท่านสวดอ้อนวอนหรืออ่านพระ
คัมภีร์ ท่านจะทำอะไรได้อีกบ้างเพื่อ
รู้สึกใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์และ
พระเยซู

ข่าวเยี่ยมสอน

โอบกอดคุณ หลังทางด้วย ความรัก

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวด
อ้อนวอนและทูลขอการดลใจให้รู้ว่า
จะแบ่งปันอะไร การเข้าใจจุดประสงค์
ของสมาคมสงเคราะห์จะเตรียมจิตใจ
ของพระผู้เป็นเจ้าให้พร้อมรับพรแห่ง
ชีวิตนิรันดร์อย่างไร

“ความเป็นจริงคือไม่มีครอบครัว
ใดดีพร้อม...” ประธานดีเทอร์
เอฟ. อุก์ทอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สอง
ในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าว “ไม่ว่าครอบครัวของท่านกำลังเผชิญ
ปัญหาใด ไม่ว่าท่านจะต้องทำสิ่ง
ใดเพื่อแก้ปัญหา จุดเริ่มต้นและ
จุดสิ้นสุดของวิธีแก้คือจิตกุศล
ความรักอันบริสุทธิ์ของพระ
คริสต์”¹

ลินดา เค. เบอร์ตัน อดีต
ประธานสมาคมสงเคราะห์
สามัญกล่าวถึงคนที่ไม่มีส่วนเติม
ที่ในพระกิตติคุณว่า “พระบิดา
บนสวรรค์ทรงรักลูกทุกคนของ
พระองค์... ไม่ว่าพวกเขาอยู่ที่
ใด—บนเส้นทางหรือนอกเส้น
ทาง—พระองค์ทรงต้องการให้
พวกเขากลับบ้าน”²

“ไม่ว่า [ลูกของท่าน] จะดื้อดึง
เพียงใด... เมื่อท่านพูดหรือคุย
กับเขา จงอย่าทำด้วยความโกรธ
อย่าทำอย่างเกรี้ยวกราดด้วย
เจตนาจะกล่าวโทษ” ประธาน
โจเซฟ เอฟ. สมิธ (1838–1918)
สอน “พูดกับพวกเขาดีๆ”³

เอลลเดอร์เบรนท์ เอช. นีลสัน
แห่งสวากเจ็ดสิบห้าพระดำรัส

ศรัทธา
ครอบครัว
การบรรเทาทุกข์

แนะนำของพระผู้ช่วยให้รอด
กับคนที่ไม่มีเงิน 10 เหรียญและทำ
หายหนึ่งเหรียญดังนี้ “จงค้นหา
จนกว่าจะพบ เมื่อคนหลงหาย
เป็นบุตรชายหรือบุตรสาวของ
ท่าน พี่หรือน้องของท่าน...
หลังจากเราทำทุกสิ่งที่ทำได้แล้ว
ให้เรารักบุคคลนั้นสุดหัวใจ...”

“ขอให้ท่านและข้าพเจ้าได้
รับการเปิดเผยให้รู้วิธีที่ดีที่สุด
ในการช่วยคนหลงหายในชีวิต
เรา และเมื่อจำเป็นจงมีความ
อดทนและความรักของพระ
บิดาในสวรรค์และพระบุตรของ
พระองค์พระเยซูคริสต์ขณะที่
เรารัก ใฝ่ตาม และรอคอยบุตร
ที่หายไป”⁴

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่
ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธาน
สูงสุดกล่าวว่า “ข้าพเจ้าสวด
อ้อนวอนด้วยศรัทธาขอให้คนที่
ข้าพเจ้ารักและแสวงหาและรู้สึก

ถึงพลังอำนาจของการชดใช้
ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธา
ขอให้ทวยเทพมนุษย์มาช่วย
พวกเขา และทวยเทพมา

“พระผู้เป็นเจ้าทรงออกแบบ
วิธีช่วยบุตรธิดาแต่ละคนของ
พระองค์ให้รอดไว้แล้ว”⁵

พระคัมภีร์และข้อมูลเพิ่มเติม

มัทธิว 18:12; แอลมา 31:35;
3 นิไฟ 13:32; คพ. 121:41–42
reliefsociety.lds.org

อ้างอิง

- ดีเทอร์ เอฟ. อุก์ทอร์ฟ, “สรรเสริญ
ผู้ช่วยให้รอด,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ศ. 2016,
79, 80.
- ลินดา เค. เบอร์ตัน, ใน ซาร่าห์ เจน
วีเวอร์, “Sister Burton, Sister Wixom Visit
Church’s Pacific Area,” *Church News*,
Apr. 2, 2013, lds.org/church/news.
- คำสอนของประธานศาสนจักร:
โจเซฟ เอฟ. สมิธ (1998), 281.
- เบรนท์ เอช. นีลสัน, “การรอคอยบุตร
ที่หายไป,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ศ. 2015, 103.
- เฮนรี่ บี. อายริงก์, “ถึงหลานๆ ของ
ข้าพเจ้า,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ศ. 2013, 71.

พิจารณาสิ่งนี้

เราจะยัง
คงแสดง
จิตกุศลต่อ
คนที่ไม่
ต้องการ
ดำเนินชีวิต
ตามหลัก
ธรรมพระ
กิตติคุณได้
อย่างไร

ลองอีกครั้งก็ยังไม่สาย

โดย แอมเบอร์ เจนเซ็น

คุณพ่อของนักเรียนคนหนึ่งบอกลูกสาวของเขาว่า “ยังไม่สายที่ลูกจะประสบความสำเร็จ” พระเจ้าประทานข่าวสารเดียวกันแก่เรา

๖๖ ชนตราเป็นนักเรียนในชั้นภาษาอังกฤษชั้นสูงของดินัน เธอไม่เคยทำการบ้านหรือโครงการใดๆ หลายสัปดาห์จนกลายเป็นปี เธอแค่ฝืนกลางวันที่ได้เรียน เธอมีข้ออ้างอยู่เรื่อยๆ ว่าทำไมจึงทำการบ้านไม่เสร็จ เธอไม่แสดงท่าทีหรือไม่ทำงานที่จำเป็นต่อการเรียนหลักสูตรซึ่งต้องทุ่มเทนั้นให้สำเร็จ

ดินันกับครูที่ปรึกษาของเธอตัดสินใจนัดประชุมกับชนตรา คุณพ่อของเธอ และครูบางคนเพื่อตกลงว่าเธอควรเดินทางไหน เธอควรจะเลิกเรียนหลักสูตรชั้นสูงแล้วเรียนหลักสูตรมาตรฐานแทนหรือไม่ เรื่องสำคัญก็คือคำถามที่พูดไม่ออกซึ่งอยู่ในใจของเราทุกคนคือเราจะหาวิธีช่วยให้ชนตราประสบความสำเร็จได้หรือไม่

เพราะเชื่อว่าชนดามีโอกาสประสบความสำเร็จหลายครั้งแต่กลับเลือกประสบความสำเร็จล้มเหลว ดินันจึงเข้าร่วมการประชุมด้วยความรู้สึกละอายใจ ดินันแอบหวังให้เธอตัดสินใจเลิกเรียนวิชาของดินันเพื่อดินันจะไม่ต้องกังวลกับเธออีก ดินันรู้สึกว่าการตัดสินใจสุดความสามารถแล้วและสายเกินไปแล้ว

ในการประชุม ภาษากายของชนตราเผยว่าเธอเองก็สงสัยว่าจะประสบความสำเร็จได้หรือไม่ เธอจ้องมองโต๊ะขณะดินันบรรยายความล้มเหลวของเธอในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ขณะครูประวัติศาสตร์ยืนยันว่าชนตราทวิขาของเขาเช่นกัน เธอนั่งตัวอ่อและดินันเห็นน้ำตากำลังไหลอาบแก้มเธอ

ดินันอธิบายให้เธอกับคุณพ่อฟังด้วยความเห็นใจว่าถ้าชนตราต้องการประสบความสำเร็จในหลักสูตรที่ทำหายเหล่านี้ เธอจะต้องเปลี่ยนพฤติกรรมที่ทำให้เธออยู่ในหลุมลึกมากและนั่นจะยากมาก

ข่าวสารจากคุณพ่อของเธอ

จากนั้นครูที่ปรึกษาเหลียวมองคุณพ่อของชนตรา ชายผู้มีการศึกษาน้อยที่ดูอึดอัดกับสภาพแวดล้อมที่โรงเรียน ครูที่ปรึกษากล่าวว่าเขามีคำถามจะถามครูหรือไม่ เขาตอบว่าไม่มีและขอบคุณเราสำหรับสิ่งที่เราทำเพื่อชนตรา แต่จากนั้นเขาบอกว่าเขามีบางอย่างจะพูดกับลูกสาว

ดินันใจระทึก ดินันเคยอยู่ในการประชุมครู-ผู้ปกครองบ้างครั้งที่พ่อแม่

ตำหนิลูกๆ ต่อหน้าครูกับครูที่ปรึกษา ต่ำว่าลูกเกียจคร้าน ไม่ตั้งใจ และขาดแรงจูงใจ ดินันเตรียมใจฟังคำตำหนิพวกนั้นอีกครั้ง

แต่สิ่งที่ได้ยินทำให้ดินันประหลาดใจ คุณพ่อผู้อ่อนน้อมถ่อมตนของชนตราเหลียวมองลูกสาววัย 16 ปีที่รู้สึกอับอายและเสียใจอย่างยิ่ง เขาพูดกับเธอว่า “ยังไม่สายลูก ยังไม่สายที่ลูกจะประสบความสำเร็จ ยังไม่สายนะลูก”

ดินันนอกจากการประชุมนั้นด้วยความตื่นตันใจกับการแสดงความรักของเขานี้แต่เป็นห่วงที่เขาไม่ทราบจะทำอย่างไรเพื่อให้ลูกสาวผ่านจุดนี้ไปได้ ดูเหมือนเป็นเรื่องเหลือวิสัย ดินันทราบในเวลาต่อมาว่าเธอตัดสินใจเลิกเรียนวิชาประวัติศาสตร์แต่ไม่เลิกเรียนวิชาภาษาอังกฤษของดินัน

คำวันนั้นขณะที่ดินันคุกเข่าสวดอ้อนวอน พลังพิจารณาข้อบกพร่องของตนเองและทูลขออภัยจากพระบิดาบนสวรรค์ ดินันตระหนักว่าดินันต้องเรียนรู้มากจากคุณพ่อของชนตรา ความไม่มั่นใจและความรู้สึกไม่คู่ควรบางครั้งในชีวิตดินันทำให้ดินันสงสัยว่าดินันมีค่าควรหรือสมควรได้รับโอกาสครั้งที่สองหรือไม่ ในช่วงเวลา

เหล่านั้น พระเจ้าทรงเลือกไม่ด่าว่า ดิฉันเหมือนคุณพ่อของแซนดรา แต่ ปลอบดิฉันแทนว่า “ยังไม่สาย ลูกสาว ของพ่อ ยังไม่สาย”

ข่าวสารของพระกิตติคุณ

บอยเพียงใดที่เราเชื่อข่าวสารของ ปฏิปักษ์ว่าเราสิ้นหวังแล้ว แต่ศาสดา พยากรณ์บอกเรายัง อีสยาห์ประกาศ ว่า “ให้เขากลับมายังพระยาห์เวห์ และ พระองค์จะทรงเมตตาเขา และมายัง พระเจ้าของพวกเราเพราะพระองค์ ทรงมีการอภัยอย่างเหลือล้น” (อิสยาห์ 55:7) มอรมอนเพิ่มพยานของท่าน ว่า “บอยเท่าที่พวกเขากลับใจและ แสวงหาการให้อภัย, ด้วยเจตนาอัน แท้จริง, พวกเขาได้รับการให้อภัย” (โมโรไน 6:8) ปีติของพระกิตติคุณคือ

ยังไม่สาย เพราะบอยเท่าที่เราแสวงหา การให้อภัย การไถ่ของพระเจ้าจะให้เรา เริ่มต้นใหม่

แซนดราตั้งใจจะเริ่มต้นใหม่ เธอ จึงเปลี่ยนแปลงซ้ำๆ ทว่าสำคัญ การ เปลี่ยนแปลงตัวเองไม่ง่าย—เรียก ร้องให้พยายามเอาชนะนิสัยไม่ดีทุก วัน—แต่เธอเห็นรางวัลของความ พยายามเหล่านั้นเมื่อเกรตของเธอดี ขึ้นเรื่อยๆ

จากมุมมองพระกิตติคุณ เกรต สุดท้ายของเรจะไม่นับว่าเราเดิน สะดุดนานเท่าใดหรือเราชุดหลวม ผิงตัวเราลึกเพียงใด แต่พระเจ้าจะ ทรงตัดสินชีวิตเราตามทิศทางที่เรา กำลังมุ่งไป เรากลับใจอย่างไร และ เราพึ่งพาการชดใช้ของพระองค์มาก เพียงใด

ในความเข้าใจอันมีขีดจำกัด ของดิฉัน ดิฉันสงสัยว่าแซนดรา จะเอาชนะความผิดพลาดในอดีต ได้หรือไม่ แต่พระบิดาที่สมบูรณ์ แบบของเราไม่เคยสิ้นหวังในความ สามารถของบุตรธิดาพระองค์ที่จะ บรรลุความสูงส่งโดยรับการทำให้ดี พร้อมในพระคริสต์ ไม่ว่าเราจะไป ไกลเพียงใด พระองค์จะทรงตาม หาเราเสมอ พระเจ้าทรงวิงวอนขอ ให้เราอย่าระหกระเหินเหมือนคน แผลกหน้าในบาปอีกต่อไปแต่ให้ แสวงหาพระองค์ในความหวังและ ชื่นชมพรของการชดใช้อันไม่มี ขอบเขตของพระองค์ แน่แน่นอนว่า ยัง ไม่สาย ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐเวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา

ข้างในห้องเรียน

การประชุมสภาครูไม่เพียงเปลี่ยนวิธีที่เราสอนเท่านั้น
แต่เปลี่ยนวิธีที่เราเรียนรู้ด้วย

โดย เจสซิกา กริฟฟิธและริชาร์ด เอ็ม.
รอมนีย์
นิตยสารศาสนจักร

มีสวาเค ไชโตลพบความท้าทาย
อย่างหนึ่ง ในฐานะประธาน
โรงเรียนวันอาทิตย์ออร์ด พระผู้เป็น
เจ้าทรงมอบความรับผิดชอบให้เขา
ช่วยปรับปรุงการเรียนและการสอน
พระกิตติคุณในออร์ด¹

แต่สมาชิกออร์ดของเขาใน
โจฮันเนสเบิร์ก แอฟริกาใต้มีภูมิหลัง
และความคาดหวังต่างกันมากในบาง
กรณี บางคนมีพื้นฐานความรู้ดี แต่บาง
คนไม่ หลายคนได้รับการสอนมาว่า
หน้าที่ของนักเรียนคือฟัง ไม่ใช่พูด
อีกหลายคนมีอุปสรรคทางวัฒนธรรม
จึงไม่เข้าใจว่า ทั้ง ชายและหญิงควร
ร่วมมือกันในการสอนที่โบสถ์และที่
บ้าน

“เรามีคนพูดภาษาต่างกันด้วย”
บราเดอร์ไชโตลกล่าว “แต่พระ
วิญญาณทรงต้องการกระตุ้นเตือน
แต่ละคน”

เมื่อเริ่มใช้การประชุมสภาครูและ
การสอนในวิธีของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ปี
ที่แล้ว ออร์ดและสาขาทั่วศาสนจักรเริ่ม
จัดการประชุมสภาครูเพื่อสนทนา เรียนรู้
และปฏิบัติตามสิ่งที่มีความหมายว่า
สอนในวิธีของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ตอนนั้นเองที่บราเดอร์ไชโตลเริ่ม
เห็นว่าการประชุมสภาครูจะเป็นพรแก่
ออร์ดของเขาได้อย่างไร การประชุมจะ
แก้ปัญหาย่างยากทางวัฒนธรรม จะเพิ่ม
การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และทักษะ
ต่างกันของสมาชิกจะกลายเป็นพร

เหมือนอีกมากมายหลายคนทั่วโลก
บราเดอร์ไชโตลตระหนักว่าพระเจ้า
ไม่ทรงใช้การประชุมสภาครูเพียงเพื่อ

เปลี่ยนวิธีสอนเท่านั้น แต่พระองค์ทรง
ใช้การประชุมนี้เปลี่ยนวิธีเรียนรู้ด้วย

ข้างกับมุมมองต่างกัน

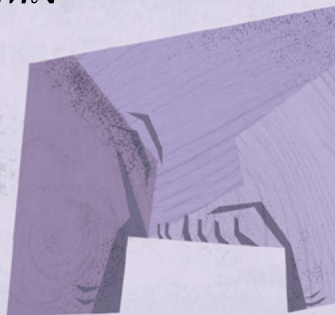
การค้นพบที่น่าสนใจที่สุดอย่าง
หนึ่งสำหรับบราเดอร์ไชโตลคือเมื่อ
ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน
รู้ของตน ทุกคนได้ประโยชน์จาก
ทักษะที่กว้างขึ้นซึ่งได้จากมุมมองที่
ต่างกัน

บราเดอร์ไชโตลเกิดความเข้าใจ
นั้นระหว่างการประชุมสภาครูครั้ง
หนึ่ง เมื่อสมาชิกออร์ดคนหนึ่งเล่า
อุปมาเรื่องชายตาบอดที่มีมุมมองต่าง
กันกับช้าง อุปมาบอกว่าชายตาบอด
หกคนบรรยายลักษณะช้างต่างกัน
(ขาเหมือนเสา หางเหมือนเชือก งวง
เหมือนท่อพ่นน้ำ เป็นต้น) เพราะ
แต่ละคนสัมผัสส่วเดียวของคนละส่วน²

เชือก

ผนัง

พัด

“แต่สมมติว่าช่างแทนการสอนพระกิตติคุณ” บราเดอร์ไซโตลกล่าว “เราต้องทำให้สมาชิกชั้นเรียนแต่ละคนสามารถบอกมุมมองของตนทั้งนี้เพื่อเราจะเข้าใจตรงกันว่าพระกิตติคุณเป็นพรแก่เราทุกคนอย่างไร”

นั่นคือสาเหตุที่ครูในวอร์ดของบราเดอร์ไซโตลมักจะนั่งล้อมโต๊ะตัวหนึ่งระหว่างการประชุมสภาครู—เพื่อจะสนทนากันได้สะดวก “นั่นเตือนเราว่าทุกคนมีสิทธิ์พูดเท่ากัน” เขากล่าว

ตามความต้องการ ของพวกเขา

ในโตเกียว ญี่ปุ่น นัตสูกะไซเอะจิมะไม่แน่ใจว่าเขาจะสอนได้ดี “เมื่อดิฉันได้รับเรียกเป็นครูโรงเรียนวันอาทิตย์สอนเยาวชน” เธอกล่าว “ดิฉันบอกอธิการว่าดิฉันคงกลัว แต่เขาบอกว่าการเรียกมาจากพระผู้เป็นเจ้า ดิฉันจึงยอมรับ”

นักเรียนกลุ่มนั้นทำให้เธอกลัว เพราะความท้าทายที่แต่ละคนแสดงให้เห็น เยาวชนสองคนมีความพิการทางการได้ยิน สมาชิกชั้นเรียนบางคนที่ย้ายจากประเทศอื่นมาอยู่ญี่ปุ่นพูดแต่ภาษาอังกฤษ เธอกลัวความต่างวัยระหว่างเธอกับสมาชิกชั้นเรียนด้วย

ต่อจากนั้นในการประชุมสภาครูครั้งหนึ่ง ซิสเตอร์ไซเอะจิมะพบคำตอบ “เราพูดคุยเกี่ยวกับการรักสมาชิกชั้นเรียนแต่ละคน รู้จักชื่อพวกเขา สวดอ้อนวอนให้พวกเขาทีละคน และสอน—โดยพระวิญญาณทรงนำ—

ตามความต้องการ ของพวกเขา” เธออธิบาย “ดิฉันจึงเริ่มทำ” เธอทำเรื่องอื่นที่ได้เรียนรู้ในสภาด้วยเช่น “ดิฉันใช้คำพูดถ่ายทอดความรักของดิฉัน”

ผลหรือ “ใจดิฉันเปลี่ยน ดิฉันเริ่มรู้สึกรักนักเรียน ดิฉันเป็นห่วงคนที่

ขาดเรียนและสวดอ้อนวอนให้พวกเขาด้วย ทันทีกที่จบบทเรียน ดิฉันเริ่มเตรียมบทต่อไปเพื่อให้มีเวลาคิดเรื่องโอกาสการสอน ดิฉันท่วมท้นด้วยปิติ”

คำตอบเฉพาะเจาะจง

แบรด วิลสันประธานโรงเรียนวันอาทิตย์ในรัฐมินนิโซตา สหรัฐอเมริกาต้องแน่ใจว่าครูในการประชุมสภาครูไม่ออกจากห้องจนกว่าพวกเขาสนทนาวางจะเปลี่ยนเพราะสิ่งที่ได้เรียนรู้ได้อย่างไร

“เราทำตามหลักการที่ให้ไว้ในการสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด” บราเดอร์วิลสันกล่าว “เราสนทนาประสบการณ์ของครู จากนั้นจึงสนทนาหัวข้อหนึ่งที่แนะนำไว้ในฐานะวิทยากรกระบวนการ ผมถามคำถามและสรุปความคิด จากนั้นเรา

เสา

สายยาง

หอก

ฝึกนำไปปฏิบัติ เราแบ่งเป็นกลุ่มเล็กๆ และสนทนาว่า ‘ฉันจะทำอะไรต่างจากเดิมเพราะการประชุมของเราวันนี้’”

รอน กูดสันผู้สอนโนควรัมม์คณายกในวอร์ดเดียวกันกล่าวว่าเขาประทับใจที่เห็นบราเดอร์วิลสัน “ฝึก” สภา “เราพูดคุยกันว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะทรงสอนอย่างไร” เขากล่าว “จากนั้นเมื่อคุณรู้สึกถึงพระวิญญาณ คุณคิดว่า ‘ผมควรจะลองสิ่งนี้กับชั้นเรียนของผม’ การนี้ถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเปลี่ยนวิธีของคุณ เราคิดน้อยลงเรื่อง

‘ผมต้องเตรียมบทเรียน’ และคิดมากขึ้นเรื่อง ‘มีคณายกเหล่านี้ต้องการอะไร และผมจะช่วยให้สิ่งนั้นแก่พวกเขาได้อย่างไร’”

เขาจำได้ตอนเขียนในบันทึกส่วนตัว “ผมเข้าร่วมการประชุมสภาครูวันนี้ และนี่คือสิ่งที่ผมต้องทำ” บันทึกส่วนตัวของเขาเต็มไปด้วยข้อความเช่นนั้น เวลานี้เขาเตรียมล่วงหน้า “เริ่มแต่เนิ่นๆ และคุณได้การกระตุ้นเตือนตลอดสัปดาห์” เขาถามคณายกว่าเกิดอะไรขึ้นในชีวิตพวกเขา “ผม

ช่วยพวกเขาได้มากขึ้นเมื่อผมรู้จักพวกเขาดีขึ้น” เขาเชิญคณายกให้ช่วยสอน “เมื่อพวกเขาช่วยสอน พวกเขาเรียนรู้มากขึ้นด้วย”³

ดิฉันร้องเพลงไม่หยุด

“ในสภาของเรา เราพูดคุยกันว่าดนตรีจะอัญเชิญพระวิญญาณได้อย่างไร” โจเซลีน เฮร์ริงตันครูปฐมวัยในวอร์ดมินนิโซตาเดียวกันกล่าวว่า “ต่อมา ดิฉันกำลังสอนอุไรนัย ดิฉันคิดว่า ‘ฉันจะร้องเพลงขณะพวกเขา

ข้อมูลเพิ่มเติม

เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการประชุมสภาครูและ การสอนในวิธีของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ได้ที่ teaching.lds.org

ระบายสี และนั่นจะดีมาก’ ดิฉันเริ่มร้องเพลง และพวกเขาทุกคนหยุดฟัง ดิฉันจึงร้องต่อไป นั่นทำให้เกิดพระวิญาณ และเมื่อร้องจบ พวกเขาแสดงความคารวะขณะรอดิฉันพูด เราพูดคุย [ในสภา] ด้วยเรื่องการแสดงประจักษ์พยานเมื่อมีโอกาสดิฉันจึงแสดงประจักษ์พยานโดยใช้คำพูดที่พวกเขาเข้าใจได้”

ซิสเตอร์เฮร์ริงตันกล่าวว่าเธอขอบคุณที่ให้ครูปฐมวัยอยู่ในการประชุมสภาด้วย “เราพูดคุยเกี่ยวกับการสอนผู้ใหญ่” เธอกล่าว “แต่จากนั้นบราเดอร์วิลสันจะพูดว่า ‘แล้วการสอนเยาวชนล่ะครับ แล้วการสอนเด็กล่ะครับ’ เขาดึงความสนใจของเรากลับมามีช่วงวัยต่างกันทั้งหมดอยู่”

จากสภาถึงสภา

อดัม มาร์ตินประธานโรงเรียนวันอาทิตย์ออร์ตในเมืองแคลกอรี่ รัฐแอละแบร์ตา แคนาดา กล่าวว่าเขาขอบคุณข้อเสนอแนะจากสภาออร์ต “ประธานสมาคมสงเคราะห์หรือประธานโคเวิร์มเอิลเดอร์จะพูดว่า ‘เราอยากให้ครูเน้นเรื่องนี้’ เราจึงนำเรื่องนี้เสนอใน [การประชุม] สภาครู” เขากล่าว

เมื่อเริ่มการประชุมสภาครูครั้งแรกครูไม่แน่ใจว่าจะคาดหวังอะไร เขาจึงเชิญหลายคนเป็นส่วนตัวและแนะนำเนื้อหาการอบรมที่อยู่ใน teaching.lds.org “ตอนนั้นลูกบอลกำลังกลิ้ง” เขากล่าว “พวกเขารู้ว่าที่นั่นเราสนทนากันว่าเกิดอะไรขึ้น”

การประชุมเมื่อเร็วๆ นี้ครั้งหนึ่งเน้นเรื่องการทำตามพระวิญาณ “เราพูดเรื่องการเตรียมให้แต่ไม่ต้องการกังวลว่าต้องสอนให้ครอบคลุม

การเปลี่ยนแปลงการประชุมวันอาทิตย์ในปี 2018

การเปลี่ยนแปลงการประชุมของฐานะปุโรหิตแห่งเมลกีเซเดคและสมาคมสงเคราะห์จะเริ่มในเดือนมกราคม การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้อาศัยสิ่งที่สมาชิกเรียนรู้ในการประชุมสภาครู ตั้งแต่เดือนหน้าเป็นต้นไป—คำอธิบายการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งเนื้อหาบทเรียนใหม่ จะมีอยู่ใน—นิตยสารฉบับการประชุมใหญ่บนแอปคลังพระกิตติคุณ และที่ LDS.org

ทั้งหมด” เขากล่าว “ซิสเตอร์คนหนึ่งพูดว่าเธอรู้สึกเสมอว่าต้องพูดทุกข้อในแผนบทเรียนของเธอ คุณจะเห็นเธอเริ่มตระหนักเมื่อเราพูดเรื่องทำตามการตัดสินใจขณะที่คุณนำการสนทนา”

การหาทางออกด้วยกัน

การสอนแต่ละสถานการณ์มีทั้งโอกาส ความท้าทาย และพรที่แฝงอยู่นั้นคือสาเหตุที่สภาได้ผล เพราะสภาให้ครูหาและพบวิธีตอบสนองความท้าทายเฉพาะด้าน *ของพวกเขา* ด้วยความช่วยเหลือจากพระวิญาณ

เจฟฟรีย์ รีดประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สเตคในรัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกากล่าวว่าการประชุมสภาครูได้ผลที่สุดเมื่อครูเข้าใจว่าจุดประสงค์ของพวกเขาคือหาวิธี “ต่อจากนั้นพวกเขาเห็นว่าพวกเขาสามารถช่วยกันได้”

เขากล่าวว่าสเตคกำลังเน้นเรื่องช่วยครูเปลี่ยนจากคิดว่า “ฉันสอนดีหรือไม่” เป็นคิดว่า “นักเรียนกำลังรับข่าวสารอย่างไร”

มารีสา โคโนวา ครูปฐมวัยในสเตคกล่าวว่าเพื่อตอบรับการกระตุ้นเตือนที่เธอรู้สึกในสภาครู ตอนนี้เธอกระตุ้น

ให้สมาชิกชั้นเรียนอัศวิน 8 ของเธอสวดอ้อนวอนให้กัน นั่นได้ผล แต่อาจใช้วิธีนี้ไม่ได้กับชั้นเรียนผู้ใหญ่ “การสวดอ้อนวอนให้สมาชิกทุกคนในชั้นเรียนหลักคำสอนพระกิตติคุณขนาดใหญ่อาจจะมากเกินไป” เธอกล่าว “โชคดีที่ครูเหล่านั้นพูดว่า ‘คุณคิดว่าเราจะปรับเรื่องนี้ให้เหมาะกับชั้นเรียนของเราได้อย่างไร’ และเราหาทางออกด้วยกัน”

“สิ่งที่ดิฉันชื่นชอบเกี่ยวกับการประชุมสภาครู” เธอกล่าว “คือพวกเขาใช้เวลาเราใคร่ครวญว่าเราจะทำอย่างไรและเรากำลังทำอะไร การสนับสนุนและคำติชมนับว่าเป็นประโยชน์ทำให้รู้สึกว่าเขาทุกคนกำลังทำงานให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน ดิฉันชอบมุมมองต่างกันที่หลายคนนำมาสนทนากันด้วย นั่นช่วยให้ดิฉันพิจารณาสิ่งที่ลำพังดิฉันคงไม่พิจารณา”

เมื่อเรามีส่วนร่วมและแบ่งปันในการประชุมสภาครู วิสัยทัศน์ของเราเรื่องข้างที่เรียกว่า “การสอนพระกิตติคุณ” เริ่มชัดขึ้น เหมือนบราเดอร์ไซโกลในแอฟริกา สมาชิกมากมายทั่วศาสนจักรกำลังพบว่าเมื่อเราสามารถสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอดได้ดีขึ้น นั่นไม่เพียงเปลี่ยนวิธีที่เราสอนเท่านั้นแต่เปลี่ยนวิธีที่เราเรียนรู้ด้วย ■

อ้างอิง

- ดู คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), 12.2.2.
- อุปมาอยู่ใน ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ, “ความจริงคืออะไร” (การให้ข้อคิดทางวิญาณของระบบการศึกษาของศาสนจักรสำหรับคนหนุ่มสาว, 13 ม.ค. 2013), broadcasts.lds.org; และ ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ, “What Is the Truth?” Friend, Mar. 2017, 2.
- ดูข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ไบรอัน เค. แอชตัน, “ช่วยเยาวชนสอน,” เลย์ไฮนา, ส.ค. 2016, 24–25.

“[วิญญูณ] มากมายรอคอยด้วยใจร้อนรนอยากให้
เพื่อนๆ ของพวกเขาที่ยังมีชีวิตทำงานให้พวกเขา
ในพระวิหาร” ปู่ทวดที่ล่วงลับแล้วของผมพูดไว้
เมื่อท่านปรากฏต่อเอ.ซี. เนลสันคุณปู่ของผม

เปิด ฟ้าสวรรค์

ผ่านงานพระวิหาร
และประวัติครอบครัว

โดย ประธาน
รัสเซลล์ เอ็ม.
เนลสัน

ประธานโควรัม
อัครสาวกสิบสอง
และโดย เวนดี
ดัมเบิลยู. เนลสัน

ระหว่างการนำเสนอเรื่อง *RootsTech 2017* ประธาน
รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันกับเวนดี้ภรรยาเชื้อเชิญ
ให้วิสุทธิชนยุคสุดท้ายพิจารณาเกี่ยวกับการสวด
อ้อนวอนว่าพวกเขาจะเสียสละแบบใดเพื่อทำงาน
พระวิหารและประวัติครอบครัวได้มากขึ้น

ประธานเนลสัน: เมื่อ เอ.ซี. เนลสันคุณปู่ของผมเป็นสามีและคุณพ่อ
วัยหนุ่ม อายุเพียง 27 ปี คุณพ่อของท่านสิ้นชีวิต ราวสามเดือนต่อมา
คุณพ่อผู้ล่วงลับของท่านซึ่งเป็นคุณปู่ทวดของผมมาเยี่ยมท่าน วัน
ที่มาเยี่ยมตรงกับคืนวันที่ 6 เมษายน ปี 1891 คุณปู่เนลสันประทับใจมาก
กับการเยี่ยมของคุณพ่อท่านจนท่านเขียนประสบการณ์ลงในบันทึกส่วน
ตัวให้ครอบครัวกับเพื่อนๆ ของท่าน

“ผมอยู่บนเตียงเมื่อคุณพ่อเข้ามาในห้อง” คุณปู่เนลสันเขียน “ท่านมา
นั่งอยู่บนเตียงด้านหนึ่ง ท่านพูดว่า ‘ลูกพ่อ เพราะว่าพ่อมีเวลาว่างไม่มาก
พ่อจึงได้รับอนุญาตให้มาหาลูกไม่กี่นาที พ่อรู้สึกดี ลูกพ่อ และมีหลายอย่าง
ให้พ่อทำตั้งแต่พ่อตาย’”

เมื่อคุณปู่เนลสันถามว่าท่านทำอะไรมาบ้าง คุณพ่อของท่านตอบว่าท่าน
ยุ่งอยู่กับการสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ในโลกวิญญาณ

“ลูกคงนึกภาพไม่ออกหรือว่ามีวิญญาณมากแค่ไหนในโลกวิญญาณที่
ยังไม่ได้รับพระกิตติคุณ” ท่านกล่าว “แต่หลายคนกำลังรับ และงานใหญ่
กำลังลุล่วง หลายคนรอคอยด้วยใจร้อนรนอยากให้เป็นเพื่อนๆ ของพวกเขาที่ยัง
มีชีวิตอยู่ทำงานให้พวกเขาในพระวิหาร

คุณปู่เนลสันบอกคุณพ่อของท่านว่า “เราตั้งใจจะไปพระวิหารและผนึก
กับคุณพ่อทันทีที่เราทำได้ครับ”

คุณปู่ทวดของข้าพเจ้าตอบว่า “ลูกพ่อ พ่อมาหาลูกก็เรื่องนี้แหละ เรายัง
ต้องสร้างครอบครัวและมีชีวิตอยู่ชั่ววันรันดร์”

**เอ.ซี. เนลสัน คุณปู่ของประธาน
รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน**

จากนั้นคุณปู่เนลสันถามว่า “พ่อครับ พระกิตติคุณที่ศาสนจักรนี้สอนเป็นความจริงไหมครับ”

คุณพ่อของท่านชี้ไปที่ภาพฝ่ายประธานสูงสุดที่แขวนบนผนังห้องนอน

“ลูกพ่อ พระกิตติคุณจริงแท้แน่นอนเหมือนกับที่ลูกเห็นรูปนั้น พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์มีพลังแห่งการช่วยชายหญิงทุกคนที่จะเชื่อฟังพระกิตติคุณให้รอด และพวกเขาจะไม่ได้รับความรอดในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าในวิธีอื่น ลูกพ่อ จงแนบสนิทกับพระกิตติคุณเสมอ จงอ่อนน้อมถ่อมตน จงสวดอ้อนวอน จงยอมทำตามฐานะปุโรหิต จงแน่วแน่ จงซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาที่ลูกทำไว้กับพระเจ้าเป็นเจ้า อย่าทำสิ่งใดก็ตามที่จะทำให้พระเจ้าเป็นเจ้าไม่พอพระทัย โอ้ พระกิตติคุณเป็นพรเหลือเกิน จงเป็นเด็กดีนะลูก”

ซิสเตอร์เนลสัน: ดิฉันชอบทุกจ “จงอ่อนน้อมถ่อมตน จงสวดอ้อนวอน จงยอมทำตามฐานะปุโรหิต จงแน่วแน่ จงซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาที่ท่านทำไว้กับพระเจ้า . . . จงเป็นเด็กดี” คุณปู่ทวดที่จากไปแล้วนำหกงมาให้คุณ ท่านพูดเหมือนหกงของประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910–2008) มาก¹

ประธานเนลสัน: ใช่ครับ ท่านพูด มีค่าต่อผมมากเหลือเกินที่คุณปู่ฝากบันทึกนั้นไว้ให้เรา เราเรียนรู้ว่าลูกๆ ของคุณพ่อของท่านรับการฝึกกับท่านหลังจากนั้น เหตุผลที่ท่านมาเยี่ยมจึงลุล่วง

วิญญาณของเอลียาห์

ประธานเนลสัน: ชื่อหนึ่งที่มีความสำคัญมากในพระคัมภีร์อธิบายว่าเหตุใดครอบครัวจึงสำคัญ ชื่อนั้นคือเอลียาห์ เอ-ลี-ยาห์ในภาษาฮีบรูหมายถึง “เยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า”² ลองคิดดู! ที่ฝังอยู่ในชื่อของเอลียาห์เป็นคำภาษาฮีบรูทั้งสำหรับพระบิดาและพระบุตร

ซิสเตอร์เนลสัน: เอลียาห์เป็นศาสดาพยากรณ์คนสุดท้ายที่ดำรงอำนาจการผนึกของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคก่อนสมัยของพระเยซูคริสต์ พันธกิจของเอลียาห์คือหันใจลูกหลานไปหาบรรพบุรุษ และหันใจบรรพบุรุษมาหาลูกหลาน พวกเขาจึงได้รับการผนึก หาไม่แล้ว “แผ่นดินโลกจะร้างลงสิ้น ณ การเสด็จมาของพระองค์” (โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:39; เน้นตัวเอน) นั่นเป็นคำพูดที่หนักแน่นมาก

ประธานเนลสัน: ผมชอบคิดว่าวิญญาณของเอลียาห์คือ “การแสดงให้เห็นประจักษ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเป็นพยานถึงความศักดิ์สิทธิ์ของครอบครัว”³ ตาม Bible Dictionary “อำนาจของเอลียาห์คืออำนาจการผนึกของฐานะปุโรหิตซึ่งโดยอำนาจนี้สิ่งต่างๆ ที่ผูกมัดหรือคลายบนแผ่นดินโลกถูกผูกมัดหรือคลายในสวรรค์” (“เอลียาห์”)

ซิสเตอร์เนลสัน: ฉะนั้นเมื่อเราพูดว่าวิญญาณของเอลียาห์กำลังทำงานกับผู้คนเพื่อกระตุ้นให้พวกเขาเสาะหา

ญาติผู้ล่วงลับ เรากำลังพูดว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงกำลังกระตุ้นเตือนให้เราทำสิ่งเหล่านั้นที่จะช่วยให้ครอบครัวได้รับการฝึกหัดในวันจันทร์

ประธานเนลสัน: ดีมากที่จะหันใจลูกหลานไปหาบรรพบุรุษโดยเล่าเรื่องประวัติครอบครัวที่สำคัญในแบบที่เข้าถึงได้และจำได้ บางทีการมีเอกสารประวัติครอบครัว เรื่องราว ภาพถ่าย และเหตุการณ์น่าจดจำอยู่ตรงหน้าเราเสมอจะทำให้ประจักษ์พยานของเราเข้มแข็งขึ้น (ดู โมไซยาห์ 1:5) เมื่อเราวางสิ่งเหล่านั้นไว้บนผืนง บันไดอะในคอมพิวเตอร์ ในโอแพด และแม้แต่โทรศัพท์มือถือของเรา เราจะสามารถกระตุ้นเตือนให้เลือกทำดีมากขึ้นและเข้ามาอยู่ใกล้พระเจ้าและครอบครัวเรามากขึ้น

แต่หากเราปล่อยไว้ตรงนั้นเฉยๆ เรายังทำไม่มากพอ ในฐานะสมาชิกศาสนจักร ความสนใจของเราในงานประวัติครอบครัวมีสาเหตุจากคำแนะนำสั่งสอนของพระเจ้าที่ว่าบรรพชนของเราจะดีพร้อมไม่ได้หากไม่มีพวกเราและเราจะดีพร้อมไม่ได้หากไม่มีท่านเหล่านั้น (ดู คพ. 128:15) นั่นหมายความว่าเราต้องให้ศาสนพิธีการฝึกอันศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหารเชื่อมโยงเราเข้าด้วยกัน เราต้องเป็นห่วงโซ่ที่แข็งแรงในสายโซ่เชื่อมบรรพชนของเราจนมาถึงลูกหลานของเรา หากเรื่องราวและภาพถ่ายที่เรารวบรวมไว้กลายเป็นจุดจบในตัวเอง—หากเรารู้ว่าใครเป็นบรรพชนของเราและรู้เรื่องน่าอัศจรรย์เกี่ยวกับพวกท่าน แต่เราปล่อยให้พวกท่านติดอยู่อีกด้านหนึ่งโดยไม่ทำศาสนพิธีให้—นั่นจะไม่ช่วยบรรพชนของเราที่ยังถูกกักขังในเรือนจำวิญญาณแต่อย่างใด

ซิสเตอร์เนลสัน: การเก็บรักษาเรื่องราวของบรรพชน

เป็นเรื่องสำคัญ แต่ควรทำงานศาสนพิธีให้บรรพชนของเราจนเสร็จสมบูรณ์ด้วย เราต้องจัดสรรเวลาหาข้อมูลให้พร้อมทำศาสนพิธีแทนบรรพชนของเรา

ประธานเนลสัน: และนั่นหมายถึงการสละเวลาที่ปกติเราใช้ทำกิจกรรมอื่น เราจำเป็นต้องใช้เวลามากขึ้นในพระวิหารและในการค้นคว้าประวัติครอบครัว ซึ่งรวมถึงการทำดัชนีด้วย

ซิสเตอร์เนลสัน: การเสียสละนำพรจากสวรรค์มาให้แน่นอน⁴ ดิฉันได้รับพรเมื่อพบบรรพชนหลายคนที่ดินันรู้สึกมั่นใจว่าพร้อมทำพันธสัญญา กับพระเจ้าเป็นเจ้าและรับศาสนพิธีที่จำเป็นของพวกท่าน ที่ผ่านมาดิฉันทราบดีว่าถ้าดิฉันทำโครงการใหญ่เกินกำลังสักโครงการ และดิฉันหมดเวลาหมดพลัง และหมดแนวคิด ถ้าดิฉันจะสละเวลาโดยหาข้อมูลให้พร้อมทำศาสนพิธีแทนบรรพชนบางคนหรือโดยไปพระวิหารเพื่อทำศาสนพิธีแทนท่านเหล่านั้น ฟ้าสวรรค์เปิด พลังและความคิดเริ่มหลั่งไหลมาไม่ทราบเพราะเหตุใดดิฉันมีเวลามาก

พอจะทำโครงการนั้นให้เสร็จตามกำหนด เป็นเรื่องสุดวิสัย แต่จะเป็นไปได้ทุกครั้ง งานพระวิหารและประวัติครอบครัว ทำให้ดิฉันเกิดปิติที่ไม่ใช่ปิติของโลกนี้

ประวัติครอบครัวและงานเผยแผ่ศาสนา

ประธานเนลสัน: ถ้าผมเป็นผู้สอนศาสนาวันนี้ เพื่อนสนิทสองคนของผมในวอร์ดหรือสาขาที่ผมรับใช้จะต้องเป็นหัวหน้าเผยแผ่วอร์ดและผู้ให้คำปรึกษาด้านพระวิหารและประวัติครอบครัววอร์ด

คนเรามีความปรารถนาตั้งแต่เกิดที่อยากจะรู้บางอย่างเกี่ยวกับบรรพชนของเรา นั่นกลายเป็นโอกาสตามปกติวิสัยสำหรับผู้สอนศาสนาของเรา เมื่อผู้สอนศาสนาฝึกกรีกคนที่พวกเขาสอน พวกเขาจะสอบถามเรื่องครอบครัวของคนเหล่านั้นเป็นปกติวิสัย “พ่อแม่ของคุณยังมีชีวิตอยู่ไหมครับ ปู่ย่าตายายของคุณยังมีชีวิตอยู่ไหมครับ คุณรู้จักปู่ย่าตายายของคุณไหมครับ” การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเกิดขึ้นอย่างง่ายดายเมื่อคนที่ถูกดึงมาพูดคุยกับผู้สอนศาสนาได้รับการเชื่อเชิญให้พูดถึงคนที่พวกเขารัก

ณ จุดนั้นเป็นธรรมดาที่ผู้สอนศาสนา รวมทั้งสมาชิกที่มีใจเป็นผู้สอนศาสนาจะถามว่า “คุณรู้จักทวดของคุณไหม คุณรู้จักชื่อของพวกท่านไหม” เป็นไปได้ว่าผู้สนใจจะไม่รู้ชื่อทวดทั้งแปดคนของพวกเขา

จากนั้นผู้สอนศาสนาจะเสนอดังนี้ “ผมมีเพื่อนที่โบสถ์ช่วยคุณได้ ถ้าเราหาชื่อคุณทวดบางคนได้หรืออาจจะหาได้ทุกคน จะคุ้มกับการเสียเวลาสองชั่วโมงสืบหาว่าทวดของคุณเป็นใครไหม” แน่ใจว่าเพื่อนคนนั้นที่โบสถ์คือผู้ให้คำปรึกษาด้านพระวิหารและประวัติครอบครัว

ซิสเตอร์เนลสัน: ดิฉันคิดว่าผู้สอนศาสนาสบายใจได้ทีที่รู้ว่าพวกเขาไม่โดดเดี่ยวเมื่อหาและสอนคนที่ยอมรับความจริงของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ ประธานจอร์จ คิว. แคนนอน (1827–1901) ผู้เคยรับใช้เป็นที่ปรึกษาของประธานศาสนจักรสี่ท่าน สอนว่าในยุคสุดท้ายนี้ คนที่เข้าร่วมศาสนจักรเป็นเพราะบรรพชนของพวกเขา สวดอ้อนวอนให้ลูกหลานคนหนึ่งเข้าร่วมศาสนจักรทั้งนี้เพื่อบรรพชนจะได้รับศาสนพิธีที่จำเป็นโดยมีคนทำแทน⁵

ความสูงส่ง: กิจของครอบครัว

ประธานเนลสัน: ความสูงส่งเป็นกิจของครอบครัว ครอบครัวจะได้รับความสูงส่งผ่านศาสนพิธีแห่งความรอด

ของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เท่านั้น จุดหมายสุดท้ายที่เราพยายามไปให้ถึงคือมีความสุขเป็นครอบครัว — ได้รับเอ็นดาวเมนต์ ได้รับการผนึก และพร้อมรับชีวิตนิรันดร์ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า

ซิสเตอร์เนลสัน: ชั้นเรียนศาสนจักรแต่ละชั้นที่เราเข้าร่วม แต่ละครั้งที่เรารับใช้ พันธสัญญาแต่ละอย่างที่เราทำกับพระผู้เป็นเจ้า ศาสนพิธีฐานะบุโรหิตแต่ละอย่างที่เราได้รับ ทุกสิ่งที่เราทำในศาสนจักรล้วนนำเราไปพระวิหาร ศักดิ์สิทธิ์ พระนิเวศน์ของพระเจ้า มีพลังมากมายให้คู่สามีภรรยาและลูกๆ ของพวกเขาผ่านศาสนพิธีการผนึกเมื่อพวกเขารักษากฎพันธสัญญา

ประธานเนลสัน: ทุกวันเราเลือกที่เราต้องการอยู่ชั่ววันนิรันดร์ที่ใดจากวิธีที่เราคิด รู้สึก พูด และทำ พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงประกาศว่างานและรัศมีภาพของพระองค์คือทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของบุตรธิดาพระองค์ (ดูโมเสส 1:39) แต่พระองค์ *ทรงต้องการ* ให้เราเลือกกลับไปหาพระองค์ พระองค์จะไม่ทรงบังคับเรา ความเที่ยงตรงที่เรารักษากฎพันธสัญญาแสดงให้เห็นว่าเราต้องการกลับไปอยู่กับพระองค์เพียงใด แต่ละวันนำเราเข้าใกล้หรือไม่ก็ออกห่างจากโอกาสอันน่ายินดีที่เราจะได้รับชีวิตนิรันดร์ เราแต่ละคนต้องรักษากฎพันธสัญญาของเรา กลับใจทุกวัน และพยายามเป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอดของเรามากขึ้น จากนั้นและเมื่อนั้นครอบครัวเราจะได้อยู่ด้วยกันชั่ววันนิรันดร์

ซิสเตอร์เนลสัน: ประจักษ์พยานของดิฉันคือไม่ว่าชีวิตเราเวลานี้จะดีเลิศเพียงใด หรือไม่ว่าชีวิตจะน่าท้อใจ

และน่าเศร้าใจเพียงใด การมีส่วนในงานพระวิหารและประวัติครอบครัวจะทำให้ชีวิตท่านดีขึ้น เวลานี้ท่านต้องการอะไรในชีวิต มีความรักมากขึ้นหรือ มีปิตุมากขึ้นหรือ ควบคุมตนเองมากขึ้นหรือ มีสันติสุขมากขึ้นหรือ มีช่วงเวลาเปี่ยมด้วยความหมายมากขึ้นหรือ มีความรู้สึกว่าคุณค่าในชีวิตมากขึ้นหรือ มีความสนุกมากขึ้นหรือ มีคำตอบต่อคำถามที่ค้นหาจิตวิญญาณมากขึ้นหรือ มีการเชื่อมโยงจากใจถึงใจกับผู้อื่นมากขึ้นหรือ มีความเข้าใจสิ่งที่ท่านอ่านในพระคัมภีร์มากขึ้นหรือ มีความสามารถที่จะรักและให้อภัยมากขึ้นหรือ มีความสามารถที่จะสวดอ้อนวอนด้วยพลังมากขึ้นหรือ มีแรงบันดาลใจและความคิดสร้างสรรค์สำหรับงานและโครงการอื่นๆ มากขึ้นหรือ มีเวลาสำหรับสิ่งสำคัญมากขึ้นหรือ

ดิฉันวิงวอนให้ท่านสละเวลาเพื่อพระเจ้าโดยเพิ่มเวลาทำงานพระวิหารและประวัติครอบครัว แล้วดูว่าเกิดอะไรขึ้น ประจักษ์พยานของดิฉันคือเมื่อเราแสดงให้เห็นว่าเราจริงจังกับการช่วยบรรพชนของเรา ฟ้าสวรรค์จะเปิดและเราจะได้รับทั้งหมดที่เราจำเป็นต้องได้รับ

ประธานเนลสัน: เราสามารถรับการดลใจตลอดวันเกี่ยวกับประสบการณ์พระวิหารและประวัติครอบครัวที่คนอื่นเคยได้รับ แต่เราต้องทำบางอย่างเพื่อประสบปีติด้วยตัวเราเอง ผมต้องการท้าทายเราแต่ละคนเพื่อให้ความรู้สึกลึกซึ้งที่สุดของงานนี้มีอยู่ต่อเนื่องและเพิ่มขึ้น ผมเชื่อเชิญให้ท่านพิจารณา ร่วมกับการสวดอ้อนวอนว่าท่านจะทำการเสียสละแบบใด—โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสละเวลา—เพื่อทำงานประวัติครอบครัวและงานพระวิหารมากขึ้นในปีนี้

เราร่วมงานของพระเจ้าเป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ พระองค์ทรงพระชนม์ พระเยซูคือพระคริสต์ นี่คือการสนทนาของพระองค์ เราเป็นบุตรธิดาในพันธสัญญาของพระองค์ พระองค์ทรงฟังเราได้ ■

จากการนำเสนอที่การประชุมประวัติครอบครัว RootsTech 2017 ในซอลท์เลคซิตี รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกาเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2017 ชมบันทึกเทปการนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ โปรดดู หรือสเปนได้ที่ lds.org/go/1017Nelson

อ้างอิง

1. ดู กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “คำแนะนำและการสวดอ้อนวอนของศาสดาเพื่อเยาวชน,” *เลียวไฮนา*, เม.ย. 2001, 30–41.
2. Bible Dictionary, “Elijah.”
3. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “ช่วงเวลาแห่งการเก็บเกี่ยวครั้งใหม่,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 1998, 39.
4. ดู “สรรเสริญบุรุษ” เพลงสวด, บทเพลงที่ 14.
5. ดู *Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, comp. Jerreld L. Newquist, 2 vols. (1974), 2:88–89.

รู้ก่อนไป: บำเพ็ญตศัมา ในพระวิหาร

“*ไม่มีความจำเป็นต้องรอ สมาชิกที่มีค่าควรทุกคน รวมทั้งเยาวชน
และสมาชิกใหม่ สามารถรับใช้ในพระวิหารได้เลย*”

โดย ฮีเธอร์ เจ. จอห์นสัน
นิตยสารศาสนจักร

“**ป**อให้เราเป็นคนที่เข้าพระ
วิหารและรักพระวิหารจริงๆ”
ประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู.
ฮันเตอร์ (1907–1995) “เราควรรีบไป
พระวิหารบ่อยๆ . . . เท่าที่สภาวะการณ์
ของเราเอื้ออำนวย เราไม่ควรไปเพื่อ
คนตายที่เป็นญาติของเราเท่านั้นแต่

เพื่อพรส่วนตัวของการนมัสการใน
พระวิหารด้วย เพื่อความศักดิ์สิทธิ์
และความปลอดภัยภายในกำแพงที่
อุทิศถวายและทำให้ศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้น” (“A Temple-Motivated People,”
Ensign, Feb. 1995, 5)

คำแนะนำนี้ประยุกต์ใช้กับสมาชิก
ทุกคนของศาสนจักรของพระเยซู
คริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย—แม้

ท่านจะเป็นสมาชิกที่รับบำเพ็ญตศามาไม่
นานก็ตาม ตราบใดที่ท่านมีค่าควร
ท่านเข้าพระวิหารได้โดยไม่ต้องรอ
ท่านสามารถขอใบรับรองพระวิหาร
แบบจำกัดการใช้ได้ทันทีที่ท่านรับ
บำเพ็ญตศมาและการยืนยัน

ใบรับรองดังกล่าวจะทำให้ท่านได้เข้า
พระวิหารไปรับบำเพ็ญตศมาและการ
ยืนยันแทนบรรพชนที่สิ้นชีวิตแล้ว
เมื่อท่านรับใช้และนมัสการในพระ
วิหาร ท่านทำให้ประจักษ์พยานของ
ท่านในพระกิตติคุณเข้มแข็งขึ้น

จากประสบการณ์ครั้งแรกในพระ
วิหาร นาตาเลีย ลอเรนนา ฟิกูเอโรลาจาก
อาร์เจนตินากล่าวว่า “ในห้องบำเพ็ญตศมา
ของพระวิหาร ดิฉันดูบราเดอร์คนหนึ่ง
รับบำเพ็ญตศมาแทนคุณตาของคุณลุง
ของดิฉัน จากนั้นดิฉันก็รับบำเพ็ญตศมา
แทนคุณยายและคุณป้าของดิฉัน
ดิฉันรู้สึกปีติอย่างยิ่ง ดิฉันน้ำตาไหล
และรู้สึกถึงการเผาไหม้ในทรวงอกอย่าง
ที่ไม่เคยรู้สึกมาก่อน” พรคล้ายกันนี้รอ
คอยคนที่มีความสมบัติคู่ควรและใช้ใบ
รับรองพระวิหารแบบจำกัดการใช้ ■

คำถามที่พบบ่อย

ฉันจะได้ใบรับรองแบบจำกัดการใช้ อย่างไร

- ท่านต้องอายุ 12 ปีขึ้นไปและเป็นสมาชิกที่มีค่าควรของศาสนจักร ผู้ชายต้องได้รับฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ซึ่งปกติจะได้รับภายในสัปดาห์ที่พวกเขาเริ่มบัพติศมา
- ในการขอรับใบรับรอง อธิการหรือประธานสาขาจะสัมภาษณ์ท่าน การสัมภาษณ์คล้ายกับที่ท่านได้รับก่อนบัพติศมา ท่านจะพูดถึงประจักษ์พยานของท่านในพระกิตติคุณและการรักษาพระบัญญัติของท่าน
- ใบรับรองมีอายุหนึ่งปี

การถือใบรับรองแบบจำกัดการใช้มีพร อะไรบ้าง

- ท่านจะได้รับใช้บรรพชนที่สิ้นชีวิตแล้วและผู้วายชนม์คนอื่นๆ โดยรับบัพติศมาและการยืนยันแทนพวกเขา
- มันจะทำให้ท่านนึกถึงบัพติศมาและการยืนยันของท่านเองและพันธสัญญาที่ท่านทำไว้
- แม้ท่านจะเข้าพระวิหารบ่อยๆ ไม่ได้ แต่ท่านสามารถพกใบรับรองติดตัวเพื่อเป็นเครื่องเตือนใจให้นึกถึงพระวิหารและคำมั่นสัญญาของท่านว่าจะมีค่าควรเข้าพระวิหาร
- การดำเนินชีวิตให้คู่ควรกับใบรับรองแบบจำกัดการใช้จะช่วยท่านเตรียมรับศาสนพิธีเอ็นดาวเม้นท์และการผนึกในพระวิหารของท่านเอง

ฉันควรวางแผนไปพระวิหารอย่างไร

- ขอให้ผู้นำวอร์ดหรือสาขา เช่น หัวหน้าเผยแผ่หรือประธานสมาคมสงเคราะห์ช่วยวางแผนเรื่องการไปพระวิหาร
- กำหนดการบัพติศมาของพระวิหารแต่ละแห่งประกาศไว้ในออนไลน์ที่ temples.lds.org ท่านสามารถโทรสอบถามข้อมูลที่พระวิหารได้เช่นกัน
- หากท่านเข้าพระวิหารครั้งแรก ท่านสามารถโทรนัดที่พระวิหารได้ เพื่อให้พวกเขาเตรียมต้อนรับท่านและอธิบายว่าท่านจะทำอะไรในพระวิหาร
- สวมชุดสุภาพเรียบร้อยอย่างเป็นทางการไปพระวิหาร

- นำชุดชั้นในสีขาวไปเปลี่ยนด้วย พระวิหารบางแห่งเตรียมชุดชั้นในสีขาวให้ท่าน แต่บางแห่งไม่ได้เตรียม พระวิหารจะเตรียมชุดเสื้อกางเกงแบบเย็บติดกันสีขาวและผ้าขนหนูสีขาวให้ท่าน

ฉันควรคาดหวังอะไรเมื่อเข้าพระ วิหารเพื่อรับบัพติศมาและการยืนยัน แทนผู้วายชนม์

- เมื่อท่านเข้าพระวิหาร ท่านจะไปโต๊ะรับรองก่อน เจ้าหน้าที่พระวิหารจะตรวจใบรับรองของท่าน
- จากนั้นชายและหญิงจะไปเปลี่ยนเสื้อผ้าในห้องแต่งตัวแยกส่วนกัน ผู้เก็บของส่วนตัวมีไว้ให้ท่านเก็บเสื้อผ้าของท่านเมื่อท่านเปลี่ยนมาใส่ชุดเสื้อกางเกงสีขาวที่จัดเตรียมไว้ให้
- เจ้าหน้าที่พระวิหารจะนำท่านไปรับบัพติศมาและการยืนยันแทนผู้วายชนม์
- บัพติศมาและการยืนยันที่ท่านทำจะคล้ายกับบัพติศมาและการยืนยันของท่านเอง แต่ท่านจะทำแทนผู้วายชนม์
- หลังจากรับศาสนพิธีจบแล้ว ท่านจะกลับไปห้องแต่งตัวและเปลี่ยนมาสวมเสื้อผ้าของท่าน
- ท่านไม่ต้องกังวลกับการเข้าพระวิหาร มีเจ้าหน้าที่พระวิหารอยู่ในพระวิหารทุกแห่งที่ท่านไป พวกเขาจะช่วยท่าน

ยุติความขัดแย้ง ในชีวิตแต่งงาน

โดย เอส. เบรนท์ ชาร์แมน

ที่ปรึกษานอกราชการ ศูนย์ให้คำปรึกษา
ครอบครัวแอลดีเอส

เมื่อพบกับมาร์กาเรต (นาม
สมมติ) ปิดโทรศัพท์นั้นหลังจาก
การประชุมใหญ่ภาคสุดท้าย
ข่าวสารเหล่านั้นสร้างแรงบันดาลใจ
และพวกเขาชอบบรรยากาศที่ดีที่
บ้านของพวกเขาสุดสัปดาห์นั้น

ไม่มีใครผิดหวังมากไปกว่าแมทท์
กับมาร์กาเรตเมื่อไม่ถึง 24 ชั่วโมงต่อ
มาพวกเขาทะเลาะกันรุนแรงว่าจะ
ออมเงินโบนัสที่แมทท์ได้อย่างไม่
คาดฝันจากที่ทำงานหรือจะใช้ซื้อชุด
นักเรียนให้ลูกที่โตขึ้น การถกเถียง
ไม่ได้ช่วยยุติ และแมทท์กับมาร์กาเรต
ต่างแยกย้ายกันไปทำงานอื่นทั้งที่ยัง
ไม่เข้าใจกัน

เพื่อสร้างชีวิตแต่งงานที่ยั่งยืนและมี
ความสุข สามภรรยาต้องเรียนรู้วิธี
ยุติความขัดแย้งทั้งนี้เพื่อแต่ละฝ่าย
จะเข้าใจกันและตัดสินใจกับปัญหานั้น
อย่างประนีประนอม

พรวิเศษสุด หลังไหลมา จากการยุติ ความขัดแย้ง ในบรรยากาศ ของความรัก

การนำทางและการเตือนทางวิญญาณ

พระคัมภีร์ตลอดจนถ้อยคำของ
ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกให้
คำเตือนมากมายเกี่ยวกับความขัด
แย้งใน 3 นีไฟ เราอ่านว่า “คนที่มี
วิญญาณของความขัดแย้งย่อมไม่เป็น
ของเรา, แต่เป็นของมาร, ผู้เป็นบิดา
แห่งความขัดแย้ง” (3 นีไฟ 11:29)
เอลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า
ชาตาน “พยายามปกคลุมของความ
ไม่ปรองดองระหว่างบิดากับมารดา
เขาชักจูงบุตรธิดาไม่ให้เชื่อฟังบิดา
มารดา... ชาตานรู้ว่าวิธีขัดขวางงาน
ของพระเจ้าได้ผลที่สุดและแน่นอน
ที่สุดคือลดประสิทธิภาพของครอบครัว
และความศักดิ์สิทธิ์ของบ้าน”¹

ความต่างของความเห็น นิสัย หรือ
ภูมิหลังล้วนหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่เรามี
มากมายหลายแหล่งคอยช่วยให้รู้
วิธีรับมือ หลักคำสอนและคำแนะนำ
ที่สอนในการนมัสการวันอาทิตย์และ
สิ่งพิมพ์ของศาสนจักรสามารถช่วย
และเสริมได้ตามความจำเป็นด้วย
ข้อมูลที่มีคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ คู่
สามีภรรยาสามารถเรียนรู้วิธีรับมือกับ
ความขัดแย้งได้ การตัดสินใจจะนำไปสู่
การเปลี่ยนแปลงใจที่ทำให้แต่ละฝ่าย
ใจอ่อนลง

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันเตือนว่า “โอกาสแสดงความรักครั้งสำคัญที่สุดของเราบางครั้งจะอยู่ในรั้วบ้านของเราเอง ความรักควรเป็นหัวใจของชีวิตครอบครัว แต่บางครั้งไม่เป็นเช่นนั้น มีความใจร้อนมากเกินไป มีการโต้เถียงมากเกินไป มีการทะเลาะเบาะแว้งมากเกินไป มีน้ำตามากเกินไป”²

เมื่อปัญหายังอยู่และบ่อนทำลายชีวิตครอบครัว เหตุของความขัดแย้ง รวมถึงความไม่มีวุฒิภาวะ ความเห็นแก่ตัว ความปรารถนาจะมีอำนาจเหนืออีกฝ่าย และความจองหองจึงรุนแรงขึ้น ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910–2008) สอนว่า “ข้าพเจ้ารู้สึกมานานแล้วว่าองค์ประกอบใหญ่สุดในชีวิตแต่งงานที่เป็นสุขคือความเอาใจใส่ห่วงใยทุกขุสุขของคู่ครอง ในกรณีส่วนใหญ่ความเห็นแก่ตัวเป็นปัจจัยโน้มนำให้เกิดการทะเลาะวิวาท การแยกกันอยู่ การหย่าร้าง และหัวใจแหลกสลาย”³

เอลเดอร์มาร์วิน เจ. แอชตัน (1915–1994) แห่งโครัมมัลคราสกสิบสองแสดงความเห็นเช่นกันว่า “เมื่อเราพิจารณาความรู้สึกไม่ดีและความไม่สบายใจที่เกิดจากความขัดแย้ง คงจะดีถ้าถามว่า ‘ทำไมฉันมีส่วน’...

“... สำคัญที่ต้องยอมรับว่าเราเลือกพฤติกรรมของเรา ต้นตอของประเด็นนี้คือปัญหาที่มีมาแต่ช้านานแห่งความจองหอง”⁴

ไม่ว่าสาเหตุใดก็ตาม เราจำเป็นต้องเรียนรู้ทักษะใหม่และทำให้ใจเราอ่อนลงเมื่อปัญหายังอยู่

สาเหตุของความขัดแย้ง

มีสาเหตุมากมายของความขัดแย้ง ตั้งแต่อคติส่วนตัวไปจนถึงรูปแบบการสื่อสารที่ฝังรากลึก นอกจากจะเอาชนะความเห็นแก่ตัวและความไม่มีวุฒิภาวะแล้ว คู่สามีภรรยาจะพบเจออีกหลายสาเหตุของความขัดแย้ง เช่นปัจจัยต่อไปนี้

คู่แต่งงานใหม่กำลังฝึกให้ชินกับรูปแบบพฤติกรรมของอีกฝ่าย	ความแตกต่างตามธรรมชาติระหว่างชายและหญิง	ความหงุดหงิดอันเกิดจากความเหนื่อยล้า	ความเห็นต่างเกี่ยวกับวิธีเลี้ยงลูกหรือบริหารการเงินให้ดีที่สุด
ลูกๆ กำลังฝึกใช้สิทธิ์เสรี	ความชอบและความไม่ชอบที่ต่างกัน	ความเกรียดยเกินเหตุ	การขาดความเข้าใจหรือขาดทักษะในการยุติความขัดแย้ง

คำเตือนเรื่องความโกรธ

ความขัดแย้งมากมายในชีวิตสมรสหรือครอบครัวเกิดขึ้นเพราะไม่ควบคุมความโกรธ หากเราไม่ระวัง หลังเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้โกรธเราจะนึกอยู่ตลอดเวลาว่าอีกฝ่ายทำไม่ดีกับเราอย่างไร ยิ่งเรารู้สึกผิด เราจะยิ่งคิดหาเหตุผลมาสนับสนุนมุมมองของเรามากขึ้น อาการครุ่นคิดวิตกกังวลเช่นนี้จะทำให้เราไม่สงบ และเมื่อคลื่นความโกรธระลอกสองเกิดขึ้นก่อนยุติระลอกแรก ปฏิกริยาจากฮอร์โมนจะทำให้อารมณ์เดือดพล่านมากขึ้น

ตัวอย่างเช่น เมื่อมารีลีนมาขอคำปรึกษา เธอบอกว่าการนอนอยู่บนเตียงหลังจากเธอกับสามีทะเลาะกัน

ทำให้เธอหงุดหงิดมาก “ดิฉันรู้ว่าตนเป็นฝ่ายถูก” เธอกล่าว “ดิฉันคิดว่าเขาจะเปิดไฟและขอโทษ แต่เขาไม่ทำ ยิ่งคิดเรื่องนี้ดิฉันยิ่งโมโห เมื่อได้ยินเขาเริ่มกรน ดิฉันทนไม่ไหว—ดิฉันหลุดลุกจากเตียง ตะโกนใส่เขาอีกครั้ง แล้วลงไปชั้นล่าง คุณเชื่อไหมคะว่าเขาก็ยังไม่ขอโทษ” ประสบการณ์ของมารีลีนเป็นตัวอย่างที่ดีของการไม่จัดการกับความรูสึกโกรธ

นิสัยดูเหมือนจะเล็กได้ยาก แม้จะเป็นนิสัยช่วงสั้น แต่คู่สมรสสามารถฝึกทักษะไว้ช่วยพวกเขา ต่อไปนี้เป็นหลักปฏิบัติบางอย่างที่ใช้ได้ผล

สำรวจความคิดของท่านอย่างรวดเร็ว

ในตัวอย่างของเรา มารีลีนอาจจะพูดกับตนเองว่า “ดูเหมือนฉันเป็นฝ่ายถูก แต่ฉันกำลังทำเกินเหตุ ความสัมพันธ์ของฉันกับสามีสำคัญกว่าเรื่องที่เรากำลังเถียงกัน”

เริ่มใหม่

หยุดตัวเองเมื่อเริ่มเห็นต่าง งานวิจัยแสดงให้เห็นว่าสามถึงห้านาทีแรกของการสนทนาวางรากฐานให้สิ่งที่จะเกิดขึ้น หลังจากนั้น จงพูดว่า “เริ่มไปในทางไม่ดี เริ่มใหม่ดีกว่า”

สงบสติอารมณ์ของคุณ ก่อนพยายามแก้ปัญหา รอจนกว่าปฏิกิริยาเคมีที่กำลังเกิดขึ้นในตัวคุณสิ้นสุด

จดความคิดของคุณ

สำหรับบางคน นี่ช่วยให้รู้จักตนเองมากขึ้น

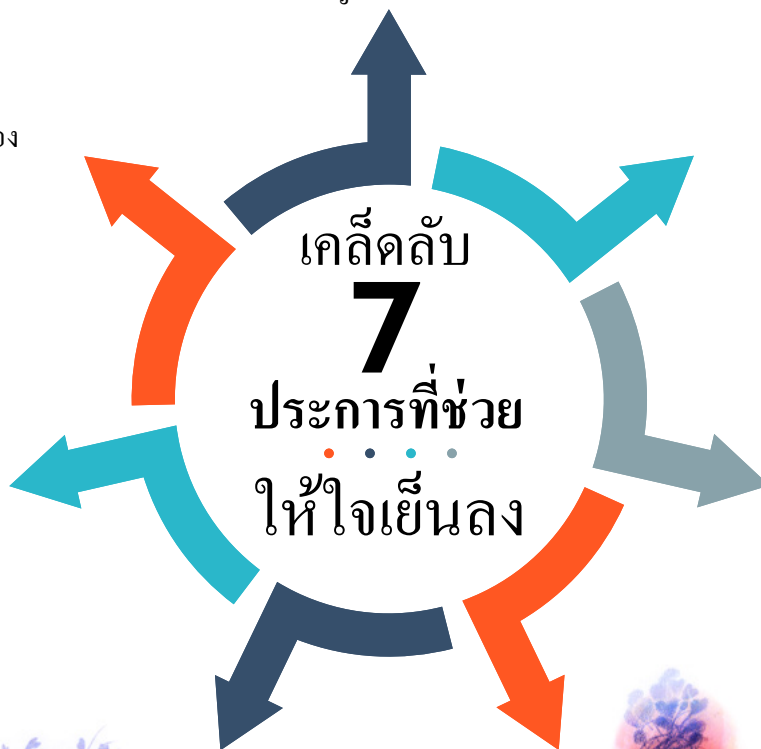
ฟังเพลงสงบสติอารมณ์ หรืออ่านวรรณกรรมที่ยกระดับจิตใจ

หาวิธีเบี่ยงเบนความสนใจ เลือกคิดเรื่องอื่นหรือออกไปเดินเล่น

แสดงความรู้สึกในเชิงสร้างสรรค์

การตะโกนบอกความรู้สึกของคุณจะไม่ช่วยคุณ “ระบายความรู้สึกเหล่านั้น” ยิ่งคุณแสดงอารมณ์โกรธ ความรู้สึกของคุณจะยิ่งรุนแรง

มาตรการยุติความขัดแย้ง

คู่มือเสริมสร้างชีวิตแต่งงาน ของคุณยังให้คำปรึกษาครอบครัวแอลดีเอสแนะนำมาตรการยุติความขัดแย้งสามข้อ ได้แก่ (1) แสดงความคิดเห็น (2) สำรวจข้อกังวล และ (3) เลือกทางออกที่ทั้งสองฝ่ายพอใจ มาตรการเหล่านี้ยึดต้นแบบการสื่อสารและการบอกกล่าวแบบร่วมมือกันและไขข้อกังวลของทุกคนที่เกี่ยวข้อง

1. แสดงความคิดเห็น	2. สำรวจข้อกังวล	3. เลือกทางออกที่ทั้งสองฝ่ายพอใจ
แต่ละฝ่ายบอกความคิดเห็นของตนอย่างตรงไปตรงมาแต่ไม่โจมตีอีกฝ่าย บางครั้งการใคร่ครวญอย่างรอบคอบจะยุติปัญหาเมื่อเห็นชัดว่าความเห็นต่างเป็นเพียงความเข้าใจผิด ตัวอย่างเช่น ภรรยาที่คิดว่าสามียื่นกรานอย่างเห็นแก่ตัวให้เธอไปดูการแข่งขันบาสเกตบอลโรงเรียนมัธยมปลายกับเขา แทนที่จะไปกินอาหารเย็นด้วยกันเป็นการออกเดท อาจจะทำความเข้าใจว่าเขาสนใจบาสเกตบอลน้อยกว่าการแสดงให้เห็นว่าเขาใส่ใจผู้เล่นคนหนึ่งที่ยืดเข้าชั้นเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์ของเขา	คู่สามีภรรยาสำรวจข้อกังวลลึกลงไปอีก จุดสำคัญคือเข้าใจและยอมรับข้อกังวลของอีกฝ่าย ดูตัวอย่างบาสเกตบอลต่อ ภรรยาแม้จะเข้าใจข้อกังวลของสามีเรื่องนักเรียนคนนั้น แต่เธออาจจะเชื่อว่าเขากำลังพัฒนารูปแบบของการให้ความต้องการของผู้อื่นมาก่อน ชีวิตแต่งงานเสมอ ในกรณีนี้จะต้องมีการสนทนาละเอียดขึ้นซึ่งแต่ละฝ่ายแสดงความรู้สึกอย่างระมัดระวังและการต่อต้านเปลี่ยนเป็นความร่วมมือ	คู่สามีภรรยาระดมความคิดและตัดสินใจหาทางออกที่ทั้งสองฝ่ายพอใจ จุดสำคัญคือแต่ละฝ่ายจะทำอะไรได้บ้างเพื่อไขข้อกังวลไม่ใช่คุ้มครองของพวกเขาคือจะทำอะไร การต่อรองเช่นนั้นจะทดสอบวุฒิภาวะและความอดทน แต่เมื่อเวลาผ่านไปจะทำให้เชื่อว่ามีความปลอดภัยในการแสดงความรู้สึกและมีความมั่นใจว่าแต่ละฝ่ายจะสมปรารถนา คู่ของเราอาจจะยอมให้ใช้คืนวันศุกร์คืนหนึ่งไปดูการแข่งขันบาสเกตบอลด้วยกัน คืนวันศุกร์คืนหนึ่งให้สามีไปดูการแข่งขันคนเดียว และคืนวันศุกร์สองคืนทำกิจกรรมนั้นสามีภรรยา วิธีที่คู่สามีภรรยาเลือกใช้คืนวันศุกร์ไม่สำคัญเท่าคุณภาพของกระบวนการตัดสินใจที่ทำให้ทั้งสองฝ่ายพอใจ

ผลของการยุติความขัดแย้ง

พรวิเศษสุดหลังไหลมาจากการยุติความขัดแย้งในบรรยากาศของความรัก พรเหล่านี้ได้แก่ ความมั่นคงปลอดภัย การเติบโตส่วนตัวซึ่งทำให้เกิดสันติสุขในใจ ศรัทธาเพิ่มขึ้น อุปนิสัยดีขึ้น และเกิดความชอบธรรมส่วนตัว

เมื่อยุติความขัดแย้ง รูปแบบใหม่จะเข้ามาแทน ต่อจากนั้น ประตู่จะเปิดให้คู่สมรสแสดงความคิดเชิงบวกและให้การสนับสนุน ซิสเตอร์จีน บี. บิงแฮม ประธานสมาคมสงเคราะห์สามีภรรยาว่า “คำพูดมีพลังอย่างประหลาด ทั้งให้กำลังใจและบ่อนทำลาย เราทุกคนคงจำคำพูดในด้านลบที่ทำให้เราหมดกำลังใจและคำอื่นที่พูดด้วยความรักซึ่งทำให้ใจเราโอบอ้อม การเลือกพูดแต่สิ่งดีเกี่ยวกับ—และพูดถึง—ผู้อื่นจะยกระดับและเสริมสร้างพลังให้คนรอบข้างและช่วยให้ผู้อื่นเดินตามทางของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”⁶

คู่สามีภรรยาที่มีความก้าวหน้าระยะยาวในการยุติความขัดแย้งจะเก็บเกี่ยวรางวัลที่ปรารถนา สามที่ที่เคยมีความสัมพันธ์ไม่ดีมาก่อนกล่าวว่า “ผมไม่อยากจะถึงวิธีที่เคยใช้และไม่อยากเชื่อว่าผมใช้จริงๆ ผมปฏิบัติต่อภรรยาแบบนั้นได้อย่างไร ผมขอบพระทัยพระวิญญาณที่ตีความสนใจของผมและสำหรับความอดทนที่ภรรยาแสดงต่อผม”

สรุป

การเอาชนะความขัดแย้งต้องใช้ความพยายามอย่างมีสติและพยายามต่อไป สิ่งท่านพูดหรือทำต่อจากนี้จะเริ่มรูปแบบการสื่อสารเชิงบวกมากขึ้นในชีวิตแต่งงานของท่าน ท่านจะได้เก็บเกี่ยวผลของพระวิญญาณตามที่ชาวนีไฟประสบเช่นกัน “ไม่มีความขัดแย้งในแผ่นดิน, เพราะความรักของพระเจ้าเป็นเจ้าซึ่งสถิตอยู่ในใจผู้คน.

“และไม่มีความรัก, หรือการวิวาท, หรือความวุ่นวาย . . . ; และแน่แท้แล้วไม่มีผู้คนใดมีความสุขยิ่งกว่านี้ได้” (4 นีไฟ 1:15–16) ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

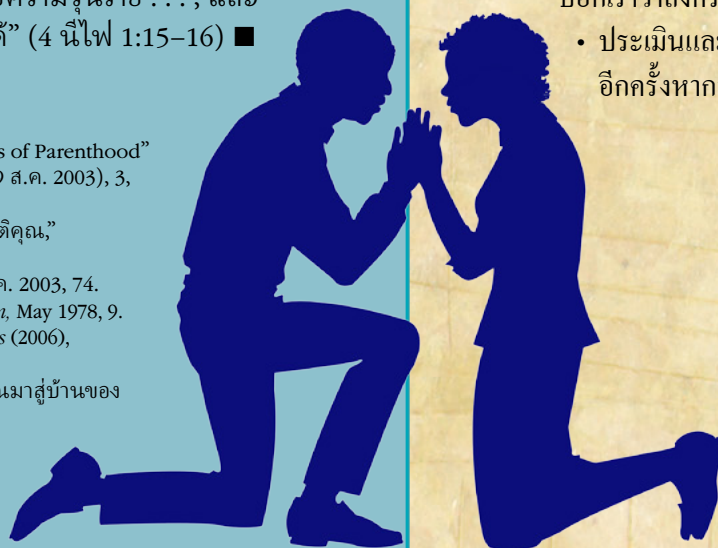
อ้างอิง

1. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “The Sacred Responsibilities of Parenthood” (การให้ข้อคิดทางวิญญาณมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์, 19 ส.ค. 2003), 3, speeches.byu.edu.
2. โรนัลด์ เอส. มอนสัน, “ความรัก—แก่นแท้ของพระกิตติคุณ,” เลียโฮนา, พ.ค. 2014, 92.
3. กอร์ดอน บี. อิงค์ลี, “ความจงรักภักดี,” เลียโฮนา, พ.ค. 2003, 74.
4. มาร์วิน เจ. แอชตัน, “No Time for Contention,” *Ensign*, May 1978, 9.
5. *Du Strengthening Marriage: Resource Guide for Couples* (2006), 19–20.
6. จีน บี. บิงแฮม, “ฉันจะนำความสว่างแห่งพระกิตติคุณมาสู่บ้านของฉัน,” เลียโฮนา, พ.ย. 2016, 7.

กฎการแก้ปัญหา

แนวคิดบางประการต่อไปนี้จะยุติความขัดแย้งได้มากขึ้น

- แสวงหาความช่วยเหลือทางวิญญาณ
- ตัดสินใจเรื่องเวลาและสถานที่พูดคุยกันหากเคยมีปัญหาร้ายแรงมาก่อน
- พยายามเข้าใจแทนที่จะโต้เถียง
- ให้คู่ครองของคุณพูด
- พูดจานุ่มนวลและอ่อนโยน
- หยุดพูดหากจำเป็น
- ใช้ภาษาที่เหมาะสม
- อ่านออกเรื่อง กฎเฉพาะข้อกังวลปัจจุบัน
- ไม่ใช่ความรุนแรง
- อย่าพูดว่าจะหย่าร้างหรือแยกกันอยู่
- หาทางออกที่วัดได้ เช่น “ฉันจะเริ่มการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว และคุณดำเนินการสังสรรค์ในครอบครัว”
- วางแผนเรื่องข้อยกเว้น
- ตกลงเรื่องเครื่องเตือนความจำที่ไม่เข้าข้างฝ่ายใด เช่น เราจะใช้ปฏิทินบอกเราว่าถึงคราวใครล้างจาน”
- ประเมินและแก้ไขทางออกอีกครั้งหากจำเป็น

พบความช่วยเหลือ หลังจากแนนซี่สิ้นชีวิต

ผมต้องทำอะไรจึงจะทำให้เดชาณุภาพการเยียวยา
ของพระเยซูคริสต์มีผลในชีวิตผม

โดย ดาร์เรน วิลค็อกซ์

ในเดือนกุมภาพันธ์ ปี 2016 แนนซี่ภรรยาผมสิ้นชีวิต หลังจากต่อสู้กับมะเร็งเต้านมมานาน 11 ปี ผมไม่สามารถอธิบายความเศร้าเสียใจที่ผมรู้สึกในช่วงเดือนแรกๆ หลังจากเธอสิ้นชีวิตให้กับคนที่ไม่เคยประสบการสูญเสียแบบนี้ฟังได้ ความโศกเศร้า ความปวดร้าว ความหม่นหมอง ความเจ็บปวด—คำเหล่านี้ไม่อาจบรรยายความรู้สึกของผมได้ ผมแทบทนไม่ไหว

เดชาณุภาพการเยียวยาของพระผู้ช่วยให้รอด

ผมเข้าใจมานานว่าพระเยซูคริสต์ “เสด็จลงต่ำกว่าสิ่งทั้งปวง” (คพ. 88:6) ทั้งนี้เพื่อพระองค์จะทรงสามารถ “ช่วย [บรรเทาหรือช่วยเหลือ] ผู้คนของพระองค์ตามความทุกข์พลภาพของพวกเขา” (แอลมา 7:12) นี่หมายความว่าอำนาจการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดให้มากกว่าการฟื้นคืนชีวิตและการไถ่จากบาปโดยผ่านอำนาจนี้ พระองค์ทรงสามารถเยียวยาเราในยามทุกข์และยามยากได้เช่นกัน ในความเศร้าของผม ผมพยายามเรียนรู้—แทบคลั่ง—อย่างรีบด่วนว่าผมต้องทำอะไรจึงจะทำให้เดชาณุภาพส่วนนี้ของพระผู้ช่วยให้รอดมีผลในชีวิตผม ผมค้นคว้าพระคัมภีร์และคำพูดของเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของศาสนจักรหลายสัปดาห์ ผมเชื่ออย่างจริงใจว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงทราบความเจ็บปวดที่ผมกำลังประสบ เพราะทรงเจ็บปวดอย่างมากและพลีพระองค์มาแล้ว แต่การที่พระองค์ทรงรู้เช่นนั้นช่วยผมอย่างไร เนื่องจากพระองค์ทรงทนทุกข์สิ่งนี้ เพื่อ ผม ผมต้องทำอะไรจึงจะได้รับความช่วยเหลือที่พระองค์ทรงรู้วิธี

หลังจากค้นคว้ามาก ศึกษา สวดอ้อนวอน และนมัสการในพระวิหาร ผมเริ่มเข้าใจ เหนือสิ่งอื่นใด ผมเริ่มเห็นชัดขึ้นว่าพระเจ้าทรงช่วย ปลอบโยน และสนับสนุนครอบครัวเรามาตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงหลายสัปดาห์ก่อน แนนซี่สิ้นชีวิต มีประสบการณ์ทางวิญญาณอันน่าพิศวงที่เวลานี้ผมตระหนักว่านั่นเป็นพรที่มาจากเดชาณุภาพการเยียวยาและการเสริมสร้างพลังที่มีให้เราเพราะการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด และการรู้ที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงดูแลเราอยู่เสมอในวิธีที่เหมาะสมกับเราแต่ละคนทำให้ผมอบอุ่นใจอย่างยิ่ง เหมือนชดิร์ค เมซาค และอาเบตเนโก พระองค์ทรงอยู่กับเราใน “เตาที่ไฟลุกอยู่” (ดาเนียล 3:17) ของความทุกข์ของเรา

วางใจพระเจ้า

ผมเรียนรู้เช่นกันว่ามีบางอย่างที่เรียกร้องจากเราเพื่อให้เราได้รับการปลอบโยนและการเยียวยาจากพระเจ้า สำคัญที่สุดคือเราต้องวางใจพระองค์ นั่นเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก เหตุใดผมจึงควรวางใจพระผู้เป็นเจ้าทั้งที่พระองค์ทรงสามารถป้องกันไม่ให้แนนซี่สิ้นชีวิตแต่แรก เพื่อตอบคำถามนี้ ผมจึงเฝ้าไตร่ตรองบางอย่างที่พระเจ้ารับสั่งกับศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท

“เจ้าจะมองเห็นแผนของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยดวงตาฝ่ายธรรมชาติของเจ้าไม่ได้, ในเวลานี้, เกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นซึ่งจะมาถึงในภายหน้า, และรัศมีภาพซึ่งจะตามมาหลังจากความยากลำบากยิ่ง” (คพ. 58:3)

เราได้รับพรด้วยเครื่องหมายมากมายที่บอกว่ารูปแบบและจังหวะเวลาการสิ้นชีวิตของแนนซี่เป็นไปตามพระ

ภาพประกอบของพระวิฑูรย์เดชเดช เอนคา จอร์เจ

ประสงค์ของพระเจ้า ผมเข้าใจว่าพระบิดาผู้ทรงรอบรู้และเปี่ยมด้วยรักทรงยอมให้เราทนทุกข์สิ่งเหล่านี้เพราะในแผนที่สมบูรณ์ของพระองค์เพื่อความสูงส่งของครอบครัวเรา ความทุกข์นั้นจำเป็นไม่อาจจะด้วยเหตุใดก็ตาม ความรู้นั้นทำให้ผมเข้าใจว่าส่วนของผมในแผนของพระองค์คือไม่เพียงอดทนเท่านั้นแต่ “อดทนมันด้วยดี” (คพ. 121:8) เมื่อถึงขั้นที่ผมสามารถอุทิศถวายความยากลำบากแด่พระองค์แล้ว ผมจะไม่เพียงรับความช่วยเหลือเท่านั้นแต่รับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วย ผมประสบมาแล้วในหลายๆ ด้าน

ผมแนะนำลูกๆ ให้ทำสิ่งที่ผมเรียนรู้ในกระบวนการนี้ด้วยตนเองว่า

- จงให้ความเจ็บปวดของประสบการณ์ยากๆ ผลักดันลูกให้เป็นศาสนิกย์ที่ดียิ่งขึ้น
- ระบายความในใจของลูกในการสวดอ้อนวอน
- ถ้าลูกรู้สึกโกรธพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเพราะทรงยอมให้เรื่องเศร้าสลดเกิดขึ้น จงวิงวอนขอให้พระองค์แทนที่ความโกรธนั้นด้วยศรัทธาและความอ่อนน้อม
- ทำพันธสัญญาว่าลูกจะรักพระองค์และซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่
- ดึงจากพระคำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอยู่เสมอ—จากพระคัมภีร์ คำพูดและงานเขียนของศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบันและครุฑที่ได้รับการดลใจ

- ไปพระวิหารด้วยความหิวกระหายที่จะได้รับการสอนในเรื่องของนิรันดร์
- หาคนที่วิฤตส่วนตัวของเขากลายเป็นวิฤตของศรัทธา และเสริมสร้างพลังให้พวกเขาด้วยประกาศนียบานของลูกในหลักคำสอนเหล่านี้

คำพยานของอัครสาวก

ประมาณหนึ่งเดือนหลังจากแนนซีสิ้นชีวิต มีอยู่คืนหนึ่งความเศร้าที่ผมรู้สึกบีบคั้นผมอย่างยิ่ง ผมอยู่ในความเจ็บปวดและความเศร้าเสียใจตลอดทั้งวัน ผมจำได้ว่าเอดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งไควรัมอัครสาวกสิบสองสอนดังนี้ “เส้นทางแห่งความรอดมักนำเรา . . . ผ่านเกตเสมนี้เสมอ”¹ แม้ความทุกข์ของผมจะเทียบไม่ได้กับความทุกข์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด แต่คืนนั้นผมอยู่ท่ามกลาง “ช่วงเวลาอันขมขื่นและมีดมน” ของผมเอง²

หลังจากประสบสิ่งนี้ช่วงระยะเวลาหนึ่งและสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ ผมก็นึกขึ้นได้ว่าผมเคยอ่านและทำเครื่องหมายบางอย่างไว้ที่คอมพิวเตอร์เมื่อหลายปีก่อน ผมหาข้อมูลนั้นและเลื่อนหน้าจอลงไปดูสิ่งที่ผมกำลังหา ข้อมูลนั้นคือการสัมภาษณ์เอดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์แห่งไควรัมอัครสาวกสิบสอง (1928–2015) ซึ่งถามท่านเรื่องการสูญเสียเงินเนรภรรยาให้แก่โรคมะเร็ง ในปี 1995 เอดเดอร์สก็อตต์ตอบว่า “อย่างแรกเลย . . . ผมไม่ได้สูญเสียเธอ เธออยู่อีกด้านหนึ่งของม่าน เราได้รับการ

ผมนึกในศาสนาพิธีศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหาร และเราจะอยู่ด้วยกันตลอดไป”³

คืนนั้นคำพูดเหล่านั้นมาพร้อมพลังที่ผมไม่เคยรู้สึกมาก่อน เปรียบเสมือนการเปิดสวิตช์ไฟประกายในคืนเดือนมืด ผมไม่เคยอ่านอะไรที่มีผลต่อผมลึกซึ้งนับพลันเช่นนั้นมาก่อน ความมืดและความเจ็บปวดหายไป เหมือนแอลมาเมื่อท่าน “จำความเจ็บปวด [ของท่าน] ไม่ได้อีก” (แอลมา 36:19) พยานของอัครสาวกท่านนี้เสียดแทงเข้าไปในใจผม ผมแปลกใจที่แนวคิดซึ่งผมเข้าใจตั้งแต่เด็กดูเหมือนจะนำสนใจขึ้นมาทันที ผมกำลังสงสัยว่าเอลเดอร์สก็อตต์รู้เรื่องแบบนี้ได้อย่างไร และในขณะนั้น ผมตระหนักว่าผมก็รู้เรื่องนี้ด้วย ถ้าผมซื่อสัตย์ ผมจะมีความหวังทั้งหมดที่เอลเดอร์สก็อตต์มี แม้จะมีความเสียใจและความอาลัยนับแต่นั้น แต่ผมไม่รู้สึกลับปวดและเศร้าเสียใจอย่างที่ผมประสบคืนนั้นอีกเลย

นี่คือพลังอำนาจที่พระเจ้าช่วยให้รอดเพื่อแม่มาถึงเราเพื่อช่วยเราในการทดลอง ผมรู้ว่าความโศกเศร้าของครอบครัวเราจะไม่หายเป็นปลิดทิ้ง แต่จะถูกกลืนเข้าไปในสิ่งที่เรียกว่าเป็นพรแห่งการ “เสริมสร้างพลัง” และ “ทำให้ดีพร้อม” ของการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอด⁴ เราเข้ามาอยู่ใกล้พระเจ้าช่วยให้รอดมากขึ้น รู้สึกถึงคำมั่นสัญญาของพระองค์ และมีรากฐานอันแน่นอนแห่งพันธสัญญาคำจูนเรา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐจอร์เจีย สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “Lessons from Liberty Jail” (Brigham Young University devotional, Sept. 7, 2008), 6, speeches.byu.edu.
2. ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ, “โอภาสในพายุที่อ่อนโยนของพระองค์,” *เสียงโชนา*, มี.ค. 2015, 5.
3. “A Sure Witness of Jesus Christ: Elder Richard G. Scott,” lds.org/prophets-and-apostles.
4. ดู Bruce C. Hafen and Marie K. Hafen, *The Contrite Spirit: How the Temple Helps Us Apply Christ's Atonement* (2015), 34–52.

หลังจากต่อสู้กับมะเร็งเต้านมมานาน 11 ปี แนนซี จิน นิวตัน วิลค็อกซ์ก็จากไปในปี 2016

พระเยซูคริสต์ทรงเสริมสร้างพลัง

“อิสยาห์สอนว่าพระเมสสิยาห์จะทรงแบก ‘ความเจ็บไข้’ และ ‘ความเจ็บปวด’ ของเราไป (อิสยาห์ 53:4) อิสยาห์สอนเช่นกันว่าพระองค์ทรงเสริมสร้างพลังให้เรา ‘อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า อย่าขาด เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะเสริมกำลังเจ้า เราจะช่วยเจ้า’ (อิสยาห์ 41:10) . . .

“เนื่องจากการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอด พระองค์จึงทรงมีเดชานุภาพในการช่วย—บรรเทา—ความเจ็บปวดและความทุกข์ทุกอย่างของมนุษย์ บางครั้งเดชานุภาพของพระองค์เยียวยาความทุกข์พลภาพ แต่พระคัมภีร์และประสบการณ์ของเราสอนว่าบางครั้งพระองค์ทรงช่วยโดยประทานพลังกำลังหรือความอดทนให้เราทนต่อความทุกข์พลภาพของเรา . . .

“... การชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดทำมากกว่ารับรองกับเราเรื่องความเป็นอมตะโดยการฟื้นคืนชีวิตของคนทั้งโลกและเปิดโอกาสให้เราได้รับการชำระให้สะอาดจากบาปโดยการกลับใจและบำเพ็ญศมา การชดใช้ของพระองค์ยังให้โอกาสเราเรียกหาพระองค์ผู้ทรงประสบความสำเร็จทุกอย่างของมนุษย์เรามาแล้ว เพื่อให้เรามีพลังกำลังแบกภาระแห่งความเป็นมรรตัยได้ พระองค์ทรงรู้จักความปวดร้าวของเรา และทรงอยู่ที่นั่นเพื่อเรา เช่นเดียวกับชาวสะมาเรียใจดี เมื่อพระองค์ทรงพบเราบาดเจ็บอยู่ข้างทาง พระองค์จะทรงพันแผลให้เราและดูแลเรา (ดู ลูกา 10:34) เดชานุภาพการเยียวยาและการเสริมกำลังของพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์มิให้เราทุกคนที่จะขอ ข้าพเจ้าเป็นพยานยืนยันเรื่องนั้นขณะเป็นพยานถึงพระเจ้าช่วยให้รอดของเราผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งเป็นไปได้”

เอลเดอร์คัลลิส เอช. โอ๊คส์ แห่งโบสถ์อัครสาวกสิบสอง, “จงเสริมสร้างความเข้มแข็งด้วยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์,” *เสียงโชนา*, พ.ย. 2015, 62, 64

“ขอให้เรา พึ่งพาตนเอง และไม่พึ่งใคร”

เมื่อวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทั่วโลกน้อมรับหลักธรรมและ
หลักคำสอนเรื่องการพึ่งพาตนเองของศาสนจักร
พวกเขากำลังเก็บเกี่ยวพรแห่ง “ความหวัง
สันติสุข และความก้าวหน้ามากขึ้น”

กอนเป็นสมาชิกของศาสนจักร ปีเตอร์ ยูโกลวี่ใช้ชีวิต
ส่วนมากในวัยผู้ใหญ่ของเขาไขว่คว้าความสำเร็จด้าน
การเงิน คุณลักษณะภายนอกทั้งหมดก็เหมือนเขาจะ
พบความสำเร็จนั้นแล้ว เขาเป็นเจ้าของและดำเนินธุรกิจ
หลายแห่ง

เมื่อผู้นำศาสนจักรในเวสต์มิดแลนด์ส อังกฤษขอให้ปีเตอร์
เข้ากลุ่มการเงินส่วนตัวผ่านโครงการพึ่งพาตนเองของ
ศาสนจักร เขาสงสัยว่าหลักสูตรจะสอนอะไรเขาได้ แต่พอ
ปีเตอร์เริ่มเข้ากลุ่ม เขารู้ทันทีว่ายังมีอีกมากที่เขาต้องเรียนรู้

“หลักสูตรไม่เพียงเกี่ยวกับการเงินเท่านั้น นั่นเป็นเพียง
ครั้งเดียว” เขากล่าว “สิ่งสำคัญที่สุดสำหรับผมคือการเรียนรู้
ว่าต้องมีศรัทธาในพระบิดาบนสวรรค์—วิธีที่พระองค์ทรง
จัดเตรียมพรทางโลกทั้งหมดไว้ให้เรา และทรงเปิดประตู
สู่การพึ่งพาตนเองอย่างแท้จริงหากเราทำตามการชี้นำทาง
วิญญานของพระองค์”

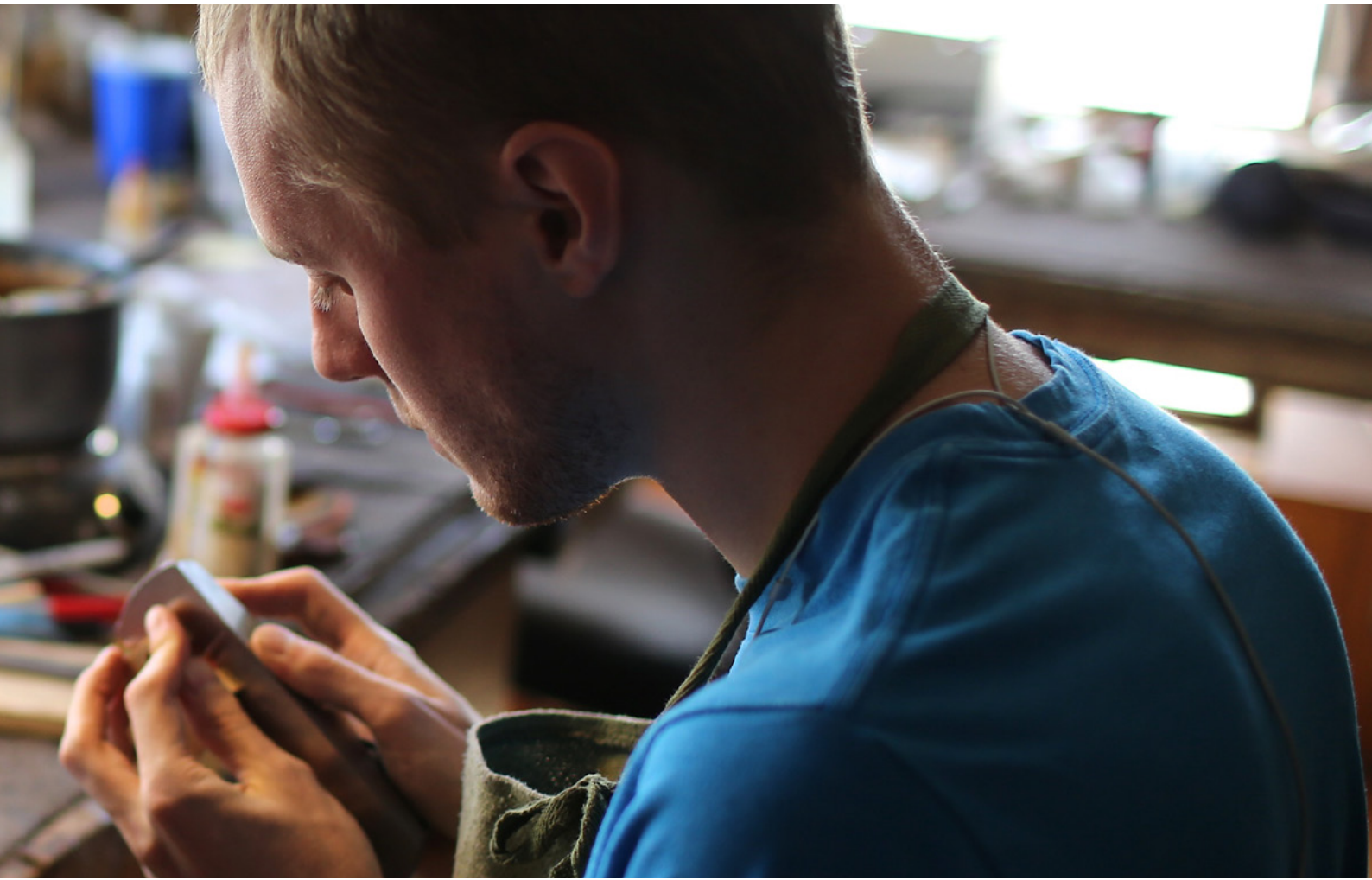
ในฐานะสมาชิกกลุ่มการเงินส่วนตัว ปีเตอร์เรียนรู้
ทักษะที่ใช้ได้จริง เช่น การจดรายจ่ายของครอบครัว
ตั้งงบประมาณและดำเนินชีวิตตามงบ ลดหนี้ และเก็บ

ออมเผื่ออนาคต ปีเตอร์กับภรรยาชำระหนี้ก้อนโตโดยใช้
ทักษะเหล่านี้ พร้อมกับใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์และ
ทำงานขยันขันแข็ง

“ผมรู้สึกเบาขึ้นมากและมีอิสระมากขึ้นโดยไม่กลัวเรื่อง
หนี้และความยุ่งเหยิงทางการเงิน” เขากล่าว “ผมรู้สึกได้
รับพรมากมายจากพระบิดาบนสวรรค์อย่างที่ผมไม่เคยรู้สึก
มาก่อน ผมได้เรียนรู้วิธีวิงวอนพระองค์และฟังคำตอบของ
พระองค์เมื่อผมต้องการความช่วยเหลือในเรื่องทางโลก”

โครงการพึ่งพาตนเอง

การพึ่งพาตนเองเป็นมากกว่าการมีงานที่ดี การเก็บ
สะสมอาหาร หรือมีเงินในธนาคาร แต่การพึ่งพาตนเอง
คือ “ความสามารถ คำมั่นสัญญา และความพยายามในการ
จัดหาสิ่งจำเป็นต่อชีวิตสำหรับตนเองและครอบครัวทั้ง
ทางโลกและทางวิญญาน เมื่อสมาชิก [ศาสนจักร] พึ่งพา
ตนเองได้ พวกเขาสามารถรับใช้และดูแลผู้อื่นได้มากขึ้น
เช่นกัน”¹ ขณะพวกเขาขอให้การทำงานเป็นหลักธรรม
ปกครองชีวิตพวกเขา

ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนว่า “การพึ่งพาตนเองเป็นผลพวงของการทำงานของเราและหนทางการปฏิบัติอื่นทั้งหมดด้านสวัสดิการ การพึ่งพาตนเองเป็นองค์ประกอบจำเป็นในความผาสุกทางวิญญาณของเราเช่นเดียวกับทางโลก . . . ‘ขอให้เราทำงานให้ได้สิ่งที่เราจำเป็นต้องมี ขอให้เราพึ่งพาตนเองและไม่พึ่งใคร เราจะไม่ได้รับความรอดบนหลักธรรมอื่น ความรอดเป็นเรื่องเฉพาะคน และเราต้องทำให้ได้ความรอดของเราเองในเรื่องทางโลกและทางวิญญาณ’”²

ภายใต้การกำกับดูแลของผู้นำฐานะปุโรหิตในท้องถิ่น วิสุทธิชน 500,000 กว่าคนใน 100 กว่าประเทศเข้าร่วมโครงการพึ่งพาตนเองตั้งแต่ปี 2014 เวลานี้ศาสนจักรเริ่มใช้โครงการนี้ทั่วโลกเหนือ

โครงการครอบคลุมหลักสูตรและแหล่งข้อมูลที่จะ “ช่วยให้สมาชิกของศาสนจักรเรียนรู้และนำหลักธรรมแห่งศรัทธา การศึกษา การทำงานหนัก และการวางใจในพระเจ้ามาปฏิบัติ การยอมรับและดำเนินชีวิตตามหลักธรรมเหล่านี้” ฝ่ายประธานสูงสุดกล่าว “จะทำให้ [เรา] สามารถรับพรทางโลกที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ได้มากขึ้น”³

มีความสุขและมีหวัง

มาเรีย เอติลีน โรมาโอสูญเสียความหวัง เธอหางานไม่ได้ เธอเป็นแม่ตัวคนเดียว และเธอมีลูกหลายคนให้เลี้ยงดู

ตอนนั้นเองที่สมาชิกวอร์ดสองคนในรัฐซานตาบาร์บาราชวนเธอมาช่วยกันให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่องการพึ่งพาตนเอง เมื่อจบการให้ข้อคิดทางวิญญาณ มาเรียเข้ากลุ่มเพื่อช่วยเธอหางาน

“เป็นครั้งแรกในชีวิตที่ดิฉันเชื่อว่าดิฉันจะสามารถดูแลครอบครัวได้ในอนาคต” เธอจำได้ “ดิฉันเชื่อว่ากลุ่มการพึ่งพาตนเองจะช่วยดิฉันเปลี่ยนชีวิต”

เปลี่ยนจริงๆ

ในช่วง 12 สัปดาห์ติดต่อกัน มาเรียทุ่มเทให้กลุ่มของเธอ การศึกษาของเธอ และคำมั่นสัญญาของเธอ เธอมุ่งทำให้บรรลุเป้าหมายด้วยความกระตือรือร้นอีกครั้ง เธอฝึกเทคนิคการสัมภาษณ์งาน ภายในสองสัปดาห์มีนัดสัมภาษณ์งานที่ค่อนข้างจะได้ การสัมภาษณ์ทำให้เธอได้งาน

“ชีวิตดิฉันเปลี่ยนไปตลอดกาล” มาเรียกล่าว เธอไม่ต้องดิ้นรนหาเลี้ยงครอบครัวอีก “เวลานี้ดิฉันมีความสุข

เราเชื่อเชิญท่าน

เส้นทางสู่การพึ่งพาตนเองมากขึ้นเริ่มด้วยการชวนมาเข้าร่วมการให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่องเส้นทางของฉันทูการพึ่งพาตนเอง ที่การให้ข้อคิดทางวิญญาณ ท่านจะได้ประเมินสถานการณ์ปัจจุบันของท่าน วางแผนเพื่อก้าวไปข้างหน้า และจากนั้นนำแผนไปทูลพระเจ้า ช่วงท้ายการให้ข้อคิดทางวิญญาณ เราจะเชื่อเชิญให้ท่านเลือกกลุ่มการพึ่งพาตนเองที่จะช่วยท่านได้:

- หางานหรือปรับปรุงสถานะงานอาชีพของท่าน
- บริหารการเงินของตัวเองและครอบครัวให้ดีขึ้น
- เลือกเส้นทางการศึกษาและประสบความสำเร็จในการเรียน
- เริ่มต้นหรือขยายธุรกิจขนาดเล็กของท่าน

ในกลุ่มการพึ่งพาตนเอง ท่านจะ

- เข้าร่วมการประชุมกลุ่มสัปดาห์ละสองชั่วโมงสามเดือน
- ให้คำมั่นสัญญากับตนเองและทำตามนั้นเพื่อบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเอง
- เรียนรู้จากกัน หรือกัน และสนับสนุนสมาชิกกลุ่มคนอื่นๆ
- มีศรัทธามากขึ้นในพระเยซูคริสต์และในเดชานุภาพของพระองค์ว่าทรงสามารถช่วยท่านให้พึ่งพาตนเองได้

กลุ่มการพึ่งพาตนเองทำหน้าที่เหมือนสภา ผู้เข้าร่วมช่วยกันและรับผิดชอบต่อกัน วิทยากรกระบวนการของกลุ่มเชิญชวนให้ปฏิสัมพันธ์ กระตุ้นการมีส่วนร่วม ฉายวิถีทัศนการณ์การอบรม และช่วยให้กลุ่มการพึ่งพาตนเองทำตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

สมาชิกสามารถหาวิถีทัศนและเนื้อหาที่ใช้อบรมการพึ่งพาตนเองได้ที่ srs.lds.org หรือบนแอปมือถือคลั่งกันคว้า

ตื่นเต้น อดทน และมีความหวัง ดินันเชื่อว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงพระชนม์และทรงรักดินัน ดินันรู้ว่าเมื่อดินันใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ ดินันได้รับพร”

“เครื่องมือมหัศจรรย์ที่สุด”

การพึ่งพาตนเองเป็นวิธีบรรลุจุดหมายที่สูงขึ้น เอิลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าว “เป้าหมายสูงสุดของเราคือเป็นเหมือนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และการรับใช้ผู้อื่นอย่างไม่เห็นแก่เห็นดเนื่อยยกระดับเป้าหมายนั้น ความสามารถของเราในการรับใช้เพิ่มขึ้นหรือลดลงตามระดับการพึ่งพาตนเองของเรา”

เอิลเดอร์เฮลส์เพิ่มเติมว่า เมื่อเราพึ่งพาตนเองเท่านั้น “เราจึงจะสามารถทำตามอย่างพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้อย่างแท้จริงในการรับใช้และเป็นพรแก่ผู้อื่น”⁴

เซอร์จีโอ กาลบูซีเรียนรู้ความจริงนั้นด้วยตนเองเมื่อเขาเริ่มทำธุรกิจหลังจากฝ่ายประธานสเตคเรียกเขาเป็นผู้เชี่ยวชาญการพึ่งพาตนเองสเตคได้ไม่นาน โดยมีศรัทธา ทักษะ และความรู้ที่ได้จากการเป็นสมาชิกคณะกรรมการ เซอร์จีโอกับซิลเวียภรรยาจึงเปิดร้านในเมืองบัวโนสไอเรสเน้นขาย “งานฝีมือและอาหารจานโปรด” ของอาร์เจนตินา

“ผมคิดว่าการพึ่งพาตนเองเป็นวิธีประยุกต์ใช้ศรัทธา” เซอร์จีโอกล่าว ตอนแรกเขากับซิลเวียไม่ประสบผลสำเร็จตามที่หวังไว้ ศรัทธาจึงยังคงเป็นศูนย์รวมความพยายามของพวกเขา แต่ขณะที่พวกเขาเจอผลการเงิน พวกเขาทำงานหนักและทำให้ลูกค้าได้ประโยชน์จากผลิตภัณฑ์ และ การพยายามเผยแพร่ศาสนาของพวกเขา

“เรารู้จักคนมากมาย” เซอร์จีโอกล่าว “และเรามีโอกาสแจกพระคัมภีร์มอรมอน”

ตอนแรกคณะกรรมการพึ่งพาตนเองสเตคบอกชื่อสมาชิก 10 คนในสเตคของเซอร์จีโอที่ต้องการความช่วยเหลือเรื่องการพึ่งพาตนเอง แต่จากนั้นอธิการทั้งหลายก็เข้ามาช่วย

“เรารู้ว่ามีสมาชิก 35 คนต้องการความช่วยเหลือ” เซอร์จีโอกล่าวขณะทำงานขยายตัว “อธิการของพวกเขาชวนพวกเขาแต่ละคนเข้ากลุ่ม”

ศรัทธาของพวกเขาเบ่งบาน พวกเขาเปลี่ยนแปลงสิ่งที่จำเป็น และพวกเขาใช้ทักษะใหม่ๆ

“ทุกครั้งที่ผมพูดคุยกับผู้นำฐานะปุโรหิต ผมพยายาม

การเปิดเผยและการพึ่งพาตนเอง

ฝ่ายประธานสวดและฝ่ายประธานท้องถิ่นกำกับดูแล
แผนและทำให้โครงการพึ่งพาตนเองของศาสนจักร
เกิดผล พวกเขาทำสิ่งนี้โดยทำงานใกล้ชิดกับสมาคม
สังเคราะห์และจัดตั้งคณะกรรมการพึ่งพาตนเอง

คณะกรรมการได้แก่ สมาชิกท่านหนึ่งในสภาสูงสวด
สมาชิกท่านหนึ่งในฝ่ายประธานสมาคมสังเคราะห์สวด
ประธานสภาสวัสดิการของอัคร และผู้เชี่ยวชาญการพึ่งพา
ตนเองสวด คณะกรรมการจะอบรมและกระตุ้นสภาวอร์ด
ให้สวดอ่อนวอนและเชื่อเชิญให้สมาชิกเข้าร่วมโครงการ
พวกเขาจัดตั้งกลุ่มการพึ่งพาตนเองและทำงานกับผู้จัดการ
ศูนย์ข้อมูลการพึ่งพาตนเองเพื่อรวบรวมและแบ่งปันแหล่ง
ข้อมูลชุมชน

โครงการพึ่งพาตนเองของศาสนจักรช่วยให้แต่ละบุคคล
ได้รับการเปิดเผยส่วนตัวผ่านการเชื่อฟังหลักธรรมสำคัญ
ของพระกิตติคุณ “วิทยากรกระบวนการได้รับเรียกให้สร้าง
สภาพแวดล้อม [ผ่านการสนทนากัน] ที่ซึ่งพระวิญญาณ
บริสุทธิ์สามารถสอนผู้เข้าร่วมถึง ‘ทุกสิ่ง [พวกเขา] ควร
ทำ’ (2 นิโอฟ 32:5; ดู 2 นิโอฟ 32:3 ด้วย)”⁵

หาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ srs.lds.org

บอกพวกเขาว่าเป็นเครื่องมือมหัศจรรย์ที่สุดที่เราเคยได้
รับจากฝ่ายประธานสูงสุด” เซอร์จิโอเซริม “ดีกว่าให้เงิน
ช่วยเหลือ และคำสอนเรื่องนี้ชัดเจนกว่าเนื้อหาส่วนใหญ่ที่
ผมเรียนรู้สมัยเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย”

สำคัญที่สุดคือคนที่เรียนจบหลักสูตรการพึ่งพาตนเอง
ครบ 12 สัปดาห์กลายเป็นศาสนศิษย์ที่ดีขึ้นของพระเยซู
คริสต์และรู้วิธีใช้ทักษะของพวกเขาสร้างอาณาจักรของ
พระเจ้าเป็นเจ้า

“กลุ่ม [การพึ่งพาตนเอง] ไม่เพียงเน้นเรื่องธุรกิจของ
เราเท่านั้น แต่เน้นความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าเป็นเจ้า
และผู้อื่นด้วย” เซอร์จิโอกล่าว “เรากลายเป็นศาสนศิษย์ที่ดี
ขึ้นของพระเยซูคริสต์ในช่วงสามเดือนที่เข้ากลุ่มนี้ ธุรกิจ
อาจจะช่วยให้เราพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น แต่จุดประสงค์
สูงสุดคือรับใช้”

พึ่งพาตนเองและไม่พึ่งใคร

“ศาสนจักรและสมาชิกได้รับบัญชา
จากพระเจ้าให้พึ่งพาตนเองและไม่พึ่ง
ใคร (ดู คพ. 78:13–14)

“ความรับผิดชอบต่อความผาสุก
ทางสังคม อารมณ์ วิญญาณ ร่างกาย
หรือเศรษฐกิจของแต่ละบุคคลตกอยู่กับตัวเขาเป็น
อันดับแรก อันดับสองคือครอบครัว และอันดับสามคือ
ศาสนจักรถ้าเขาเป็นสมาชิกที่ซื่อสัตย์”

คำสอนของประธานศาสนจักร: สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. กิมบัลล์ (2006), 239.

การเติบโตและการปฏิบัติ

“คำสอนที่สำคัญต่อวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเสมอมาคือ” ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ (1838–1918) กล่าว “ศาสนาที่ไม่มียุติจะช่วยให้ผู้คนให้รอดทางโลก ทำให้พวกเขารุ่งเรืองและมีความสุขในโลกนี้ จะเป็นที่ยิ่งใหญ่เพื่อช่วยให้พวกเขารอดทางวิญญาณและทำให้พวกเขาสูงส่งในชีวิตที่จะมาถึงไม่ได้”⁶

เราจึงไม่ควรประหลาดใจที่การเข้มแข็งทางโลกทำให้เราเข้มแข็งทางวิญญาณเช่นกัน เอ็ดเดอร์เดวิดและซิสเตอร์เทเรซา นิซซึ่งรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาด้านการพึ่งพาตนเองในหมู่เกาะโซโลมอนเห็นความสัมพันธ์ดังกล่าวในบรรดาสมาชิกของศาสนจักรที่นั่น

“การเติบโตทางวิญญาณและการเข้าพระวิหารเห็นชัดว่าสืบเนื่องมาจากหลักธรรม ทักษะ และนิสัยที่สอนไว้ในรากฐานของนั้น และตามคำอธิบายที่ครอบคลุมใน *เส้นทางของนั้นสู่การพึ่งพาตนเอง*” พวกเขาพูดถึงหนังสือของโครงการ “[โครงการนี้] กำลังช่วยให้ผู้คนก้าวหน้าทางโลกและทางวิญญาณ อันนำไปสู่การพึ่งพาตนเองทางโลกและทางวิญญาณ”

เซอร์ริส เรดต์วิทยากรกระบวนการเรื่องการพึ่งพาตนเองในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกาอธิบายว่าหลักธรรม

ทางวิญญาณของโครงการได้ช่วยให้เธอก้าวหน้าทางโลก “ดิฉันทราบดีว่าหลักธรรมและรากฐานเหล่านี้นำมาใช้กับชีวิตเราได้ทุกด้าน การประชุมเชิงปฏิบัติการเหล่านี้ช่วยให้ดิฉันจดจ่อมากขึ้นกับความรับผิดชอบของตนเองในฐานะภรรยาและมารดา เวลาดิฉันมีเครื่องมือช่วยให้เข้าใจเรื่องการเงินในครอบครัวมากขึ้น ดิฉันเห็นว่าการบริหารการเงินกับคู่ครองของเราเป็นธุรกิจระดับหนึ่ง เราต้องใช้เครื่องมือเหล่านี้ช่วยให้ครอบครัวเราประสบความสำเร็จ”

ทั่วศาสนจักร ความเข้าใจเพิ่มขึ้นในเรื่องนี้ทำให้ความซื่อสัตย์และความเข้มแข็งทางวิญญาณเพิ่มขึ้น ด้วยเหตุนี้สมาชิกจึงมีความตั้งใจมั่นมากขึ้นว่าจะไปโบสถ์ จ่ายส่วนสิบ และมีค่าควรเข้าพระวิหาร

“โครงการดึงดูดความสนใจของผม” สมาชิกใหม่ชื่อ จอร์จ เอเชวาร์เรียกว่าถึงโครงการพึ่งพาตนเอง จอร์จขับรถแท็กซี่ในเปรู เขากล่าวว่าโครงการช่วยให้เขามีประสิทธิภาพในพระกิตติคุณขณะทำให้เขาเปี่ยมด้วยความปรารถนาจะปรับปรุงตนเอง เวลานี้เขาหวังจะได้เป็นช่างไฟฟ้าซ่อมรถสามล้อเครื่องที่เขาขับมาหลายปี

“เราไม่ควรนั่งรอให้สภาพบางอย่างเกิดขึ้นกับเรา” เขากล่าว “เราควรลงมือทำ”

“ชีวิตท่านจะได้รับพร!”

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายทั่วโลกกำลังเก็บเกี่ยวพรที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ขณะที่พวกเขาเรียนรู้ ดำเนินชีวิต และประยุกต์ใช้หลักธรรมเรื่องการพึ่งพาตนเองทางโลกและทางวิญญาณอย่างขยันหมั่นเพียร แม้ทุกคนจะได้ประโยชน์ แต่โครงการเป็นพรอย่างยิ่งต่อคนที่ขาดหรือต้องการให้เสริมสร้างพลังในการพึ่งพาตนเองทางโลกและทางวิญญาณกองทุนต่อเนื่องเพื่อการศึกษาสนับสนุนโครงการพึ่งพาตนเองโดยช่วยให้คนที่มีความต้องการศึกษาอบรมเข้าถึงแหล่งช่วยเหลือจำเป็น

พระคัมภีร์สัญญาว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเหลือเมื่อเราพยายามพึ่งพาตนเอง พระองค์ตรัสว่า “เป็นจุดประสงค์ของเราที่จะจัดหาให้วิสุทธิชนของเรา” (คพ. 104:15)

ขณะแสดงความเห็นเกี่ยวกับจุดประสงค์ดังกล่าว ฝ่ายประธานสูงสุดประกาศว่า “การเปิดเผยนี้เป็นคำสัญญาจากพระเจ้าว่าพระองค์จะทรงจัดหาพรทางโลกและเปิดประตูแห่งการพึ่งพาตนเองซึ่งคือความสามารถในการจัดหาสิ่งจำเป็นของชีวิตให้ตัวเราเองและสมาชิกครอบครัวของเรา”

เมื่อเราศึกษา ประยุกต์ใช้ และสอนหลักธรรมเหล่านี้ให้สมาชิกครอบครัว ฝ่ายประธานสูงสุดสัญญาว่า “ชีวิตท่านจะได้รับพร ท่านจะเรียนรู้วิธีปฏิบัติบนเส้นทางของท่านสู่

แก่นแท้ของศาสนาเรา

“เช่นเดียวกับเหรียญสองด้าน ทางโลกและทางวิญญาณแยกกันไม่ออก . . .

“งานของการจัดหาให้ในวิธีของพระเจ้าไม่เพียงเป็นอีกหนึ่งรายการในแค็ตตาล็อกโปรแกรมของศาสนจักรเท่านั้น เราไม่สามารถละเลยหรือทิ้งงานนี้ได้ งานนี้เป็นศูนย์กลางหลักคำสอนของเรา เป็นแก่นแท้ของศาสนาเรา”

ประธานคิเตอร์ เอฟ. ลูคัสตอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, ดู “การจัดหาให้ในวิธีของพระเจ้า,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2011, 68, 71

การพึ่งพาตนเองมากขึ้น ท่านจะได้รับพรด้วยความหวังสันติสุข และความก้าวหน้ามากขึ้น”⁷ ■

อ้างอิง

1. คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), 6.1.1
2. ไรมัส เอส. มอนสัน, “Guiding Principles of Personal and Family Welfare,” *Ensign*, Sept. 1986, 3; ดู Marion D. Romney, in Welfare Services Meeting Report, Oct. 2, 1976, 13 ด้วย.
3. ฝ่ายประธานสูงสุด, ใน *รากฐานของฉัน: หลักธรรม ทักษะ นิสัย* (จุลสาร, 2015), 2.
4. โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, “A Gospel Vision of Welfare: Faith in Action,” ใน *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance* (จุลสาร, 2009), 2.
5. *You’re Invited: A Leader’s Guide to the Self-Reliance Initiative* (จุลสาร, 2016), 9.
6. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ. สมิธ (1998), 183.
7. ฝ่ายประธานสูงสุด, ใน *รากฐานของฉัน*, 2.

การรับใช้ไม่สะดวกเสมอไป แต่ในฐานะบิดา
และอธิการ ไอเลอร์โดดาจพยายามแสดงให้เห็น
ทุกๆ เห็นว่าการรับใช้คุ้มค่าเสมอ
โคดี้ เบลล์, ช่างภาพ

ไอเลอร์โดดาจ

เมืองดูร์เรส ประเทศแอลบาเนีย

สตรีสูงอายุคนหนึ่งในวอร์ดมีเนื้อ
งอกในกระเพาะและต้องการความ
ช่วยเหลือทุกวันเพราะเธอลุกจาก
เตียงไม่ได้ ในที่สุดเธอถามว่าผม
จะมากคนเดียวได้ไหม ไม่ต้องให้ผู้
ดำรงฐานะปฏิเสธอีกคนหนึ่งหรือ
คนอื่นมา เพราะเธอป่วยมากและ
กำลังจะสิ้นชีวิต เธอรู้สึกอุ่นใจเมื่อ
มีอธิการช่วยเธอ

วันหนึ่งผมต้องรับการผ่าตัด
หัวใจ และไม่สามารถไปเยี่ยมเธอ
ช่วงหนึ่ง เมื่อผมกลับไปหาเธอ เธอ
พูดว่า “อธิการคะ คุณจะมาช่วยฉัน
ได้อย่างไรคะถ้าคุณเพิ่งผ่าตัด”

ผมบอกเธอว่า “การเรียกของผม
ก็มารับใช้ผู้อื่น”

ดูภาพถ่ายเพิ่มเติมของบราเดอร์โดดาจกับครอบครัวที่
lds.org/go/101738
เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับงานของอธิการได้ที่
lds.org/go/101739

พระบิดาบนสวรรค์ทรงเป็นห่วงธุรกิจของดิฉัน

ในฐานะแม่ตัวคนเดียวของลูกห้าคน ดิฉันรู้สึกถึงความรับผิดชอบอันหนักหน่วงของการหาเลี้ยงครอบครัว ดิฉันรับจ้างทำงานบ้าน แต่งานของดิฉันได้เงินไม่พอจุนเจือครอบครัว ดิฉันเข้ากลุ่มการพึ่งพาตนเองเพื่อจะได้รู้วิธีทำให้สถานการณ์ของดิฉันดีขึ้น

ดิฉันได้รับแรงบันดาลใจจากกลุ่ม “การเริ่มต้นและขยายธุรกิจของคุณ” และตัดสินใจว่าจะเย็บกระเป๋าสีเหลือง ตุนขาย ดิฉันจะเย็บกระเป๋าตอนกลางคืนหลังเลิกงานตอนกลางวัน

ดึกคืนหนึ่งดิฉันกำลังเย็บกระเป๋าหลายใบที่กำหนดส่งเข้าวันรุ่งขึ้นแต่จักรหยุดทำงาน ตอนนั้นเที่ยงคืนแล้ว จึงไม่มีช่างคนไหนช่วยได้ จักรมาพร้อมเครื่องมือกล่องเล็ก แต่ดิฉันไม่เคยซ่อมจักรมาก่อน ดิฉันไม่ทราบจะเริ่มตรงไหน

จากนั้นดิฉันจึงนึกถึงบทเรียนเรื่อง “ใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์” ในคู่มือรากฐานของฉัน เวลานั้นดิฉันรู้ว่าดิฉันต้องวางใจพระเจ้า ดิฉันคุกเข่าวิงวอนว่า “พระบิดาบนสวรรค์ ขอทรง

ช่วยข้าพระองค์ซ่อมจักรเครื่องนี้ด้วยเถิดทั้งนี้เพื่อข้าพระองค์จะสามารถเย็บกระเป๋าให้ลูกค้าที่จะมารับตอนเช้าได้ทัน พระบิดาบนสวรรค์ ช่วยข้าพระองค์ด้วย!”

ต่อจากนั้นดิฉันได้รับการกระตุ้นเตือนชัดเจนว่าต้องใช้ไขควงจากกล่องเครื่องมือขันน็อตตัวหนึ่งของจักร ดิฉันทำตามโดยฟังศรัทธาของดิฉันอย่างเต็มที่ ดิฉันกลั้นหายใจขณะเปิดสวิตช์จักร มันได้ผล!

ดิฉันสามารถเย็บกระเป๋าได้ตามสั่ง ดิฉันค้นพบว่าการมีพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์เป็นหุ้นส่วนธุรกิจนั้นเป็นอย่างไร ดิฉันรู้ว่าดิฉันจะได้รับพรต่อไปเมื่อดิฉันหาโอกาสประยุกต์ใช้สิ่งที่ได้เรียนรู้ในกลุ่มการพึ่งพาตนเอง ■

บูยิสเล ชูมา, ควาซูลู-นาตาล แอฟริกาใต้

ดึกคืนหนึ่ง
ดิฉันกำลัง
เย็บกระเป๋าหลาย
ใบที่กำหนดส่ง
เข้าวันรุ่งขึ้นแต่
จักรหยุดทำงาน

ตอบการสัมภาษณ์งานด้วยการคลอใจ

หลังจากผมได้รับมอบหมายให้ เป็นหัวหน้าคณะกรรมการพึ่งพาตนเอง ผมรู้ว่าตัวผมทำงานต่ำกว่าความรู้ที่มี ด้วยเหตุนี้ผมจึงปรารถนามากขึ้นจากอาชีพการงานของผม

ผมรู้สึกว่าจะต้องหางานดีกว่าเดิม และขอความช่วยเหลือเพื่อเขียน เรซูเม่แบบมืออาชีพ ผมส่ง เรซูเม่ใหม่ไปให้ธุรกิจหลาย แห่งและไม่นานพวกเขา ก็เรียกสัมภาษณ์ มีอยู่ทีหนึ่ง ผู้ สัมภาษณ์หยิบยก บรรทัดหนึ่งของ เรซูเม่ซึ่งพูดถึงงาน ที่ปรึกษาของผมในฝ่าย ประธานสภาค และถามว่า “คุณบอกผมภายในห้าวินาทีได้ ไหมว่าการรับใช้นี้หมายถึงอะไร”

ผมบอกว่าผมอยู่ในฝ่ายผู้นำองค์กร ที่ต้องรับผิดชอบความผาสุกของคน 2,500 กว่าคนและชี้แนะพวกเขา ผู้ สัมภาษณ์สนใจและพูดว่า “คุณมี ห้าวินาทีตัดสินใจว่าจะตอบคำถามข้อ นี้ห้าวินาทีอย่างไร: คุณชี้แนะคน 2,500 คนนั้นอย่างไร”

ผมรู่ว่านี่จะเป็นวินาทีชี้ขาดในการ สัมภาษณ์ ผมสวดอ้อนวอนทูลขอ

ให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยและ นึกถึงบทเรียนที่ผมเคยเรียนจากกลุ่ม การพึ่งพาตนเองทันที ผมรู้สึกลึกซึ้งมาก

หลังจากหนึ่งนาที่ ผู้สัมภาษณ์ ถามว่า “คุณชี้แนะคน 2,500 คนนั้น อย่างไร”

“เราช่วยพวกเขาตั้งเป้าหมาย” ผมตอบ

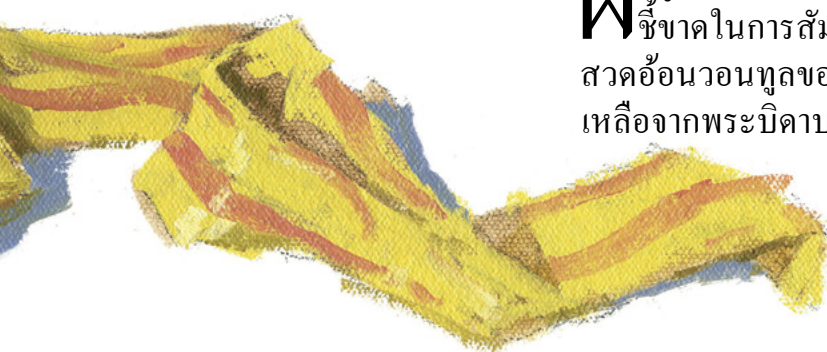
ผู้สัมภาษณ์ลุกขึ้นยืน จับมือผม และพูดว่า “ผมจ้างคุณ”

ผมรู่ว่านี่จะเป็นวินาทีชี้ขาดในการสัมภาษณ์ ผม สวดอ้อนวอนทูลขอความช่วยเหลือจากพระบิดาบนสวรรค์

นำพิศวงยิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าของผมและทรงตอบคำสวด อ้อนวอนของผม ผมสำนึกคุณต่อ พระผู้ช่วยให้รอดที่ทรงดลใจผู้นำ ของเราให้ตั้งโครงการพึ่งพาตนเอง ผมได้รับพรเพราะเหตุนี้ และผม เห็นว่ากระบวนการที่เรียบง่ายและได้รับการดลใจ ของโครงการพึ่งพาตนเองเป็นพรแก่ คนอีกมากมาย ในสเตคของเรา ผมเชื่อมั่น ว่าหลักธรรมการ พึ่งพาตนเอง สามารถยกระดับ ชีวิตจนผมได้เป็น หัวหน้าดูแลลูกน้อง กว่า 15 คนในที่ทำงาน ใหม่ ผมเริ่มสอนหลักธรรมเรื่อง การพึ่งพาตนเองให้พวกเขา

ผมเติบโตและผมมีความสามารถ มากกว่าที่ผมคิดว่ามี เวลานี้ผมได้ เงินเดือนจนเจือตัวผมกับครอบครัว โครงการนี้ช่วยเราปรับปรุงทุกวันโดย ช่วยให้เราพึ่งพาตนเองมากขึ้น ■

กิแบร์ ปาดิลลา คอส ซานคอส, เมืองเซาเปาลู บราซิล

ขยายธุรกิจเค้กข้าวของดิฉัน

ดิฉันต้องการส่งลูกชายไปเป็นผู้สอนศาสนา แต่การขาย *bibinka* (เค้กข้าว) ได้สัปดาห์ละหนึ่งกิโลกรัม (2 ปอนด์) ไม่มากพอจะสนับสนุนงานเผยแผ่ของเขา

ลูกชายของดิฉันช่วยจนเจือจรรบครัวและเป็นห่วงสภาพการเงินของเรามากเกินกว่าจะไปด้วยความรู้สึกอู่ใจ จรรบครัวเราลำบากเรื่องหารายได้มาตลอด ดิฉันภูมิใจในตัวลูกชายวัย 25 ปีที่เขาปรารถนาจะรับใช้พระเจ้า แต่ดิฉันทราบดีว่าเราจะต้องมีป้าหาริย์บางอย่างจึงจะทำให้ฝันเรื่องการรับใช้งานเผยแผ่ของเขาเป็นจริง

ดิฉันเข้ากลุ่มการพึ่งพาตนเอง ดิฉันรู้ว่าจรรบครัวดิฉันจะได้รับพรจากการเป็นฝ่ายทำก่อนและใช้ศรัทธาของดิฉัน ระหว่างการประชุม ดิฉันได้รับการกระตุ้นเตือนให้ไปตลาด ที่นั่นดิฉันเห็นผู้หญิงหลายคนขายขนมพื้นบ้าน ดิฉันทำข้อตกลงกับผู้หญิงคนหนึ่ง โดยบอกเธอว่าดิฉันจะนำของมาฝากเธอขายตอนเช้าและมาเก็บเงินตอนเย็น ข้อตกลงนี้เป็นประโยชน์ต่อ

ระหว่างการประชุมกลุ่มพึ่งพาตนเองครั้งหนึ่ง ดิฉันได้รับการกระตุ้นเตือนให้ไปตลาด ดิฉันทำข้อตกลงกับผู้หญิงคนหนึ่งให้เธอขายเค้กข้าวให้ดิฉัน

เราทั้งสองฝ่ายไม่นานดิฉันก็พบคนขายมากขึ้น ธุรกิจของดิฉันขยายตัวจนมีคนขาย 10 คนระหว่างที่ดิฉันอยู่ในกลุ่มการพึ่งพาตนเอง

ดิฉันเรียนรู้วิธีแยกเงินส่วนตัวออกจากเงินธุรกิจและจ่ายเงินเดือนให้ตัวเอง ดิฉันเรียนรู้ว่าต้องหยุดใช้เวลาผลิตสินค้าที่ขายไม่ออกและเน้นการผลิตสินค้าที่ให้ผลกำไรแทน ดิฉันเรียนเรื่องการใช้สื่อสังคมทำการตลาดด้วย คู่มือปฏิบัติของดิฉันจากกลุ่มการพึ่งพาตนเองช่วยดิฉันสร้างบัญชีเฟสบุ๊ก เราเรียนรู้จากที่นั่นเกี่ยวกับการสร้างแบรนด์และบรรจุภัณฑ์ ธุรกิจของดิฉันขยายตัวจนถึงจุดที่สาม

เพิ่มความเคารพตนเอง ผ่านการพึ่งพาตนเอง

ดิฉันสามารถออกจากงานที่เหนื่อย
กายมากมาทำงานกับดิฉัน

เมื่อไม่นานมานี้มีคนถามดิฉัน
ว่าการค้าขายของดิฉันเป็นอย่างไรบ้าง
ดิฉันบอกเขาอย่างภาคภูมิใจว่าเวลา
นี้ดิฉันขายเค้กข้าวได้ 12 กิโลกรัม
(26 ปอนด์)

“อาทิตย์ละ 12 กิโลนี่เยี่ยมเลย
ครับ!” เขาพูด

“ไม่ใช่ค่ะ บราเดอร์” ดิฉันบอก
“ดิฉันขายได้ วันละ 12 กิโล”

ต่อมาลูกชายบอกดิฉันว่าเขามีความ
สุขที่เวลานี้ธุรกิจของดิฉันสามารถ
จัดหาสิ่งจำเป็นให้เราได้

“ดูเหมือนตอนนี้ผมคงจะรับใช้งาน
เผยแผ่เต็มเวลาได้แล้ว” เขากล่าว

เวลานี้เขาได้รับใช้ในคณะเผยแผ่
ฟิลิปปินส์ ซานปาโบล ดิฉันสำนึก
คุณอย่างยิ่งต่อโครงการพึ่งพาตนเอง
พระเจ้าทรงหมายความว่านั่นจริงๆ
เมื่อพระองค์ตรัสว่า “เป็นจุดประสงค์
ของเราที่จะจัดหาให้วิสุทธิชนของเรา”
(คพ. 104:15) ■

ลอร์ดดา ยาโกมียอม, เมืองมิซามิสอกซิ-
เดนทอล ฟิลิปปินส์

ผมแต่งงานแล้ว มีลูกสามคน และ
ว่างงาน การไม่มีงานทำให้ผมรู้สึก
สิ้นหวัง ผมเป็นห่วงความปลอดภัย
ของครอบครัว และหมดความเชื่อมั่น
ในตนเอง

คาร์ลารรยาผมกระตุ้นให้ผม
ไปเข้ากลุ่มการพึ่งพาตนเอง ผม
ตะขิดตะขวงใจที่ต้องยอมรับว่าผม
ไม่มีงานทำ แต่เธอกระตุ้นให้ผมไปเข้า
กลุ่มเพื่อผมจะดูแลครอบครัวเราได้

ผมลองไปแบบฝึกหัด ขณะเข้า
กลุ่ม ผมตระหนักว่าทักษะภาษา
อังกฤษของผมจะเป็นสินทรัพย์มี
ค่าในโลกงานอาชีพ ผมศึกษาภาษา
อังกฤษสมัยเป็นผู้สอนศาสนา แต่ผม
รู้เฉพาะวิธีพูดเรื่องศาสนาเท่านั้น ผม
ลงทะเบียนเรียนภาษาอังกฤษของ
ศาสนจักรเพื่อปรับปรุงคำศัพท์ของ
ผม เมื่อผมกลับจากชั้นเรียนภาษา
อังกฤษวันหนึ่ง คาร์ลาลัยนโทรศัพท์ให้

“ใครโทรมา” ผมถาม

“ไม่ทราบค่ะ” เธอตอบ “พวกเขา
พูดภาษาอังกฤษ”

คนโทรมาเป็นตัวแทนฝ่ายบุคคล
จากบริษัทใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งใน

คอสตาริกาเพื่อขอสัมภาษณ์ผม ผม
ตกใจ แต่การสัมภาษณ์ราบรื่นดีมาก
ผมทราบในภายหลังว่าคาร์ลาคือคน
xonัดสัมภาษณ์

ผมได้งาน และผมจำได้ว่ากลุ่มการ
พึ่งพาตนเองช่วยผมมาก จากนั้นผม
คิดว่าผมจะนำสิ่งที่เรียนรู้มาใช้ให้ดี
ขึ้นได้อย่างไร ผมเริ่มมองหางานที่ดี
กว่าเดิมและได้งานนั้น ผมจึงพยายาม
เริ่มธุรกิจก่อสร้างของผมเอง

ผมนึกภาพไม่ออกว่าผมกับ
ครอบครัวจะอยู่ที่ไหนหากไม่เริ่ม
ทำสิ่งที่ผมได้รับจากโครงการพึ่งพา
ตนเอง ผมเรียนรู้ว่าต้องอ่อนน้อม
ถ่อมตนและทูลขอความช่วยเหลือ
จากพระเจ้า ผมเรียนรู้เช่นกันว่า
ต้องยอมให้คนที่ต้องการช่วยผมเป็น
พรแก่ชีวิตผม เราได้รับพรมากมาย
เหลือเกิน เวลานี้ผมมีความเคารพ
ตนเอง และผมสามารถเป็นพรแก่
ครอบครัวด้วยเงินที่ผมหาได้ ผมรู้ว่า
พระวิญญาณทรงอวยพรเราเมื่อเรา
อ่อนน้อมถ่อมตน ■

โฮเซ อัลเบร์โต นาวาส (ตามที่เล่าให้มิเรียม
สวินีย์ฟัง) เมืองซานโฮเซ คอสตาริกา

บทเรียนห้าบทสำหรับคนหนุ่มสาว จากอัครสาวกวัยหนุ่ม

โดย แมทธิว เอส. กอดฟรีย์
แผนกประวัติศาสตร์จักร

พวกท่านอายุระหว่าง 23 และ 35 ปี แต่พวกท่านช่วยเปลี่ยนโลก อัครสาวกรุ่น

แรกของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูอายุยังน้อย อัครสาวกบางท่านรู้สึกไม่คู่ควร บางท่านทำผิดพลาด แต่ทุกท่านสร้างสรรค์สิ่งพิเศษ ต่อไปนี้เป็นบทเรียนห้าบทที่เราเรียนรู้ได้จากประสบการณ์ของท่านเหล่านั้น

1. คุณไม่จำเป็นต้องรู้สึกดีพอจึงจะดีพอ ฮีเบอร์ ซี. คิมบัลล์รู้สึกไม่คู่ควรเมื่อท่านได้รับการเรียกสู่โควรัมอัครสาวกสิบสองในเดือนกุมภาพันธ์ปี 1835 ท่านอยู่ในศาสนจักรไม่ถึงสามปีและอายุเพียง 33 ปี

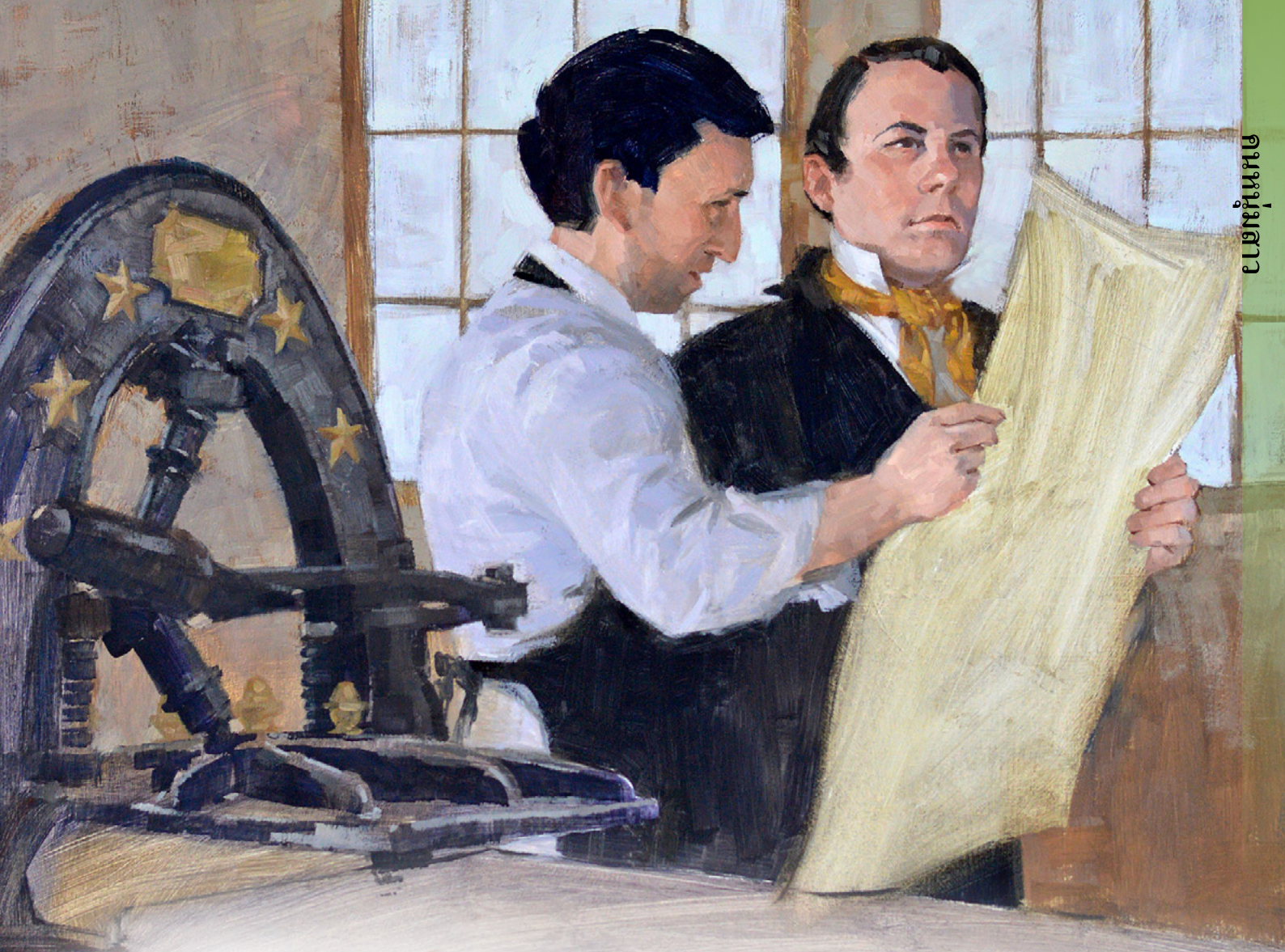
“นั่นห่างไกลจากความคาดหวังของผม” ฮีเบอร์บอกเล่า

ปัจจุบันเราสามารถเรียนรู้อะไรได้บ้างจากประสบการณ์ของอัครสาวกรุ่นแรกของการฟื้นฟู

ในเวลาต่อมา¹ แต่ท่านยินดีรับการเรียก และในพรของการวางมือแต่งตั้งบอกว่า “หลายล้านคน” จะ “เปลี่ยนใจเลื่อมใสโดยการเป็นเครื่องมือของเรา”²

ในฐานะอัครสาวก ท่านรับใช้งานเผยแผ่ที่ประสบผลสำเร็จมากสองครั้งในอังกฤษ ท่านทำให้คนจำนวนมากเปลี่ยนใจเลื่อมใสผู้ซึ่งลูกหลานของพวกเขาอาจจะนับได้หลายล้านคนในปัจจุบัน สำหรับฮีเบอร์ การยอมรับการเรียกแม้เมื่อท่านรู้สึกว่าตนมีให้ไม่มากนักเป็นพรแก่ท่านและคนอื่นๆมากมาย

2. การตัดสินใจบ่งบอกตัวตนของคุณ ไม่ใช่สภาวะการณ

โรนัลด์ บี. มาร์ชหนีออกจากบ้านในนิวแฮมป์เชียร์เมื่ออายุ 14 ปี ท่านทำงานเป็นคนงานฟาร์มในรัฐเวอร์มอนต์ เป็นบริกรในเมืองอลบานี รัฐนิวยอร์ก ทำงานที่โรงแรมแห่งหนึ่งในนิวยอร์กซิตี จากนั้นเป็นคนรับใช้บนเกาะลองไอแลนด์ สภาวะการณของท่านไม่แน่นอนจนท่านพบและแต่งงานกับเอลิซาเบธ กอดคิน

ในที่สุดพระวิญญานทรงนำท่านกับเอลิซาเบธไปทางภาคตะวันตก

ของนิวยอร์ก ที่นั่นพวกท่านได้ยื่นเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน โรนัลด์เห็นสำเนา 16 หน้าแรกขณะพวกท่านทำงานโรงพิมพ์และผู้พิมพ์อนุญาตให้ท่านอ่านแผ่นปฏิรูป โรนัลด์เลือกเข้าร่วมศาสนจักรโดยเชื่อว่าหนังสือเล่มนั้นมาจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ ท่านรับบัพติศมาวันที่ 3 กันยายน ปี 1830³

โรนัลด์สั่งสอนพระกิตติคุณในหลายพื้นที่ ท่านอดทนต่อความยากลำบากเมื่อวิสุทธิชนถูกขับไล่ออกจากเทศมณฑลแจ๊คสัน รัฐมิสซูรีในเดือนพฤศจิกายน ปี 1833 ท่านเป็นสมาชิก

รุ่นแรกของสภาสูงมิสซูรีคราวจัดตั้งในเดือนกรกฎาคม ปี 1834 ท่านรับใช้เป็นประธานโครัมมิสซูรีสวาทสองหลังจากการเรียกเป็นอัครสาวกเมื่ออายุ 34 ปี ถึงแม้จะเคยปกป้องโจเซฟ สมิธอย่างเอาจริงเอาจังจากพวกที่แตกแยกในอดีต แต่สุดท้ายตัวโรนัลด์เองก็หลงผิดในปี 1838 เขาเลือกออกจากศาสนจักร⁴

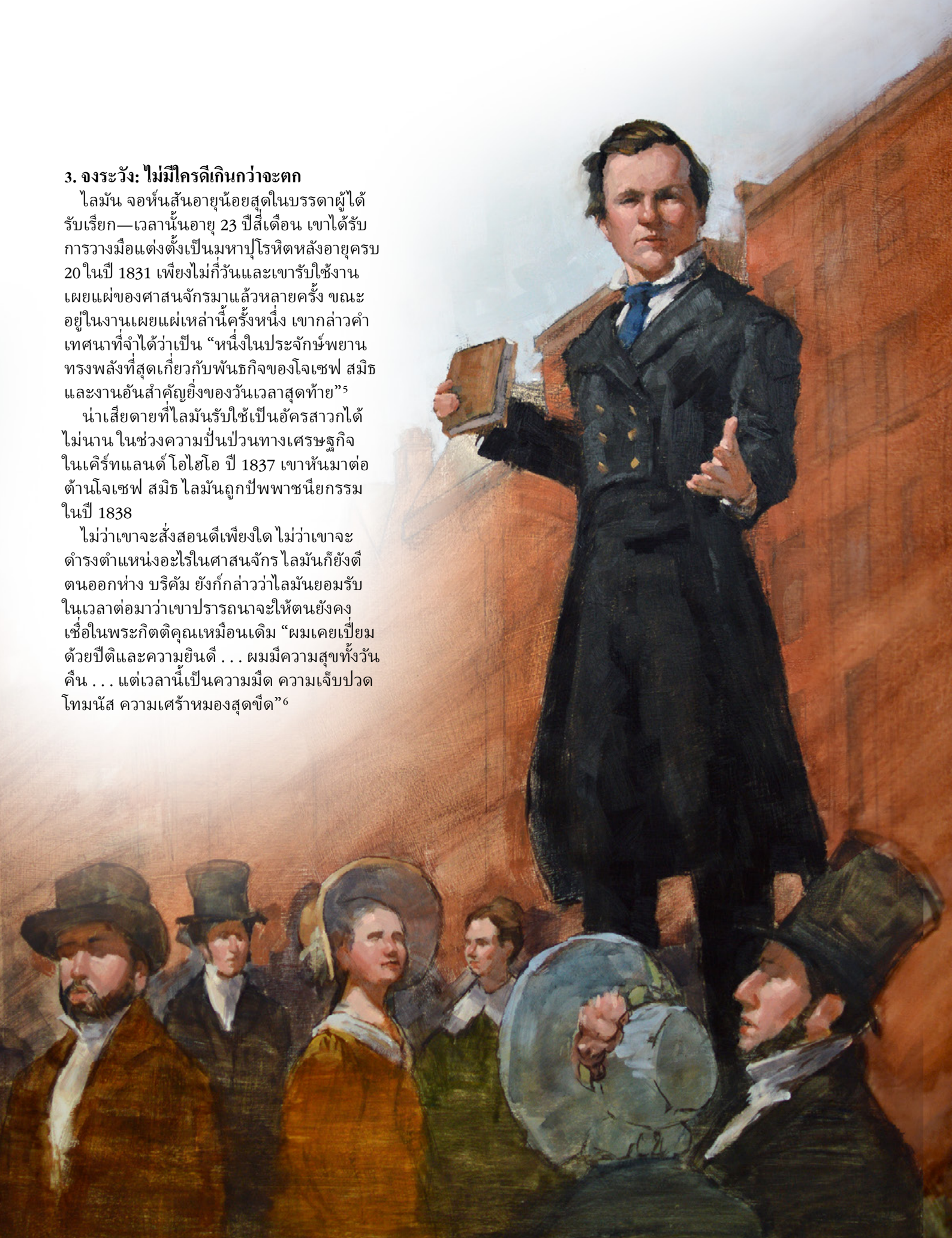
เราเรียนรู้ได้จากโรนัลด์ มาร์ชว่า สภาวะการณที่ไม่แน่นอนไม่จำเป็นต้องทำให้เราออกจากพระของพระกิตติคุณ—หรือจากการเป็นพรแก่ชีวิตผู้อื่น

3. จงระวัง: ไม่มีใครดีเกินกว่าจะตก

โลมัน จอห์นสันอายุน้อยที่สุดในบรรดาผู้ได้รับเรียก—เวลานั้นอายุ 23 ปีสี่เดือน เขาได้รับการวางมือแต่งตั้งเป็นมหาปุโรหิตหลังอายุครบ 20 ในปี 1831 เพียงไม่กี่วันและเขารับใช้งานเผยแผ่ของศาสนจักรมาแล้วหลายครั้ง ขณะอยู่ในงานเผยแผ่เหล่านั้นครั้งหนึ่ง เขากล่าวคำเทศนาที่จำได้ว่าเป็น “หนึ่งในประจักษ์พยานทรงพลังที่สุดเกี่ยวกับพันธกิจของโจเซฟ สมิท และงานอันสำคัญยิ่งของวันเวลาสุดท้าย”⁵

น่าเสียดายที่โลมันรับใช้เป็นอัครสาวกได้ไม่นาน ในช่วงความปั่นป่วนทางเศรษฐกิจในเคิร์ทแลนด์ โอไฮโอ ปี 1837 เขาหันมาต่อต้านโจเซฟ สมิท โลมันถูกขับพยานียกรรมในปี 1838

ไม่ว่าเขาจะสั่งสอนดีเพียงใดไม่ว่าเขาจะดำรงตำแหน่งอะไรในศาสนจักร โลมันก็ยังตีตนออกห่าง บริคัม ยังก็กล่าวว่าโลมันยอมรับในเวลาต่อมาว่าเขาปรารถนาจะให้ตนยังคงเชื่อในพระกิตติคุณเหมือนเดิม “ผมเคยเปี่ยมด้วยปีติและความยินดี . . . ผมมีความสุขทั้งวันคืน . . . แต่เวลานี้เป็นความมืด ความเจ็บปวด โทมนัส ความเศร้าหมองสุดขีด”⁶

4. การเชื่อฟังไม่ได้รับประกันความสบาย แต่คุ้มค่า

หลังจากพาร์ลีย์ พี. แพรทท์ได้รับการวางมือแต่งตั้งเป็นอัครสาวก ออลิเวอร์ คาวเดอร์หนึ่งในผู้ได้รับแต่งตั้งให้ช่วยเหลืออัครสาวก มอบความรับผิดชอบอย่างหนึ่งให้ พาร์ลีย์โดยกล่าวว่าเขาจะ “ต้องพบเจอความยุ่งยากนานัปการเหมือนอัครสาวกสมัยโบราณ พบเจอในการปฏิบัติศาสนกิจนี้ให้เกิดสัมฤทธิ์ผล” เขากล่าวว่าพาร์ลีย์จะเผชิญ “คุกใต้ดินที่แข็งแรงแและเรือนจำที่มืดทึม” แต่สภากาถรณ์เช่นนั้นไม่ควรทำให้เขาหวาดหวั่น เพราะการทดลองจะทำให้เขา “ได้รับรัศมีภาพ” ที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ให้เขา⁷

ชีวิตของพาร์ลีย์เป็นไปตามนั้น บางครั้งเขาเผชิญความอึดอัดขัดสนสุดขีด เขาประสบการเย้ยหยันขณะสั่งสอนพระกิตติคุณ เขาถูกจองจำในปี 1838 และ 1839 ด้วยข้อหาอันเกิดจากความยุ่งยากทั้งหลายที่สมาชิกศาสนจักรเผชิญในมิสซูรี ทว่าพาร์ลีย์ประสบพรที่ออลิเวอร์สัญญาไว้เช่นกัน ไม่นานหลังปล่อยเขาออกจากเรือนจำ เขาเขียนว่า “เราสบายดี และเรารุ่งเรืองอย่างยิ่งในพระเจ้าหลังจากความยากลำบากทั้งหมดของเรา”⁸

5. อายุไม่สำคัญเท่าศรัทธา

ออร์สัน แพรทท์น้องชายของพาร์ลีย์เป็นอัครสาวกอายุน้อยที่สุดคนที่สอง เขาได้รับการวางมือแต่งตั้งเมื่ออายุ 23 ปี เขาอายุมากกว่าโลมัน จอห์นสันไม่กี่สัปดาห์ การรับใช้ที่ออร์สันให้ศาสนจักรอยู่แล้วเป็นแบบอย่างยอดเยี่ยมที่แสดงให้เห็นว่าคนหนุ่มสาวจะเป็นอิทธิพลได้อย่างไร

ออร์สันรับบัพติศมาวันที่ 19 กันยายน ปี 1830—วันเกิดปีที่ 19 ของเขา หลังจากนั้นไม่นาน โจเซฟ สมิธได้รับการเปิดเผยสำหรับเขากล่าวว่าออร์สันเป็นบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า เขาได้รับพรเพราะเขาเชื่อ และความรับผิดชอบของเขาคือสั่งสอนพระกิตติคุณ (ดู คพ. 34:3–6) ด้วยเหตุนี้ออร์สันจึงรับใช้งานเผยแผ่หลายครั้งรวมทั้งรับใช้กับโลมัน จอห์นสันในปี 1832 ด้วย พวกเขาให้บัพติศมาเกือบ 100 คนและวางมือแต่งตั้งเอ็ลเดอร์หลายคน

เมื่อออร์สันได้รับเรียกเป็นอัครสาวก เขาไม่อยู่ในเคิร์ทแลนด์ วันที่

23 เมษายน ปี 1835 ในเมืองโคลัมบัส เขาทราบว่าเขาต้องอยู่ร่วมการประชุมหนึ่งในเคิร์ทแลนด์วันที่ 26 เมษายน

เขาเดินทางไปทีนั้นทันทีโดยไม่รู้จุดประสงค์ของการประชุม โดยไม่รู้ว่าเขาได้รับเรียกเป็นอัครสาวก เขาเดินเข้าไปขณะผู้เข้าร่วมประชุมกำลัง “สวดอ้อนวอน และปรารภนาให้เขา มา”⁹ ออร์สันยอมรับการเรียกขณะรู้สึกถึงการสนับสนุนของวิสุทธิชน

ในฐานะอัครสาวกเขาเตรียมจุลสารประกอบด้วยเรื่องราวนิมิตแรกของโจเซฟ สมิธที่พิมพ์ครั้งแรกสุด ในฐานะผู้บุกเบิกปี 1847 เขาจดบันทึกรายละเอียดการเดินทางอย่างยากลำบากไปตะวันตก เขาเขียนจุลสารผู้สอนศาสนาหลายฉบับด้วยและเป็นผู้แก้ต่างคนสำคัญของพระคัมภีร์มอรมอน

ปัจจุบันต่างจากเมื่อก่อนหรือไม่...

คนหนุ่มสาวในปัจจุบัน ต่างจากคนหนุ่มสาวปี 1835 ในหลายๆ ด้าน ทว่าบทเรียนเหล่านี้สามารถช่วยคนหนุ่มสาวในปัจจุบันได้ขณะพวกเขา

พยายามดำเนินชีวิตเต็มศักยภาพของพวกเขา สรุปได้ว่า

- หากคุณรู้สึกไม่คู่ควรให้เดินหน้าต่อไป
- ทุกคนมีความท้าทาย คุณจะสามารถเอาชนะความท้าทายของคุณได้
- คุณจะมีความสุขมากขึ้นถ้าคุณแข็งขันในศาสนจักร
- ตั้งมั่น เชื่อฟังและซื่อสัตย์ พรจะเกิดขึ้น
- คุณมีสิ่งสำคัญจะให้ พระเจ้าทรงหวังฟังคุณ ■

อ้างอิง

1. “Extracts from H. C. Kimball’s Journal,” *Times and Seasons*, Apr. 15, 1845, 868.
2. “Minutes, Discourse, and Blessings, 14–15 February 1835,” in *The Joseph Smith Papers, Documents, Volume 4: April 1834–September 1835*, ed. Matthew C. Godfrey and others (2016), 229.
3. ดู “History of Thos. Baldwin Marsh,” *The Deseret News*, Mar. 24, 1858, 18.
4. ดู “History of Thos. Baldwin Marsh,” *The Deseret News*, Mar. 24, 1858, 18; Kay Darowski, “The Faith and Fall of Thomas Marsh,” in *Revelations in Context: The Stories behind the Sections of the Doctrine and Covenants*, Matthew McBride and James Goldberg, eds. (2016), 57–59.
5. Edward W. Tullidge, *Tullidge’s Histories* (1889), vol. 2 (supplement), 175.
6. Brigham Young, Discourse, June 17, 1877, in *Journal of Discourses*, 19:41.
7. ออลิเวอร์ คาวเดอรี, ใน “Minutes and Blessings, 21 February, 1835,” ใน *Joseph Smith Papers, Documents, Volume 4: April 1834–September 1835*, 240–41.
8. “Letter from Parley P. Pratt, 22 November 1839,” josephsmithpapers.org/paper-summary/letter-from-parley-p-pratt-22-november-1839/1.
9. “Extracts from H. C. Kimball’s Journal,” *Times and Seasons*, Apr. 15, 1845, 869.

การเรียกอัครสาวกชุดแรกของการฟื้นฟู

วันที่ 8 กุมภาพันธ์ ปี 1835 โจเซฟ สมิทขอให้บราเดอร์บริคัมกับบราเดอร์โจเซฟ ยังก็ร้องเพลงให้ท่านฟัง จากนั้นท่านศาสดาพยากรณ์ได้รับการเปิดเผยว่าถึงเวลาเรียกอัครสาวกสิบสองแล้ว¹

โจเซฟ สมิทขอให้บริคัมส่งประกาศแจ้งว่าจะจัดการประชุมใหญ่ในวันเสาร์หน้า ท่านบอกบริคัมว่าเขาจะเป็นหนึ่งในอัครสาวกสิบสอง²

หกวันต่อมา วิสุทธิชนมารวมกัน โจเซฟ สมิทกล่าวว่าจุดประสงค์เบื้องต้นของการประชุมคือให้พยานสามคนของพระคัมภีร์มอรมอน—ออลิเวอร์ คาวเดอรี, เดวิด วิตเมอร์ และมาร์ติน แฮร์ริส—“เลือกชายสิบสองคนจากศาสนจักรให้เป็นอัครสาวก”³ ออลิเวอร์และเดวิดได้รับงานมอบหมายนั้นก่อนแล้วในเดือนมิถุนายน ปี 1829 แต่ถึงแม้พวกเขา “ทูลขอพระเจ้าโดยอดอาหารและสวดอ้อนวอน” ให้ทรงบอกชื่ออัครสาวกสิบสอง แต่ยังไม่ถึงเวลา⁴ บัดนี้โจเซฟกล่าวว่าเวลานั้นมาถึงแล้ว

อัครสาวกสิบสอง (ตามลำดับที่เสนอต่อที่ประชุม) คือ โลมัน จอห์นสัน อายุ 23 ปี; บริคัม ยังก์ อายุ 33 ปี; ฮีเบอร์ ซี. คิมบัลล์ อายุ 33 ปี; ออร์สัน ไฮต อายุ 30 ปี; เดวิด ดับเบิลยู. แพทเทน อายุ 35 ปี; ลูค จอห์นสัน อายุ 27 ปี; วิลเลียม อี. แม็คเคลลลิน

อายุ 29 ปี; จอห์น เอฟ. บอยน์ตัน อายุ 23 ปี; ออร์สัน แพรทท์ อายุ 23 ปี; วิลเลียม สมิท อายุ 23 ปี; โรมัส บี. มาร์ช อายุ 34 ปี และ พาร์ลีย์ พี. แพรทท์ อายุ 27 ปี ทุกคนเคยรับใช้งานเผยแผ่มาแล้ว แปรคนตามโจเซฟ สมิทไปกับค่ายไซอันในฤดูร้อนปีก่อน⁵

หลังจากระบุชื่อแล้วจึงวางมือแต่งตั้งอัครสาวกแต่ละท่าน⁶ พรของการวางมือแต่งตั้งเต็มไปด้วยสัญญาเรื่องความสำเร็จด้านการเผยแผ่ศาสนา ต่อมาฮีเบอร์ ซี. คิมบัลล์จำได้ว่าพร “ทำนายหลายเรื่องซึ่งจะบังเกิดขึ้นว่าเราจะมีอำนาจรักษาคนป่วย ขับผี ทำให้คนตายฟื้น ทำให้คนตาบอดมองเห็น ... เคลื่อนภูเขา และสิ่งทั้งปวงจะอยู่ในโอวาทของเราผ่านพระนามของพระเยซูคริสต์”⁷

ออลิเวอร์ คาวเดอรีเน้นความยุ่งยากทั้งหลายที่พวกเขาจะประสบด้วย “จงพร้อมทำการเสียสละ [สละ] ชีวิตท่านทุกเมื่อหากพระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกร้องชีวิตในการเสริมสร้างและทำให้อุดมการณ์ของพระองค์ก้าวหน้า” ออลิเวอร์กระตุ้นให้อัครสาวกแสวงหาความรู้เรื่องพระเยซูคริสต์ทั้งนี้เพื่อพวกเขาจะสามารถเป็นพยานยืนยันการดำรงอยู่ของพระองค์ด้วยความมั่นใจ “อย่าหยุดพยายามจนกว่าคุณ จะเห็นพระผู้เป็นเจ้าซึ่งหน้า”⁸

ต้นเดือนพฤษภาคม ปี 1835 อัครสาวกรับทำงานเผยแผ่หลายครั้งให้ศาสนจักร และการเป็นผู้นำของพวกเขาเป็นพรแก่คนมากมายเช่นกัน ■

อ้างอิง

1. ดู History, 1838–1856 (Manuscript History of the Church), volume B-1 [1 September 1834–2 November 1838], addenda, note A, page 1, josephsmithpapers.org/paper-summary/history-1838-1856-volume-b-1-1-september-1834-2-november-1838/304.
2. ดูโจเซฟ ยังก์, *History of the Organization of the Seventies* (1878), 1.
3. “Minutes, Discourses, and Blessings, 14–15 February 1835,” in *Joseph Smith Papers, Documents, Volume 4: April 1834–September 1835*, 224–28.
4. “Minutes and Blessings, 21 February 1835,” in *Joseph Smith Papers, Documents, Volume 4: April 1834–September 1835*, 242, 243.
5. สืบค้นที่ไม่รวมค่ายคือ เดวิด ดับเบิลยู. แพทเทน, โรมัส บี. มาร์ช, วิลเลียม อี. แม็คเคลลลิน และจอห์น เอฟ. บอยน์ตัน
6. มีเพียงเก้าคนในสิบสองคนอยู่ร่วมการประชุมวันที่ 14 กุมภาพันธ์ ปี 1835 พาร์ลีย์ พี. แพรทท์ได้รับการวางมือแต่งตั้งวันที่ 21 กุมภาพันธ์ ปี 1835 ส่วนโรมัส บี. มาร์ชและออร์สัน แพรทท์ทั้งคู่ได้รับการวางมือแต่งตั้งวันที่ 26 เมษายน ปี 1835
7. “Extracts from H. C. Kimball’s Journal,” *Times and Seasons*, Apr. 15, 1845, 868.
8. “Minutes and Blessings, 21 February 1835,” in *Joseph Smith Papers, Documents, Volume 4: April 1834–September 1835*, 244.

เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียกอัครสาวกสิบสองชุดแรกในสมัยการประทานนี้ได้ที่ history.lds.org

โดย เอ็ดเดอร์
เดวิด เอ. เบดนาร์
แห่งโครัมอัคร-
สาวกสิบสอง

อุปนิสัย เหมือนพระคริสต์

พระเยซูผู้ทรงทนทุกข์มากที่สุดทรงมีความสงสาร
มากที่สุดต่อเราทุกคนผู้ทนทุกข์น้อยกว่ามาก

อิลเดอร์นีล เอ. แมกซ์เวลล์ (1926–2004) สอนหลักธรรมหนึ่งที่ข้าพเจ้าประทับใจอย่างสุดซึ้งและเป็นจุดศูนย์รวมสำหรับการศึกษา การใคร่ครวญ และการไตร่ตรองส่วนมากของข้าพเจ้า ท่านกล่าวว่า “จะมีการชดใช้ไม่ได้หากปราศจากอุปนิสัยของพระคริสต์!”¹ ตั้งแต่ได้ยินคำกล่าวที่ตรงไปตรงมาและเนียนแหลมนี้ ข้าพเจ้าพยายามเรียนรู้มากขึ้นและเข้าใจคำว่า “อุปนิสัย” ดีขึ้น ข้าพเจ้าไตร่ตรองความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของพระคริสต์กับการชดใช้ของพระองค์ด้วย—และนัยของความสัมพันธ์นั้นสำหรับเราแต่ละคนในบทบาทของสานุศิษย์

อุปนิสัยของพระเจ้าพระเยซูคริสต์

บางที่ตัวบ่งชี้สำคัญที่สุดของอุปนิสัยคือความสามารถในการแยกแยะและตอบสนองอย่างเหมาะสมต่อผู้กำลังประสบความท้าทายหรือความยากลำบากซึ่งส่งผลต่อเราอย่างทันที ตัวอย่างเช่นอุปนิสัยเผยให้เห็นในพลังความสามารถในการมองเห็นความทุกข์ของผู้อื่นทั้งที่ตัวเรากำลังทุกข์ในการรับรู้ความหิวโหยของผู้อื่นได้ทั้งที่เรากำลังหิว และพลังความสามารถในการยื่นมือช่วยเหลือและเห็นใจความปวดร้าวทางวิญญาณของผู้อื่นทั้งที่เรายู่ท่ามกลางความทุกข์ทางวิญญาณของเราเอง ด้วยเหตุนี้อุปนิสัยแสดงออกโดยการมองและเฝ้ามองนอกตัวทั้งที่การตอบสนองตามธรรมชาติและตามสัญชาตญาณคือหมกมุ่นกับตนเองและหันเข้าหาตัวหากความสามารถเช่นนั้นเป็นเกณฑ์สูงสุดของอุปนิสัยทางศีลธรรม พระผู้ช่วยให้รอดของโลกยอมเป็นแบบอย่างที่ดีพร้อมของอุปนิสัยที่เสมอดันเสมอปลายและมีจิตกุศล

แบบอย่างอุปนิสัยของพระคริสต์

ในห้วงชั้นบนคืนวันเสวยพระกระยาหารมื้อสุดท้าย คืนนั้นซึ่งพระคริสต์จะทรงประสพความทุกข์สำหรับที่สุดเท่าที่เคยเกิดขึ้นในโลกทั้งหมดที่พระองค์ทรงสร้าง พระองค์ตรัสเกี่ยวกับพระผู้พลอยนและสันติสุขว่า

“เรากล่าวคำเหล่านี้กับพวกท่าน ขณะที่เรายังอยู่กับท่าน

“แต่องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรานั้นจะทรงสอนพวกท่านทุกสิ่ง และจะทำให้ระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวกับท่านแล้ว

“เรามอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน สันติสุขของเราที่ให้กับท่านนั้น เราไม่ได้ให้อย่างที่โลกให้ อย่าให้ใจของท่านเป็นทุกข์ อย่างกลัวเลย” (ยอห์น 14:25–27)

โดยทราบดีว่าพระองค์เองจะทรงประสพจริงๆ ภาวะขาดการพลอยนและไม่มีสันติสุข ในขณะที่

พระทัยของพระองค์ว่าวันและหวาดกลัว พระอาจารย์ทรงเอื้อมไปหาผู้อื่น และทรงมอบพรที่สามารถเสริมสร้างและจะเสริมสร้างพลังให้พระองค์

ในการสวดวิงวอนเพื่อผู้อื่นครั้งสำคัญก่อนพระเยซูเสด็จข้ามห้วยจิดโรนไปสวนเกทเสมนีพร้อมเหล่าสาวกของพระองค์ พระอาจารย์ทรงสวดอ้อนวอนให้เหล่าสาวกของพระองค์และให้ทุกคน “ที่วางใจในข้าพระองค์ เพราะถ้อยคำของพวกเขา

“เพื่อพวกเขาจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังเช่นพระองค์ผู้เป็นพระบิดาสถิตในข้าพระองค์ และข้าพระองค์ในพระองค์ . . .

“... เพื่อพวกเขาจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างสมบูรณ์ เพื่อโลกจะได้รู้ว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา และพระองค์ทรงรักพวกเขาเหมือนอย่างที่เราจะรักข้าพระองค์

“ข้าพระองค์ทำให้พวกเขารู้จักพระนามของพระองค์และจะทำให้

เขารู้จักเพื่อ ความรักที่พระองค์ทรงรักข้าพระองค์นั้นจะอยู่ในเขา และข้าพระองค์อยู่ในเขา” (ยอห์น 17:20, 21, 23, 26)

ข้าพเจ้าพบว่าตนเองถามคำถามต่อไปนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าขณะไตร่ตรองเหตุการณ์นั้นและเหตุการณ์อื่นที่เกิดขึ้นใกล้เคียงกับความทุกข์เวทนาของพระผู้ช่วยให้รอดในสวนและการทรมานพระองค์ว่า พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนขอให้ผู้อื่นมีความสุขและความเป็นหนึ่งเดียวกันขณะพระองค์ทรงอยู่ในความปวดร้าวได้อย่างไร อะไรทำให้พระองค์ทรงสามารถขอการพลอยนและสันติสุขให้คนที่ต้องการน้อยกว่าพระองค์มาก ขณะความเสื่อมถอยของโลกที่พระองค์ทรงสร้างบีบคั้นพระองค์ พระองค์ทรงสามารถให้ความสนพระทัยเฉพาะสภาพและข้อกังวลของผู้อื่นได้อย่างไร พระอาจารย์ทรงเอื้อมออกไปได้อย่างไรเมื่อคนธรรมดาจะหันเข้าหาตนเอง คำกล่าวจากเอลเดอร์แมกซ์เวลล์ให้คำตอบของคำถามอันเปี่ยมด้วยพลังเหล่านี้ทุกข้อ

“พระอุปนิสัยของพระเยซูจำเป็นต่อการชดเชยอันน่าทึ่งของพระองค์ หากปราศจากอุปนิสัยอันสูงค่าของพระเยซูจะไม่มีใครชดเชยอันสูงค่า! อุปนิสัยของพระองค์เป็นเช่นนั้นจนพระองค์ [ทรงทน] การล่อลวงทุกอย่าง” (แอลมา 7:11) แต่ ‘มีทรงเอาพระทัยใส่’ การล่อลวง (คพ. 20:22)”²

พระเยซูผู้ทรงทนทุกข์มากที่สุดทรงมีความสงสารมากที่สุดต่อเราทุกคนผู้ทนทุกข์น้อยกว่ามาก โดยแท้แล้ว ความลึกซึ้งของความทุกข์เวทนาและความสงสารเกี่ยวพันแนบแน่นกับความลึกซึ้งของความรักที่ผู้กำลังปฏิบัติศาสนกิจรู้สึก

แสวงหาจิตกุศลอย่างแท้จริง

เราสามารถแสวงหาขณะที่ยังมีชีวิตอยู่เพื่อได้รับพรและพัฒนาองค์ประกอบจำเป็นของอุปนิสัยเหมือนพระคริสต์โดยแท้แล้ว เป็นไปได้ที่มนุษย์เราจะชวนขวยในความชอบธรรมให้ได้รับของประทานฝ่ายวิญญาณอันเกี่ยวเนื่องกับความสามารถในการเอื้อมออกนอกตัวและตอบสนองอย่างเหมาะสมต่อผู้ที่กำลังประสบความท้าทายหรือความยากลำบากซึ่งส่งผลต่อเราโดยตรง เราจะไม่มีความสามารถเช่นนั้นผ่านเจตจำนงหรือความตั้งใจแน่วแน่ของเราในทางตรงกันข้ามเราพึ่งพาอาศัยและต้องการ “ความดีงาม, และพระเมตตา, และพระคุณของพระเมสสิยาห์ผู้บริสุทธิ์” (2 โนไฟ 2:8) แต่ “บรรทัดมาเติมบรรทัด, กฎเกณฑ์มาเติมกฎเกณฑ์” (2 โนไฟ 28:30) และ “ตามวิถีแห่งเวลา” (โมเสส 7:21) เราสามารถเอื้อมออกนอกตนเองทั้งที่แน่วแน่มตามธรรมชาติของเราคือหันเข้าหาตนเอง

ข้าพเจ้าขอเสนอให้ท่านและข้าพเจ้าสวดอ้อนวอน ใฝ่หาชวนขวย และพยายามปลุกฝังอุปนิสัยเหมือนพระคริสต์หากเราหวังจะได้รับของประทานฝ่ายวิญญาณแห่งจิตกุศล—ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์ จิตกุศลไม่ใช่คุณสมบัติหรือคุณลักษณะที่เราได้รับผ่านความยากลำบากและความตั้งใจแน่วแนเพียงอย่างเดียว เราต้องให้เกียรติพันธสัญญาของเรา ดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควร และทำสุดความสามารถเพื่อให้มีคุณสมบัติคู่ควรรับของประทานแต่ท้ายที่สุดแล้วของประทานแห่งจิตกุศลครอบครองเรา—เราไม่ได้ครอบครองจิตกุศล (ดู โมโรไน 7:47)

พระเจ้าทรงกำหนดว่าเราจะได้รับของประทานฝ่ายวิญญาณทั้งหมดหรือไม่และเมื่อใด แต่เราต้องทำสุดพลังความสามารถของเราเพื่อปรารถนาใฝ่หา เชื่อเชียว และมีคุณสมบัติคู่ควรรับของประทานเหล่านั้น เมื่อใดที่เราประพฤติปฏิบัติสอดคล้องกับอุปนิสัยของพระคริสต์มากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อนั้นเราอาจจะกำลังบอกให้สวรรค์รับรู้ได้ดีที่สุดว่าเราปรารถนาของประทานฝ่ายวิญญาณอันสูงส่งของจิตกุศล เห็นชัดว่าเราได้รับพรด้วยของประทานอันน่าอัศจรรย์นี้เมื่อเราเอื้อมออกนอกตัวเราเองมากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งที่ความเป็นมนุษย์ปลุกชนในเรามักจะหันเข้าหาตนเอง

พระเยซูคือพระคริสต์ พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา นีรันดร์ ข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ทรงพระชนม์ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระอุปนิสัยของพระองค์ทำให้เรามีโอกาสได้รับทั้งความเป็นอมตะและชีวิต

นีรันดร์ ขอให้เราเอื้อมออกนอกตัวเราเองทั้งที่แน่วแน่มตามธรรมชาติของเราคือหันเข้าหาตนเอง ■

จากคำปราศรัยในการประชุมนานาชาติคณะด้านศาสนาที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์-ไอดาโฮ วันที่ 25 มกราคม ค.ศ. 2003

อ้างอิง

1. นีล เอ. แมกซ์เวลล์, “The Holy Ghost: Glorifying Christ,” *Ensign*, July 2002, 58.
2. นีล เอ. แมกซ์เวลล์, “O How Great the Plan of Our God!” (ปราศรัยกับนักการศึกษาศาสนาในระบบการศึกษาของศาสนจักร, 3 ก.พ. 1995), si.lds.org

วิธีที่ข่าวสารการประชุมใหญ่จะ

เปลี่ยน ชีวิตท่าน

ท่านสามารถเป็นเหมือนพระเยซู คริสต์ได้มากขึ้นแน่นอน เครื่องมือ เหล่านี้จะช่วยให้ท่านเห็นวิธี

โดย แอสลีย์ กริกส์

รู้สึกว่าต้องเพิ่มพลังทางวิญญาณสักนิดหรือไม่ คิดไหมว่าท่านสามารถใช้คำแนะนำทางวิญญาณสักหน่อยได้ ท่านโชคดีเพราะการประชุมใหญ่สามัญเป็นสิ่งที่ท่านกำลังมองหา! เอิลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองกล่าวไว้ว่า “ถึงสมาชิกผู้เยาว์ของศาสนจักร ข้าพเจ้าให้สัญญากับท่านว่าหากท่านจะฟัง [การประชุมใหญ่สามัญ] ท่านจะสัมผัสถึงพระวิญญาณภายในท่าน พระเจ้าจะทรงบอกให้ท่านรู้ว่าพระองค์ทรงต้องการให้ท่านทำอะไรกับชีวิตของท่าน”¹

และสิ่งนั้นไม่จบพร้อมสุดสัปดาห์การประชุมใหญ่—ท่านจะยังคงรู้สึกถึงพระวิญญาณเช่นเดิมโดยศึกษาคำพูดหลังจากนั้นด้วย!

การประชุมใหญ่ช่วยเราในหลายๆ ด้าน สำคัญที่สุดน่าจะทำให้เราเข้ามาอยู่ใกล้พระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้นโดยสอนให้เราวิธีเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น วิธีได้ประโยชน์สูงสุดจากการประชุมใหญ่คือเอาใจใส่คำสอนเกี่ยวกับคุณลักษณะเหมือนพระคริสต์เป็นพิเศษ—ไม่ว่าระหว่างการถ่ายทอดหรือขณะท่านกำลังศึกษาคำพูดหลังจากนั้น เมื่อท่านฟังหรืออ่านพร้อมกับนึกถึงคุณลักษณะเหมือนพระคริสต์ไปด้วย ถ้อยคำและพระวิญญาณจะช่วยให้ท่านเรียนรู้วิธีเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น

ท่านสามารถทำแบบสอบถามสั้นๆ นี้เพื่อดูว่าท่านต้องการเน้นหนึ่งหรือสองคุณลักษณะใดขณะท่านศึกษาข่าวสารการประชุมใหญ่ (ดูแบบสอบถามเพิ่มเติมใน *New Era* เดือนตุลาคม 2016 หรือบทที่ 6 ของ *สั่งสอนกิตติคุณของเรา*)

1. ศรัทธา:

- ก. ฉันไม่แน่ใจว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของฉันหรือไม่
- ข. ฉันเชื่อในพระเยซูคริสต์และยอมรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของฉัน
- ค. ฉันหวังว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของฉัน

ที่โรงเรียนมีเด็กกลุ่มเล็กๆ กลุ่มหนึ่งที่นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่า เป็น “คนไม่สำคัญ” เพราะพวกเขาต่างจากคนอื่น ดินันไม่เคยคุยกับพวกเขา ดินันไม่ใจแต่ก็ไม่ใจดี เมื่อดินันได้ยินประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดพูดเรื่อง “ผู้ใดมีใจกรุณาย่อมได้รับพระกรุณา” (การประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 2012) บางอย่างเปลี่ยนไป ท่านกล่าวว่าสิ่งหนึ่งที่เราควรทำเมื่อเราจะตัดสินใจคือ “หยุดตัดสินใจ!” คำพูดของท่านช่วยให้ดินันตระหนักว่าแทนที่จะตัดสินใจเด็กเหล่านี้ที่โรงเรียน ดินันควรแทนที่ความคิดและความรู้สึกไม่ดีของดินันด้วย “ใจที่เปี่ยมด้วยความรักต่อพระผู้เป็นเจ้าและลูกๆ ของพระองค์”

วันจันทร์นั้นเมื่อไปโรงเรียนแทนที่จะพบเพื่อนที่พบกันเป็นประจำ ดินันไปหาคนกลุ่มนั้นที่คนอื่นคิดว่า “ไม่สำคัญ” เราเริ่มคุยกันและดินันรู้ว่าคนเหล่านี้ไม่ต่างจากคนอื่นเลย เมื่อใช้เวลากับพวกเขา ดินันมีความสัมพันธ์แน่นแฟ้นกับพวกเขา ดินันมีเพื่อนใหม่ห้าคน

ดินันรู้ว่าเพื่อนใหม่ของดินันไม่ใช่คน “ไม่สำคัญ” เลย—กับพระผู้เป็นเจ้าพวกเขาเป็นคนสำคัญเสมอ ดินันมีความสุขมากที่ได้เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับความรักที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมีต่อบุตรธิดาของพระองค์

ฮอลลี เอช. อายุ 19 ปี, รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

2. ความหวัง:

- ก. ฉันรู้สึกสงบและมองในแง่ดีเกี่ยวกับอนาคต
- ข. อนาคตทำให้ฉันหวาดกลัว!
- ค. ฉันมักจะไม่นึกถึงอนาคต—ถ้าฉันไม่นึกถึงอนาคต ฉันก็ไม่ต้องกังวลกับอนาคต

3. จิตกุศลและความรัก:

- ก. ฉันพยายามรักผู้อื่น แต่มีบางคนที่คุณเหมือนจะกวนประสาทฉันอยู่เรื่อย
- ข. ฉันอุ่นวยอยู่กับชีวิตตนเองจนไม่อยากคิดถึงใคร
- ค. ฉันปรารถนาให้ผู้อื่นมีความสุขและความสุขนิรันดร์

4. ความบริสุทธิ์:

- ก. “การบริสุทธิ์ทั้งความคิดและการกระทำ” ฟังดูไม่น่าสนุกเลย
- ข. ฉันเป็นคนสะอาดและใจบริสุทธิ์
- ค. ฉันไม่อยากสะอาดและบริสุทธิ์

5. ความรู้:

- ก. ฉันมีหลายอย่างต้องทำจนไม่มีเวลาหาคำตอบให้คำถามของฉัน
- ข. ยี่ ศึกษาหรือ บางครั้งการพยายามเรียนรู้สิ่งต่างๆ ก็น่าเบื่อ
- ค. ฉันพยายามอย่างจริงจังเพื่อเข้าใจความจริงและหาคำตอบให้คำถามของฉัน

6. ความอดทน:

- ก. ฉันสามารถรอได้โดยไม่อารมณ์เสียหรือหงุดหงิด
- ข. ฉันคิดว่าฉันรอได้ แต่ฉันจะอารมณ์เสีย
- ค. การรอคอยเป็นเรื่องเลวร้ายที่สุด ฉันต้องได้ทุกอย่างเดี๋ยวนี้

7. ความอ่อนน้อมถ่อมตน:

- ก. ฉันต้องการทำทุกอย่างด้วยตนเอง
- ข. ฉันพึ่งความช่วยเหลือจากพระเจ้า
- ค. เมื่อทำอะไรสักอย่าง ฉันมักจะคิดว่าฉันสามารถทูลขอความช่วยเหลือจากพระบิดาบนสวรรค์ได้

8. ความขยันหมั่นเพียร:

- ก. ฉันใช้เวลาดูทีวีมาก ชอบไปเที่ยวกับเพื่อนๆ และหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ!
- ข. ฉันมักจะมีปัญหาในการใส่ใจกับสิ่งสำคัญในชีวิต แต่ฉันพยายาม
- ค. ฉันใช้เวลาและพลังงานไปกับเรื่องสำคัญที่สุด

9. การเชื่อฟัง:

- ก. ฉันเต็มใจทำตามคำแนะนำของผู้นำและบิดามารดา
- ข. ฉันมักจะเป็นนายตนเอง—ฉันไม่อยากฟังใคร
- ค. ฉันทำตามคำแนะนำของผู้นำและพ่อแม่ แต่ก็บ่นบ้าง

สร้างจิตกุศลในชั้นเรียนออร์เคสตรา

สำหรับคุณลักษณะเหมือนพระคริสต์ทั้งเก้าข้อด้านล่างนี้ให้เลือกข้อความที่ตรงกับท่านมากที่สุด

ต่อไปนี้นำคำตอบของท่าน ท่านต้องการพัฒนาคุณลักษณะใด เพื่อเรียนรู้วิธีพัฒนาคุณลักษณะเหล่านั้น ท่านอาจจะเลือกหนึ่งหรือสองคุณลักษณะและเอาใจใส่คุณลักษณะนั้นขณะฟังการประชุมใหญ่

หากท่านตอบว่าท่านทำคุณลักษณะนั้นดีอยู่แล้ว ให้ทำต่อไป! ท่านสามารถเลือกหนึ่งหรือสองคุณลักษณะที่ท่านประทับใจระหว่างทำแบบสอบถามและเน้นคุณลักษณะนั้นระหว่างศึกษาการประชุมใหญ่ ไม่ว่าท่านอยู่ตรงจุดใดในการเป็นเหมือนพระคริสต์ ท่านสามารถหันไปฟังคำสอนของผู้ช่วยให้ช่วยท่านบนเส้นทางของท่านได้เสมอ

หากท่านยังตัดสินใจเลือกตอนนี้ไม่ได้ไม่ต้องกังวล! ท่านสามารถฟังการประชุมใหญ่ได้เสมอและดูว่าขณะนั้นท่านประทับใจอะไร

เมื่อท่านเลือกคุณลักษณะที่ต้องการเน้นได้แล้ว ท่านอาจจะต้องจดไว้เพื่อให้ท่านพร้อมรับการเปิดเผยเกี่ยวกับคุณลักษณะนั้นขณะท่านฟังการประชุมใหญ่หรือศึกษาหลังจากนั้น ขณะฟังและศึกษา จงให้พระวิญญาณนำทางท่านให้พบวิธีที่ท่านจะใช้พัฒนาคุณลักษณะดังกล่าว ลองสำรวจตัวอย่างด้านล่าง! ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, “การประชุมใหญ่สามัญ: เสริมสร้างศรัทธาและประจักษ์พยาน,” เลียโฮนา, พ.ย. 2013, 6.

ระหว่างการประชุมใหญ่สามัญ เดือนตุลาคม 2015 ดิฉันประทับใจคำพูดหนึ่ง เอิลเดอร์ เดล จี. เรนลันด์แห่งโควรัม อัครสาวกสิบสองพุดเรื่อง “ผ่านพระเนตรของพระเจ้า” ท่านพูดถึงความสำคัญของการมองผู้อื่นผ่านดวงตาของพ่อแม่ที่มีความรัก เมื่อดิฉันได้ยินเรื่องนี้ ดิฉันรู้สึกว่าจะต้องพยายามรักคนรอบข้างมากขึ้น

เช้าวันหนึ่งหลังการประชุมใหญ่ ดิฉันมองหาโอกาสที่จะทำให้ใครบางคนรู้สึกมีความสุข ดิฉันไปชั้นเรียนออร์เคสตรา และเห็นเด็กผู้ชายคนหนึ่งที่กำลังดิ้นรนไม่ใส่ใจมากนัก ดิฉันบอกได้ว่าเขาอารมณ์เสีย ดิฉันจึงเข้าไปถามว่าวันนี้เป็นอย่างไรบ้าง เขาเป็นคนพูดน้อย ดิฉันจึงถามว่าชั้นเรียนออร์เคสตราเป็นอย่างไร เขาบอกว่าเขาไม่รู้จักเพลงและกังวลเรื่องคอนเสิร์ต ดิฉันจึงเสนอตัวฝึกกับเขาและเราเล่นเพลงนั้นด้วยกัน ฟังเพราะที่เดียว! หลังจากนั้นเราเริ่มคุยกันเกี่ยวกับเครื่องดนตรีของเรา เราสนิทกันมากขึ้น และดิฉันดีใจมากที่ใช้เวลาคุยกับเขา คริสตา เอ็ม. อายุ 12 ปี, รัฐเทกซัส, สหรัฐอเมริกา

คุณลักษณะเหมือนพระคริสต์: จิตกุศล!
คำอ้างอิงหรือคำพูดการประชุมใหญ่สามัญเกี่ยวกับเรื่องนี้:

วิธีพัฒนาจิตกุศล

- สวดอ้อนวอนให้รู้สึกรักผู้อื่น
- อ่านทวนคำพูดการประชุมใหญ่หรือพระคัมภีร์เกี่ยวกับจิตกุศลทุกวันอาทิตย์
- ช่วยน้องชายทำงานบ้าน
- สวดอ้อนวอนให้สังเกตเห็นคนที่ต้องการความช่วยเหลือ
- วางแผนบทเรียนถึงสวรรค์ในครอบครัวเรื่องจิตกุศล

ต่อไปนี้เป็นแผนคร่าวๆ ให้ท่านเริ่มปฏิบัติ!
คุณลักษณะเหมือนพระคริสต์:

ข้อความอ้างอิงเกี่ยวกับคุณลักษณะ:
ฉันจะทำอะไร:

• _____ วันเดือนปี: _____
• _____ วันเดือนปี: _____
• _____ วันเดือนปี: _____

ยึดมั่น

โดย ลินด์เซย์ ฮิลเลอร์

ดิฉันโตมากับเพื่อนๆ ที่เป็นสมาชิกศาสนาจักร ดิฉันตื่นเต้นที่จะรับ
บัพติศมาและเป็นสมาชิก เมื่อดิฉันย้ายข้ามฝั่งประเทศไปเรียน
วิทยาลัย ดิฉันเริ่มเรียนจากผู้สอนศาสนา น่าเสียดายที่แรงกดดัน

จากเพื่อนกลุ่มใหม่ส่งผลให้ทำตามมาตรฐานของพระกิตติคุณได้ยาก เพื่อนใหม่
ของดิฉันใช้เวลาส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่งานเลี้ยง ดิฉันไม่เคยดื่มมา
ก่อน แต่เพื่อนใหม่ชอบกดดันให้ดิฉันดื่ม

ดิฉันรู้ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง แต่การล่อลวงจากเพื่อนยากจะต้านไหว
ดิฉันเริ่มสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ขอให้ผมพลังตัดสินใจได้ถูกต้อง ดิฉันยังไม่เคย
ลดมาตรฐาน แต่กลัวว่าจะไม่มีพลังปฏิเสธเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เมื่อเพื่อนขอให้ดื่มครั้ง
ต่อไป ดิฉันคิดถึงเพื่อนหลายคนที่มีมาตรฐานเดียวกัน

คืนวันเสาร์คืนหนึ่งดิฉันไปงานเลี้ยงกับเพื่อนในหอพัก เพื่อนทุกคนดื่มทันทีและขอให้
ดิฉันลองดื่มครั้งแรก

ดิฉันถูกล่อลวง ดิฉันรับแก้วเบียร์ที่ยื่นให้ ดิฉันยกแก้วขึ้นจ่อปาก ไม่สบายใจแต่
พอใจที่เพื่อนๆ ให้ความสนใจ จากนั้นนึกซึ่งรู้กันทั่วไปว่าเป็นนักดื่มเดินมาที่
วงของเรา

“เธอไม่ดื่มไม่ใช่หรือ” เขาถาม

“ยังไม่ได้ดื่ม” ดิฉันตอบ

“ถ้าเธอดื่ม” นิคพูด “เธอจะเสียใจทุกวันไปชั่วชีวิต”

ดิฉันตกใจ ดิฉันรู้ว่าเขาพูดถูก ดิฉันไม่อยากดื่ม

ดิฉันต้องการเข้าร่วมศาสนาจักร ดิฉันส่งแก้วคืนและ
ออกจากงานเลี้ยงด้วยความสำนึกคุณที่ดิฉันไม่ได้
ตัดสินใจทำสิ่งผิด

เช้าวันรุ่งขึ้นดิฉันไปโบสถ์ พบผู้สอน
ศาสนา และกำหนดวันรับบัพติศมา ดิฉัน

เพื่อนๆ มีผลมากต่อความง่าย—หรือ ความยาก—ของการดำเนินชีวิตตาม มาตรฐานของเรา

อยู่ห่างจากงานเลี้ยงที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นับจากวันนั้น ดิฉันผูกมิตรเพื่อนใหม่ที่โบสถ์ ผู้มีมาตรฐานเดียวกันกับดิฉัน ดิฉันยังเป็นเพื่อนกับคนในหอพัก แต่ทำให้มาตรฐานชัดเจน เมื่อพวกเขารู้ว่ามาตรฐานสำคัญต่อดิฉันเพียงใด พวกเขาเคารพและเลิกกดดันดิฉัน พวกเขาสังเกตและเคารพเมื่อดิฉันออกจากห้องขณะพวกเขาดูภาพยนตร์ที่ไม่เหมาะสมหรือฟังเพลงที่ไม่เหมาะสม

ประจักษ์พยานของดิฉันเข้มแข็งขึ้นเพราะประสบการณ์นี้ และดิฉันจะพยายามไม่ลดมาตรฐานเพราะแรงกดดันจากเพื่อนอีก ดิฉันรู้เช่นกันว่าวิธีที่ดีที่สุดเมื่อต้องตัดสินใจเรื่องยากๆ คือรู้มาตรฐานของคุณและยึดมันตั้งแต่วินาทีแรก

ดิฉันรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของดิฉันเพื่อหูลขอพลังต้านการล่อลวง ดิฉันสำนึกคุณที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระตุ้นให้ดิฉันตัดสินใจทำสิ่งที่ถูกต้อง ดิฉันรู้ว่ามาตรฐานของศาสนจักรมีไว้คุ้มครองเรา และดิฉันสำนึกคุณที่การเลือกทำตามมาตรฐานเหล่านั้นช่วยให้ดิฉันเลือกเข้าร่วมศาสนจักร ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ปฏิเสธการล่อลวง

“คนทำผิดต้องการให้ท่านร่วมวงด้วยเพราะพวกเขารู้สึกสบายใจขึ้นในสิ่งที่พวกเขาทำอยู่เมื่อคนอื่นก็ทำเช่นกัน พวกเขาอาจต้องการเอาเปรียบท่านด้วย เป็นธรรมดาที่ท่านต้องการให้เพื่อนยอมรับ ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม . . . สิ่งหนึ่งที่ท่านมองออกยากที่สุดคือท่านเข้มแข็งอยู่แล้วและคนอื่นเคารพท่านอย่างเงียบๆ . . . ท่านไม่จำเป็นต้องลดมาตรฐานของท่านเพื่อให้เพื่อนที่ดียอมรับ ยิ่งท่านเชื่อฟังยิ่งท่านยืนหยัดในหลักธรรมที่แท้จริง พระเจ้ายังจะทรงช่วยให้ท่านเอาชนะการล่อลวงได้”

เอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ แห่งโกวรัม
อัครสาวกสิบสอง “Making the Right Choices,”
Ensign, Nov. 1994, 37

ทำลายแม่พิมพ์ของ “วัยรุ่นทั่วไป”

โดย ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล
นิตยสารศาสนจักร

ชาวโลกพูดไว้มากเกี่ยวกับวัยรุ่นสมัยนี้ ท่านอาจจะรู้ทัศนะทั่วไปบางอย่างหรือเคยได้ยินคนบ่นเรื่อง “เด็กสมัยนี้” มีการศึกษาและสถิติมากมายเกี่ยวกับท่านด้วย—นิสัยด้านสื่อสังคมของท่าน สิ่งที่ท่านซื้อ แม้กระทั่งช่วงความสนใจของท่านที่อาจจะสั้นมาก

แต่ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน ประธานโบควรัมอัครสาวกสิบสองกล่าว ว่าท่าน “ไม่สบายใจ” เมื่อได้ยินนักวิจัยอธิบายผลการศึกษของพวกเขาเกี่ยวกับคนหนุ่มสาว “พูดตามตรง” ท่านกล่าว “ข้าพเจ้าสนใจสิ่งที่ *ผู้เชี่ยวชาญ* พูดเกี่ยวกับท่านน้อยยิ่งกว่าสิ่งที่พระเจ้าทรงบอกข้าพเจ้าเกี่ยวกับท่าน”¹

พระเจ้าไม่ต้องอาศัยการศึกษาหรือทัศนะทั่วไปเพื่อให้รู้จักท่าน พระองค์ไม่ทรงเห็นท่านเป็นสถิติหรือเป็นคนถ่วงความเจริญตามที่ “ชาวโลก” พยายามเรียกท่าน

“พระองค์ทรงรักท่านไม่เพียงเพราะท่านเป็นใครวันนี้เท่านั้น แต่เพราะท่านมีศักยภาพและความปรารถนาจะเป็นคนมีวิเศษภาพและความสว่างด้วย” ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าว²

พระเจ้าเป็นเจ้าไม่เพียงเห็นท่าน แต่ทรงรักท่านด้วย

สิ่งทีชาวโลกพูด
พระบิดาบนสวรรค์ทรงมองท่านอย่างไร

ท่านต้องการทำลายแม่พิมพ์ของโลกหรือไม่ เริ่มโดยมองตัวท่านเองที่พระบิดาบนสวรรค์และผู้รับใช้ที่พระองค์ทรงเลือกมองท่าน ท่านต้องการทำลายทัศนะทั่วไปหรือไม่ ถึงเวลาแล้วที่ต้องลุกขึ้นและทำ! เมื่อพระคริสต์มีพระชนษา 12 พรรษา พระองค์ทรงเตือนบิดามารดาทางโลกว่าพระองค์ต้อง “ทำธุระของพระบิดา [ของพระองค์]” (ลูกา 2:49)

พระองค์มิได้ทรงพระเยาว์เกินไป ท่านเองก็เช่นกัน ดังนั้นคำถามข้อต่อไปคือ ท่านจะทำธุระของพระบิดาบนสวรรค์ได้อย่างไร

“ธุระ” ของพระองค์ล้วนเกี่ยวข้องกับการทำให้เกิด “ความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39) ด้วยเหตุนี้ท่านจึงสามารถทำธุระของพระบิดาได้โดยทำสุดความสามารถให้บรรลุดีภาพของท่าน และโดยเป็นคนช่วยให้ผู้อื่นบรรลุดีภาพของพวกเขาเช่นกัน

ถึงเวลาแล้วที่ต้องรับผิดชอบอนาคตของท่านเอง ท่านจะทำอะไรได้บ้าง *เวลานี้* เพื่อให้แน่ใจว่าท่านเป็นคนทีพระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบ ว่าท่านจะเป็นได้ ไม่เพียงในนิรันดร์เท่านั้นแต่ในชีวิต *นี้* ด้วย

ท่าน สามารถ ดำเนินชีวิตให้สมกับ
ศักยภาพที่พระองค์ทรงมองเห็น

ฉันจะเป็นคนดีที่สุดในที่สุดโดย...

ฝึกทำงานประมาณหรือไม่
ปรับปรุงการศึกษาพระ
กิตติคุณของฉันหรือไม่ พัฒนา
ความรักในการรับใช้หรือไม่ แบ่ง
ปันว่าท่านจะรับผิดชอบอนาคต
ของท่านอย่างไรโดยส่งข้อความ
มาที่ liahona@ldschurch.org
หรือบนเฟสบุ๊ก LDS Youth หรือ
เพจอินสตาแกรม

ท่านต้องการแต่งงานในพระวิหาร
หรือไม่ จงตัดสินใจเดี๋ยวนี้ว่าจะ
บริสุทธิ์ในความคิด คำพูด และการ
กระทำ ท่านเห็นตัวท่านกำลังเรียนที่
มหาวิทยาลัยหรือไม่ จงพัฒนาทักษะ
การศึกษาที่ดีเดี๋ยวนี้ ท่านต้องการรับ
ใช้งานเผยแผ่หรือไม่ จงเพิ่ม *สั่งสอน*
กิตติคุณของเรา ไว้ในการศึกษาพระ
กิตติคุณของท่าน (โดยเฉพาะบทที่ 3)
ท่านต้องการเลี้ยงดูครอบครัวหรือไม่
จงเรียนรู้วิธีจัดงบประมาณและใช้จ่าย
ตามงบประมาณเดี๋ยวนี้

ท่านสามารถมองดูสิ่งที่ทำให้
ท่านมีความสุข เดี่ยวนี้ ท่านชอบ
คณิตศาสตร์หรือไม่ ชอบเล่นเปียโน
หรือไม่ ชอบเขียนหรือไม่ ทำต่อไป!
ดูว่ามีวิธีที่ท่านจะปรับปรุงหรือไม่
ในเรื่องการเรียนที่โรงเรียน การ
เรียนออนไลน์ การแข่งขัน
การประชุมเชิงปฏิบัติการ
เป็นต้น

จงทำลายแม่พิมพ์และ
ทำลายทัศนคติทั่วไป! จง
รับผิดชอบอนาคตของ
ท่านเอง ท่านกำลัง
ทำอะไรเพื่อเป็นคนดี
ที่สุด บอกให้เรารู้โดย
อีเมลมาที่ liahona@ldschurch.org หรือ
ฝากข้อความไว้
บนเฟสบุ๊ก LDS
Youth หรือเพจ
อินสตาแกรม ■

อ้างอิง

1. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “เป็น
ตัวแทนชาวมิลเลนเนียมตัวจริง,” *เลียวไฮนา*,
ต.ค. 2016, 46.
2. ดีเทอร์ เอฟ. อุกซ์ดอร์ฟ, “การดำเนินชีวิต
อย่างเบิกบานในพระกิตติคุณ,” *เลียวไฮนา*,
พ.ย. 2014, 123.

ดูด้วยสายตา

เติมเชื้อเพลิงแห่งศรัทธาของท่านให้ลอยอยู่บนอวกาศแห่งความสงสัย

คำตอบจากผู้นำศาสนจักร

โดย ประธานเฮนรี บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

วิธีรู้ด้วยตนเอง

เพื่อนวัยเยาว์ที่รักทั้งหลาย ความปรารถนาของเราคือให้แต่ละท่านได้รู้ด้วยตนเองโดยไม่ขึ้นกับใครว่าพระผู้เป็นเจ้าแห่งสวรรค์ทรงดำรงอยู่จริง พระองค์ทรงรู้จักท่าน และพระบุตรของพระองค์ทรงชดใช้บาปของโลก ความหวังของเราคือให้ท่านมีประจักษ์พยานแน่วแน่ว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ได้รับการฟื้นฟูบนแผ่นดินโลกเป็นครั้งสุดท้าย พันธกิจของโจเซฟ สมิทมีลักษณะเฉพาะ ทว่าการสวดอ้อนวอนอย่างนอบน้อมของท่านเป็นต้นแบบที่ช่วยท่านและข้าพเจ้า โจเซฟเดินเข้าไปในป่าเพื่อ สวดอ้อนวอนด้วยศรัทธา ขอให้พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงรักเราทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของท่านและคลายความสับสนของท่าน ท่านได้ความมั่นใจนั้นโดยอ่านพระคำของพระผู้เป็นเจ้า และ ได้รับพยาน ว่าเป็นความจริง โจเซฟสวดอ้อนวอนด้วยเจตนาว่าท่านจะไม่เพียงฟังเท่านั้นแต่จะเชื่อฟังไม่ว่าจะยากเพียงใดก็ตาม ท่านให้คำมั่นสัญญาว่าจะ ปฏิบัติตามทุกสิ่งทุกอย่างที่พระผู้เป็นเจ้าจะทรงสื่อสาร กับท่าน

ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงประสงค์จะทำทนายเยาวชนของศาสนจักร คำทำทนายคือ จงรู้ด้วยตนเองให้ได้ว่าสิ่งเหล่านี้จริง ท่านทำเช่นนี้ได้โดยทำตามแบบอย่างของโจเซฟ สมิท: ศึกษาพระคัมภีร์ ให้พระคำฝังลึกในใจท่าน ใคร่ครวญพระคำ ครั้นแล้วครั้งเล่า และจากนั้น ทูลถามพระผู้เป็นเจ้า ด้วยความตั้งใจว่าจะยอมรับการนำทางของพระองค์—ให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์

แม้คำทำทนายนี้อาจฟังเหมือนเป็นคำเชื่อเชิฐธรรมดา แต่ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าท่านอาจต้องใช้ความพยายามมาก ข้าพเจ้าสัญญาไม่ได้ว่าคำตอบจะมาในหนึ่งวันหรือในหนึ่งสัปดาห์ แต่ข้าพเจ้าสัญญาได้ว่าพระผู้เป็นเจ้าจะตรัสกับท่านในวิธีของพระองค์และในเวลาของพระองค์หากท่านทูลถามด้วยศรัทธา เมื่อท่านยอมรับ และ ปฏิบัติตามคำเชื่อเชิฐนี้ ท่านจะพบว่าไม่เพียงคำตอบจะมาเท่านั้น แต่ท่านจะสร้างแบบฉบับของการได้ความรู้ทางวิญญาณด้วยซึ่งจะเป็นพรแก่ท่านตลอดชีวิตที่เหลือ ■

จาก Face to Face มีนาคม 2017 กับประธานเฮนรี บี. อายริงก์และเอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์

ท่านประยุกต์ใช้สิ่งนี้อย่างไร

ความเห็นเกี่ยวกับ Face to Face: “เรื่องหลักๆ ที่ผมประทับใจคือ การเน้นชัดเจนเรื่องความสำคัญของการศึกษาพระคัมภีร์และคำตอบที่เราจะได้จากพระคัมภีร์ ผมชอบการอภิปรายเรื่องการสวดอ้อนวอนมาก และวิธีที่เราควรเข้าใกล้พระผู้เป็นเจ้าเมื่อสวดอ้อนวอน ผมทราบดีว่าการสวดอ้อนวอนสามารถเป็นและควรเป็นเรื่องส่วนตัวแต่เราพึงตระหนักในวิธีเข้าใกล้พระผู้เป็นเจ้าและเข้าใกล้พระองค์ในการสวดอ้อนวอนด้วยความเคารพ ในฐานะพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ไม่ใช่เพื่อนวัยเดียวกัน”

โจชัว ซี., รัฐฮาวาย สหรัฐอเมริกา

“นอกจากสวดอ้อนวอน และศึกษาพระคัมภีร์ แล้ว วิธีที่ดีที่สุดในการ ทำให้ประจักษ์พยานของ ฉันเข้มแข็งคืออะไร”

ประจักษ์พยานของท่านอาจจะไม่มาในคราวเดียว แต่จะเติบโตเป็นประสบการณ์ทางวิญญาณทีละขั้น—ดังที่พระคัมภีร์กล่าวว่า “บรรพตมาเต็มบรรพต, ภูเขาเนินมาเต็มภูเขา” (2 เนไฟ 28:30) จากนั้นท่านต้องบำรุงเลี้ยงและทำให้ประจักษ์พยานของท่านเข้มแข็ง เหมือนการปลูกเมล็ดพืช (ดู แอลมา 32:28–43) และพืชอยู่รอดด้วยน้ำอย่างเดียวไม่ได้มันโต ย่อมไม่มีวิธี “ดีที่สุด” วิธีเดียวในการทำให้ประจักษ์พยานของท่านเข้มแข็งขึ้นนั้น ท่านต้องทำร่วมกันหลายวิธี

การสวดอ้อนวอนและการศึกษาพระคัมภีร์เป็นวิธีที่ดีแน่นอนในการบำรุงเลี้ยงประจักษ์พยานของท่าน ขณะท่านศึกษาพระกิตติคุณและสวดอ้อนวอนด้วยเจตนาจะรู้ความจริง พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงช่วยให้ท่านรู้ความจริงของพระกิตติคุณ (ดู โมโรไน 10:4–5)

ท่านสามารถทำให้ประจักษ์พยานของท่านเข้มแข็งได้โดยรักษาพระบัญญัติเช่นกัน เมื่อท่านดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณ—เช่นอดอาหาร รักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ หรือรับศีลระลึก—ท่านเริ่มมีประจักษ์พยานว่าจริง *อย่างไร และ เหตุใด* ไม่ใช่แค่รู้ว่าจริง พระเยซูตรัสว่าเมื่อท่านเลือก “ประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์” ท่านจะ “รู้คำสอน” (ยอห์น 7:17)

การบำรุงเลี้ยงประจักษ์พยานอีกวิธีหนึ่งคือแบ่งปัน ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ (1924–2015) แห่งโควรัมฮิลล์สออสตินกล่าวว่า “เรา พบ ประจักษ์พยานในการ แสดง ประจักษ์พยาน!” (“The Candle of the Lord,” *Ensign*, Jan. 1983, 54; *Tambuli*, July 1983, 34) ท่านสามารถแบ่งปันประจักษ์พยานในโบสถ์และเซมินารีที่บ้าน และกับเพื่อนๆ เมื่อท่านแบ่งปัน พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นพยานต่อ ท่าน ว่าสิ่งที่ท่านกำลังแบ่งปันเป็นความจริง

เมื่อท่านทำให้ประจักษ์พยานของท่านเข้มแข็งขึ้นในวิธีต่างๆ มากมาย ประจักษ์พยานจะเติบโตและลึกซึ้ง ท่านจะรู้สึกถึงสันติสุขและปีติ

**ทำงานกับผู้สอน
ศาสนา**

งานเผยแผ่ศาสนาเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการทำให้ประจักษ์พยานของฉัน

เข้มแข็ง ทุกครั้งที่ทำงานกับผู้สอนศาสนา ฉันรู้สึกถึงความรักของพระคริสต์

จอย ดี. อายุ 19 ปี เมืองเลย์เต ฟิลิปปีนส์

พยายามเป็นสาวศิษย์

คุณสามารถทำให้ประจักษ์พยานเข้มแข็งขึ้นได้โดยพยายามเป็นสาวศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์เสมอ การเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าทำให้เราอาจในประจักษ์พยาน และทำให้ประจักษ์พยานของเราเข้มแข็งขึ้นและพร้อมรับอาณาจักรของพระเจ้า (ดู คพ. 76:79) คุณสามารถทำให้ประจักษ์พยานเข้มแข็งขึ้นได้โดยแบ่งปัน

เอ็ลเคอร์มูล ไชมอน อายุ 23 ปี, คณะเผยแผ่
ลูมบาซี สาธารณรัฐคองโก

ฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์

การไปโบสถ์ อ่านพระคัมภีร์ ฟังคำพูดการประชุมใหญ่ และอื่นๆ จะช่วยให้คุณทำให้ประจักษ์พยานเข้มแข็งขึ้นหากคุณฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์จะทรงเป็นพยานยืนยันความจริงต่อคุณ จงฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์เสมอ เพราะพระองค์ทรงอยู่ที่นั่นและจะช่วยให้คุณทำให้ประจักษ์พยานของคุณเข้มแข็ง

อาลิสซา บี. อายุ 16 ปี รัฐเวอร์จิเนีย

สหรัฐอเมริกา

ไปเป็นผู้สอนศาสนา

การไปเป็นผู้สอนศาสนาจะทำให้ประจักษ์พยานของคุณและของคนที่คุณสอนเข้มแข็งในงานเผยแผ่ คุณจะเรียนรู้ว่าต้องพึ่งพาพระเจ้าอย่างเต็มที่และไม่พึ่งกำลังของคุณเอง งานเผยแผ่จะทำให้คุณเข้มแข็งขึ้น เมื่อคุณรับใช้และทำงานของพระองค์ มันจะทำให้ประจักษ์พยานของคุณเข้มแข็ง

เอ็ดเดอร์ ไรเลย์ ปีอาลิส วิลเลียม อายุ 19 ปี
ขณะเผยแผ่ลิงคอล์น

แบ่งปันสิ่งที่คุณรู้ว่าจริง

ผมเรียนรู้ว่าวิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งในการทำให้ประจักษ์พยานของผมเข้มแข็งคือแบ่งปันประจักษ์พยานกับผู้อื่น ทุกครั้งที่ผมแบ่งปันสิ่งที่ผมเชื่อและรู้ว่าจริง—ไม่ว่าจะเรียบง่ายและเล็กน้อยเพียงใดก็ตาม—ผมรู้สึกอบอุ่นมากในอก และมีความเชื่อมั่นมากขึ้นในใจว่าสิ่งที่ผมพูดเป็นความจริง! พุดง่ายๆ คือผมรู้สึกว่าการประจักษ์พยานของผมเข้มแข็งขึ้น

ดักลาส เอส. อายุ 20 ปี เมืองเซาเปาลู บราซิล

เป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น

เราสามารถทำให้ประจักษ์พยานเข้มแข็งขึ้นได้โดยเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น ดินันทำให้ประจักษ์พยานเข้มแข็งขึ้นเมื่อดินันแสดงความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์และรับใช้ผู้อื่นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอด

คยุง จิน พี. อายุ 17 ปี กรุงโซล เกาหลีใต้

แสดงประจักษ์พยานของคุณ

วิธีที่ดีในการทำให้ประจักษ์พยานของคุณเข้มแข็งคือแสดงประจักษ์พยาน บางครั้งเมื่อคุณแบ่งปันประจักษ์พยานคุณพบประจักษ์พยาน คุณสามารถอดอาหารเพื่อให้รู้ด้วยตนเองเช่นกันว่าสิ่งที่สอนคุณเป็นความจริงหรือไม่ ผมทำมาแล้วทั้งสองอย่าง และนั่นทำให้ประจักษ์พยานของผมเข้มแข็งขึ้นมาก

พอร์เตอร์ เอส. อายุ 12 ปี รัฐโอไฮโอ สหรัฐอเมริกา

รับใช้ผู้อื่น

นอกจากสวดอ้อนวอนและศึกษาพระคัมภีร์แล้ว ผมคิดว่าวิธีที่ดีที่สุดในการทำให้ประจักษ์พยานของคุณเข้มแข็งคือรับใช้ เมื่อเรารับใช้ผู้อื่น เราแสดงให้พระเจ้าเป็นเจ้าเห็นว่าเราห่วงใยบุตรธิดาของพระองค์ เราจะได้รับพระวิญญูญาณเช่นกันเมื่อเราทำงานของพระเจ้าเป็นเจ้า ดินันรู้ว่าหลายครั้งดินันได้รับการปลอบโยนในยามยากลำบากและได้คำตอบของคำถามขณะรับใช้

แคโรไลน์ เจ. อายุ 18 ปี รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

บำรุงเลี้ยงประจักษ์พยานของท่าน “[ประจักษ์พยาน] เหมือนพืชที่กำลังเติบโต ต้องได้รับการบำรุงเลี้ยงหาไม่แล้วจะเหี่ยวเฉาโรยรา . . . การเชื่อฟังพระบัญญัติเป็นส่วนหนึ่งของการบำรุงเลี้ยงที่ท่านต้องให้แก่ประจักษ์พยานของท่าน”

ประธานเฮนรี่ บี. อาซริงก์, ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “พยาน,” เลียวไฮนา, พ.ศ. 2011, 160.

คำถามครั้งต่อไป

ฉันจะอัญเชิญพระวิญญูญาณเข้ามาในบ้านฉันได้อย่างไรเมื่อคนในบ้านทะเลาะหรือเถียงกัน

ส่งคำตอบของท่านและภาพความละเอียดสูงตามความประสงค์ของท่านมาก่อน 15 พฤศจิกายน 2017 ที่ liahona.lds.org (คลิก “Submit an Article”) หรือส่งทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org

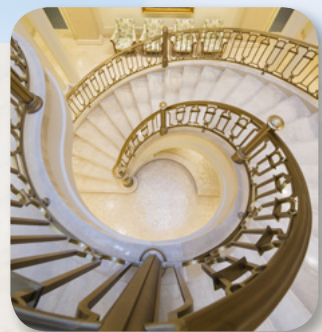
กฎการระบุ (1) ชื่อนามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สเตลหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่าน และถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปีต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของผู้ปกครองให้พิมพ์คำตอบและภาพถ่าย (ส่งทางอีเมลได้)

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมา

เราอยู่คนละซีกโลก
แต่เรารู้สึกเหมือน
กันเมื่อสร้างพระ
วิหารใกล้เรา!

จากปารีส

จากการสัมภาษณ์โดย เอมี เจน ลีวิตต์, รัฐทูตสหรัฐอเมริกา

บันไดวนในพระวิหาร
ปารีส ฝรั่งเศส

ฉันชื่อราเชล ฉันอยู่ใกล้พระวิหารปารีส
ฝรั่งเศส

พระวิหารสำคัญมากต่อครอบครัวเรา
ก่อนสร้างพระวิหารปารีส เราจะเดินทาง
ไปพระวิหารแฟรงก์เฟิร์ต เยอรมนีกับ
ครอบครัวปีละหลายครั้ง ขับรถไปกลับใช้
เวลา 10 ชั่วโมง!

เราชอบดูการสร้างพระวิหารแห่งใหม่
ทุกสัปดาห์หลังเลิกโบสถ์ พ่อกับแม่จะขับ
รถพาเราไปดูความคืบหน้าของการก่อสร้าง
พวกเขาฟังตึกเก่าและชุดหลุมใหญ่ก่อน
จากนั้นจึงเริ่มสร้างพระวิหารให้สูงขึ้น
เรื่อยๆ ไม่นานพระนิเวศน์ของพระเจ้าก็อยู่
ที่นั่น!

ฉันและพี่น้องฉันตื่นเต้นที่จะได้ไปพระ
วิหาร เอสเธอร์พี่สาวคนโตของฉันได้ทำ
บันทึกมาก่อนใคร เราทุกคนตั้งตารอเวลา
ที่เราจะได้ไปด้วย เราชักพระวิหารและมี
ความสุขที่มีพระวิหารในเมืองของเราเอง!

สู่หับโปะโระ

เบม

โคมระย้าในห้องซีเลส-
เชียลของพระวิหาร
หับโปะโระ ญี่ปุ่น

ผมชื่อ โคจิ. ผมอยู่ใกล้พระวิหารหับ-
โปะโระ ญี่ปุ่น ผมชอบนั่งริมหน้าต่าง
ในบ้านและดูการสร้างพระวิหาร

ระหว่างโอเพ่นเฮาส์ ผมชวนเพื่อนสนิท
ของผมมาด้วย เขาคิดว่าทุก
อย่างสวยงาม

ผมชอบคิดว่าการอุทิศพระ
วิหารเป็นวันเกิดของพระวิหาร
วันนั้นเป็นวันเกิดของผมเช่นกัน
และเป็นวันเกิดของประธานมอนสัน
ด้วย! พ่อแม่กับผมเข้าไปในพระวิหาร
เมื่ออุทิศ ผมพบประธานเนลสัน

ผมขอบพระทัยอย่างยิ่งที่ได้อยู่ใกล้พระ
วิหาร เมื่อผมมีเรื่องหนักใจที่โรงเรียน ผม
สามารถเดินผ่านบริเวณพระวิหารระหว่าง
ทางกลับบ้าน ที่นั่นผมรู้สึกถึงความรักที่
พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อผม ผมตั้งตา
รอเวลาที่ผมจะได้เข้าไปทำบัพติศมาและ
ได้แต่งงานที่นั่น ■

主にささぐ

โดย เอ็ดเดอร์
โรเบิร์ต ดี. เฮลส์
แห่งโครัมอัคร
สาวกสิบสอง

พระวิญญาณบริสุทธิ์ จะช่วยฉันได้อย่างไร

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นสมาชิกองค์ที่สามในพระเจ้า
เป็นเจ้าสามพระองค์ พระองค์ทรงเป็นพยานถึงพระบิดา
บนสวรรค์และพระเยซูคริสต์

หน้าหนึ่งของหนู

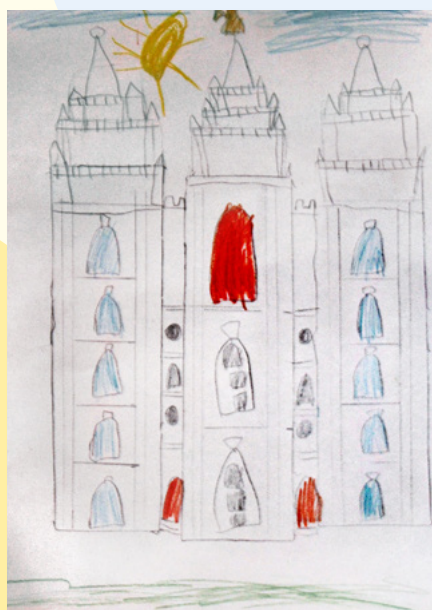
นิมิตของลีไฮ โดย มาเรีย วี. อายุ 10
ขวบ ประเทศบราซิล

พระวิหารลิม่า เปรู โดย วาเลเรีย ที. อายุ 9 ขวบ ประเทศเปรู

พระวิหารไกวย์อาquil เอกวาดอร์ โดย แลนคิส ซี.
อายุ 10 ขวบ ประเทศเอกวาดอร์

พระวิหารซอลท์เลค โดย
เมลิสซา แอล. อายุ 5 ขวบ
และอะเมลา แอล. อายุ 2 ขวบ
ประเทศเอสโตเนีย

การเดินทางของเจน

โดย เจสซิกา ลาร์เซ็น
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

รัฐนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ปี 1843

เจน แมนนิงก็มองดูเรือลอยจากท่าออกสู่ทะเลสาบอีรี เธอรู้สึกเหมือนฝันขณะลอยไปกับเรือ
หนึ่งปีก่อน เธอเข้าร่วมศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย และตัดสินใจย้ายไปอยู่กับวิสุทธิชนคนอื่นๆ ในเมืองนอวู คุณแม่ของเธอกับสมาชิกครอบครัวอีกเจ็ดคนเดินทางไปตามคลองอีรีจนถึงเมืองบัฟฟาโล รัฐนิวยอร์ก แต่ในเมืองบัฟฟาโล พวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้ลงเรือเพราะสีผิวของพวกเขา

“เราจะทำอย่างไรดี” ไอแซคน้องชายของเธอถามเบาๆ

คำถามดังก้องในอากาศหนาวจัด เมืองนอวูอยู่ห่างออกไป 800 ไมล์ (1,287 กิโลเมตร) พวกเขาจะยอมแพ้และ

กลับบ้าน หรือไว้เดินทางภายหลัง . . .

แต่เจนรอไม่ไหว! เธอรู้ว่าพระคัมภีร์มีมอรมอนเป็นความจริง พระผู้เป็นเจ้าตรัสอีกครั้งผ่านศาสดาพยากรณ์ เธอต้องไปนอนอยู่กับครอบครัวเธอ

เจนมั่นใจว่าต้องไปให้ได้ เธอมองไปทางตะวันตก “เราจะเดิน”

และพวกเขาเดิน จนรองเท้าขาด จนเท้าแตก เลือดไหลซึม พวกเขาต้องสวดอ้อนวอนขอให้หาย บางครั้งพวกเขานอนกลางแจ้ง น้ำค้างแข็งปกคลุมหนามาก จนรู้สึกเหมือนหิมะกำลังตก บางคนจะจับพวกเขาเข้าคุกเพราะคิดว่าพวกเขาคือทาสหลบหนี คนเหล่านั้นไม่รู้ว่าการครอบครัวแมนนิงก็เป็นครอบครัวผิวสีที่เป็น

อิสระ พวกเขายังคงเดินต่อไป พลังร้องเพลงสวดเพื่อ
ฆ่าเวลา

พวกเขาอยู่ใกล้เมืองนอวูเมื่อมาถึงแม่น้ำสายหนึ่ง
“ไม่มีสะพาน” ไอแซคพูด

เจนพยักหน้า “ถ้าอย่างนั้นเราต้องเดินลุยน้ำ” ขณะที่
เธอก้าวลงไปในน้ำ น้ำลึกแค่ข้อเท้าของเธอ เธอเดินไป
ข้างหน้าที่ละนิดอย่างช้าๆ น้ำวนจนถึงเข่า จากนั้นก็เลย
เอว พอเดินไปถึงกลางแม่น้ำ น้ำลึกประมาณคอของเธอ
โชคดีที่น้ำไม่ลึกไปกว่านั้น และครอบครัวแมนนิงก็ข้าม
ไปได้อย่างปลอดภัย

ในที่สุดพวกเขาก็มาถึงนอวู เจนเห็นกำแพงหินปูน
สวยงามของพระวิหารนอวูอยู่บนเนินเหนือหุบเขา
ถึงแม้จะยังสร้างไม่เสร็จแต่ก็ทำให้เธอตื่นตะลึง มีคนพา
พวกเขาไปบ้านที่ศาสตราจารย์โจเซฟอยู่

สตรีร่างสูงผมสีเข้มยืนอยู่ตรงประตู “เชิญค่ะ เข้ามา

เลย!” เธอเรียก “ฉัน
ชื่อเอ็มมา สมิธ”

ไม่กันั้นที่
ต่อจากนั้นเป็น

ความพรัมัว เจน

พบท่านศาสตราจารย์

ท่านวางเก้าอี้ไว้รอบๆ ห้องให้ครอบครัว
แมนนิงทุกคนนั่ง เจนนั่งเก้าอี้ข้างซ้ายและ
ฟังขณะที่โจเซฟแนะนำพวกเขาให้รู้จักทุกคนที่นั่น
รวมทั้ง ดร. เบิร์นไฮสเชิลเพื่อนของท่าน ต่อจากนั้น
โจเซฟหันมาถามเจนว่า “หนูเป็นหัวหน้ากลุ่มเล็กๆ
นี้หรือ”

“ค่ะ ท่าน!” เจนตอบ

โจเซฟยิ้ม “ขอพระเจ้าเป็นเจ้าทรงอวยพรหนู!
ตอนนี้ผมอยากฟังเรื่องราวการเดินทางของหนู”

เจนเล่าเรื่องเท้าที่บาดเจ็บของพวกเขา
การนอนในหิมะ และการข้ามแม่น้ำ ทุกคน
ฟังเงียบๆ “แต่ไม่แยค่ะ” เธอจบเรื่อง “เรา
เดินทางอย่างเบิกบาน ร้องเพลงสวด และ
ขอบพระทัยพระเจ้าเป็นเจ้าสำหรับพระกรุณา

และพระ
เมตตาอันไร้
ขอบเขตใน
การให้พรเรา
คุ้มครองเรา
และรักษา
เท้าของเรา”

เกิดความ
เจ็บปวด
หนึ่ง “คุณคิด

อย่างไรครับคุณหมอ” โจเซฟถามในท้ายที่สุด พลังตอบ
เขาชายคนนั้น “นั่นไม่ใช่ศรัทธาหรือ”

“ถ้าเป็นผม ผมเกรงว่าผมจะเปลี่ยนใจและกลับบ้าน!”
ดร. เบิร์นไฮสเชิลยอมรับ

โจเซฟพยักหน้าและหันกลับมามองเจน

กับครอบครัวเธอ “ขอพระเจ้าเป็นเจ้า

ทรงอวยพรพวกคุณ คุณอยู่ใน
หมู่มิตรแล้ว” ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐเท็กซัส
สหรัฐอเมริกา

ซาร่าห์กับเอ็มอาร์ไอ

โดย จูเลียน โดแมน
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ครั้งพระคริสต์อยู่บนโลก พระทรงโปรดให้สัญญา
ว่าพระวิญญาณจะมาเพื่อปลอบโยนและเป็นเพื่อน
นิรันดร์” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 56)

“ดูเหมือนซาร่าห์จะต้องตรวจเอ็มอาร์ไอที่หลัง” คุณ
หมอแฟรงค์พูด เขายืมให้ซาร่าห์ “ผมจะนัดตรวจ
พรุ่งนี้ เดี่ยวผมจะกลับมา”

ซาร่าห์เจ็บหลังมาได้ระยะหนึ่งแล้ว เมื่อเธอตื่นนอน
เช้าวันนั้น เธอเจ็บหลังมากจนยืนตัวตรงไม่ได้และเธอ
แทบจะเดินไม่ไหว ซาร่าห์กับคุณแม่มาพบคุณหมอ
แฟรงค์ให้ตรวจหาความผิดปกติ

“เอ็มอาร์ไออีกแล้วหรือคะ” ซาร่าห์ถามพลางเงยหน้ามองคุณแม่ เธอเคยตรวจเอ็มอาร์ไอมาแล้วครั้งหนึ่ง เธอจำได้ว่าเธอรู้สึกกลัวมากเมื่ออยู่ในท่อขนาดใหญ่ที่ใช้ถ่ายภาพภายในร่างกายเธอ

“แม่เสียใจ ซาร่าห์” คุณแม่บอก “แต่ภาพนั้นจะช่วยให้คุณหมอแฟรงค์รู้ว่ามียะโรมีผิดปกติที่หลังของคุณแม่รู้ว่าหนูทำได้ แม่จะอยู่กับหนูตรงนี้” คุณแม่บีบมือซาร่าห์

“แต่คุณแม่เข้าไปข้างในกับหนูไม่ได้นี่คะ” ซาร่าห์บอก เธอก้มหน้า และน้ำตาไหลอาบแก้ม คุณแม่อยู่กับเธอในห้องนั้นได้ แต่พอซาร่าห์เข้าไปในอุโมงค์ตรวจ เธอจะอยู่คนเดียว

คุณแม่โอบซาร่าห์ไว้ในวงแขน “ใช่ แต่ลูกไม่รู้ไม่ใช่หรือว่าใคร สามารถ อยู่ปลอบลูกที่นั่นได้”

ซาร่าห์นึกถึงชื่อหนึ่งของพระวิญญูญาณบริสุทธิที่เธอเคยได้ยิน ซึ่งก็คือ พระผู้ปลอบโยน บางทีพระวิญญูญาณบริสุทธิน่าจะช่วยเธอไม่ให้รู้สึกกลัวได้

“พระวิญญูญาณบริสุทธิหรือคะ” ซาร่าห์ถาม

คุณแม่พยักหน้า “ใช่จ้ะ หนูสามารถสวดอ้อนวอนขอให้พระวิญญูญาณบริสุทธิช่วยหนู พ่อคุณแม่จะสวดอ้อนวอนให้หนูด้วย”

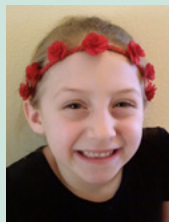
นั่นทำให้ซาร่าห์นึกถึงอะไรอย่างหนึ่ง “หนูจะขอพรจากคุณพ่อได้ไหมคะ”

คุณแม่ยิ้ม “ได้แน่นอนจ้ะ แม่รู้ว่าพ่ออยากจะให้พรหนู”

คืนนั้นคุณพ่อวางมือบนศีรษะของซาร่าห์และให้พรฐานะปุโรหิตแก่เธอ เมื่อเขาให้พรซาร่าห์ว่าเธอจะได้รับการปลอบโยนจากพระวิญญูญาณบริสุทธิ ซาร่าห์รู้สึกอบอุ่นไปทั่วร่าง ความรู้สึกนั้นอยู่กับเธอตลอดคืน

วันรุ่งขึ้นซาร่าห์นอนอยู่บนม้านั่งที่จะเลื่อนเข้าไปในท่อขนาดใหญ่ในเครื่องเอ็มอาร์ไอ เธอนึกบททวนคำพูดที่คุณพ่อใช้ระหว่างให้พรเธอ พระวิญญูญาณบริสุทธิน่าจะอยู่ที่นั่นเพื่อปลอบโยนหนู ซาร่าห์บีบมือคุณแม่แน่น จากนั้นพยาบาลเลื่อนเธอเข้าไปในท่อ

เครื่องเอ็มอาร์ไอทำเสียงตลกๆ ขณะถ่ายภาพหลังของเธอ ซาร่าห์ต้องนอนนิ่งๆ เพื่อภาพจะไม่พร่ามัว เธอตกใจกลัวครู่หนึ่ง แต่แล้วก็รู้สึกอบอุ่นอีกครั้ง

อนาอิส เอฟ. อายุ 6
ขวบ รัฐยูทาห์
สหรัฐอเมริกา

เมื่อหนูอายุห้าขวบ หนูต้องผ่าตัดเอาต่อมทอนซิลและต่อมอดีนอยด์ออก หนูกังวลและกลัวมาก คุณพ่อให้พรหนู หลังจากให้พร หนูไม่กังวลอีกเลย และเราทั้งคู่มีความสุขเพราะเรารู้สึกถึงพระวิญญูญาณบริสุทธิ

รู้สึกเหมือนอ้อมกอดของคุณแม่ หรือผ้าห่มอุ่นสบาย เธอรู้ว่าทุกอย่างจะราบรื่น กว่าที่เธอจะรู้ตัวอีกทีเอ็มอาร์ไอก็เสร็จแล้ว!

ในห้องทำงานของคุณหมอแฟรงค์ เขาให้ซาร่าห์กับคุณแม่ดูภาพหลังของซาร่าห์ “หนูนอนนิ่งดีมาก” คุณหมอแฟรงค์บอกซาร่าห์ขณะที่เขาคู๊กเข่าข้างๆ เธอ “ภาพพวกนี้บอกว่าหนูจะต้องผ่าตัดเพื่อช่วยให้หนูเดินได้ดีขึ้น”

ซาร่าห์สะอึก

“เราอยากผ่าตัดเร็วที่สุด” คุณหมอแฟรงค์บอกพลางเงยหน้ามองคุณแม่ของซาร่าห์ จากนั้นก็เหลียวกลับมามองซาร่าห์ “หลังจากนั้นอาจจะใช้เวลาสองสามอาทิตย์กว่าหนูจะรู้สึกเหมือนเดิมอีกครั้ง แต่หลังจากพบหนูวันนี้ หมอรู้ว่าหนูจะทำได้”

ซาร่าห์พยายามนึกถึงทุกอย่างที่เธออยากทำหลังจากคุณหมอแฟรงค์ซ่อมหลังให้เธอ ฉันจะได้วิ่ง ว่ายน้ำ และกระโดดด้ายไปไม้กอล์ฟได้ เธอนึกถึงสิ่งๆ ที่เธอจะทำทั้งหมดนั้น แต่การผ่าตัดน่ากลัวกว่าเอ็มอาร์ไออีก! ซาร่าห์จึงนึกถึงคำสวดอ้อนวอนของเธอและพรพิเศษที่ได้รับ พระบิดาบนสวรรค์ทรงส่งพระผู้ปลอบโยนมาให้เธอ พระองค์จะทรงช่วยเธออีกครั้ง

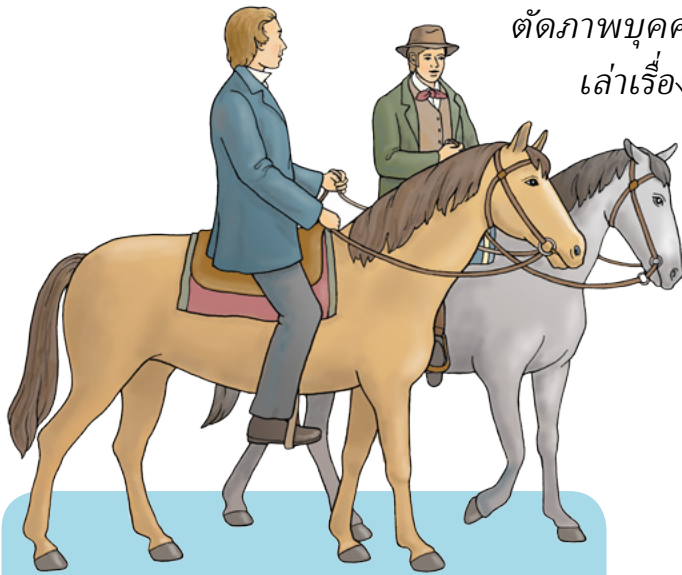
เธอมองดูคุณแม่แฟรงค์ “แล้วหนูจะกระโดดด้ายไปไม้กอล์ฟได้ไหมคะ” เธอถาม

คุณแม่ยิ้มกว้าง “หนูจะกระโดดด้ายไปไม้กอล์ฟได้แน่นอนครับ” ■

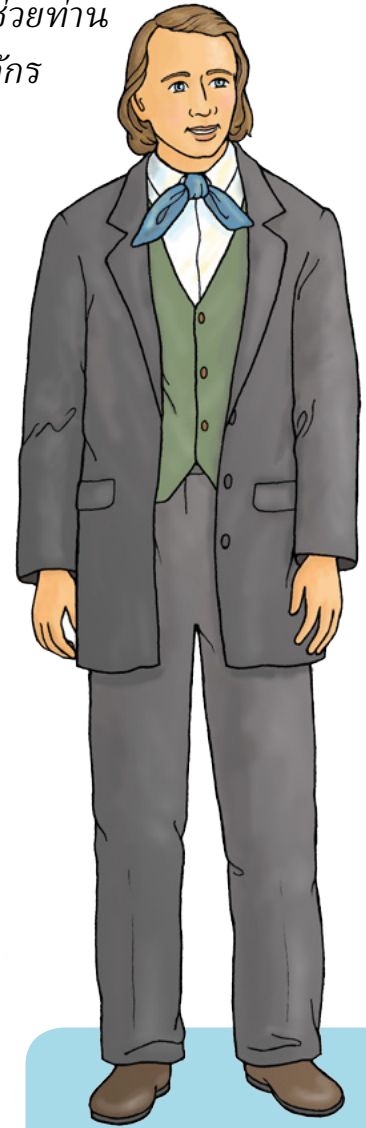
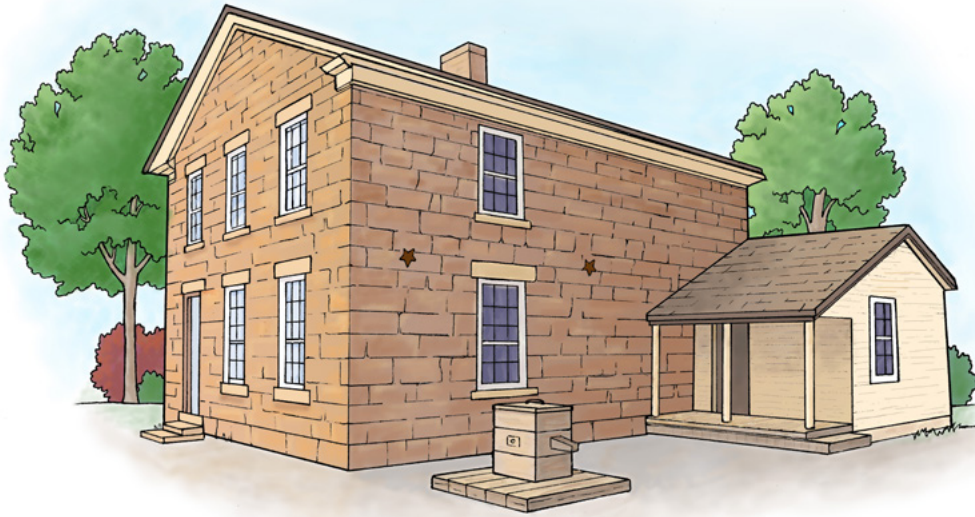
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐโคโลราโด สหรัฐอเมริกา

ศาสดาพยากรณ์คนใหม่

ตัดภาพบุคคลสำคัญเหล่านี้ไว้ช่วยท่าน
เล่าเรื่องราวประวัติศาสตร์จักร

โจเซฟกับไฮรัม

บริคัม ยังค์

ในปี 1844 โจเซฟกับไฮรัม สมธิไปที่คุกคาร์เทลเพื่อรอการไต่สวน คนชั่วร้ายบุกเข้ามาสังหารท่านศาสดาพยากรณ์กับพี่ชายในคุก! วิสุทธิชนไม่แน่ใจว่าใครควรเป็นศาสดาพยากรณ์คนต่อไป ต่อมาเกิดปาฏิหาริย์ที่การประชุมหนึ่งขณะบริคัม ยังค์พูด หลายคนบอกว่าท่านมีสีหน้าและเสียงคล้ายโจเซฟ สมธิ พวกเขารู้ว่าท่านจะเป็นศาสดาพยากรณ์คนต่อไป เวลานี้เรารู้ว่าเมื่อศาสดาพยากรณ์สิ้นชีวิต ประธานโครัมอัครสาวกสิบสองจะเป็นศาสดาพยากรณ์คนต่อไป ■

ช่วยเหลือ ดินสอครึ่งละแท่ง

โดย คาเลบ เอช. อายุ 10 ขวบ เยอรมนี

ทั้งหมดเริ่มต้นเมื่อสเตคของผมนำโครงการช่วยเหลือผู้ลี้ภัย ผมชอบโครงการนี้มาก ผมจึงขอให้คุณแม่บอกครูที่โรงเรียนผมเรื่องนี้ ครูของผมต้องการทำบางสิ่งบางอย่างกับนักเรียนชั้นประถมสี่ เพื่อเป็นตัวอย่างสำหรับโครงการนี้ ผมกับแมตเตเลียสาวจึงไปขอปรึกษาตามบ้าน

เมื่อถึงวันที่ผมต้องนำเสนอโครงการต่อนักเรียนประถมสี่ที่เหลือ ผมประหม่าเล็กน้อยจริงๆ แล้วผมกลัวมาก แต่ผมทำสุดความสามารถ ผมบอกนักเรียนประถมสี่ทุกคนว่าเราต้องการให้เด็กนักเรียนทำอะไรให้ผู้ลี้ภัย ผมบอกวิธีที่เราไปตามบ้าน และผมทำให้พวกเขาลองระดมทุนให้ได้มากกว่าผม เราทำชุดเครื่องเขียนด้วยกัน 100 กว่าชุด! เราใส่สมุดจด ดินสอ และเครื่องเขียนอื่นๆ ไว้ในนั้น เราเขียนข้อความ “ยินดีต้อนรับสู่เยอรมนี” ใส่ลงไปด้วย

ผมกับคุณแม่นำชุดเครื่องเขียนไปที่ค่ายผู้ลี้ภัย ค่ายไม่น่าอยู่ แต่มีสนามเด็กเล่นและมีบริเวณให้เรียนวิชาการ มีรถไฟเสียงดังมากใกล้กับค่าย เด็กๆ บอกผมว่าเสียงเหมือนเครื่องบินไอพ่นที่บินโฉบไปมาในซีเรียและที่อื่นๆ บางทีเสียงนั้นอาจจะเหมือนเสียงระเบิดที่เด็กเคยได้ยินในประเทศบ้านเกิดของพวกเขาก็ได้

ผมพบเด็กรุ่นเดียวกับผมสองสามคนที่ค่าย รวมทั้งดาเนียลนักเรียนหมากรุกที่เก่งมาก ผมไม่ได้เล่นหมากรุกกับเขา ซึ่งผมเสียใจมากเพราะผมชอบหมากรุก แต่พวกเขาชวนผมเล่นฟุตบอลโต๊ะและปิงปอง พวกเขาบอกผมว่าพวกเขาคิดถึงบ้านและอยากออกจากค่ายไปโรงเรียนอีกครั้ง

หลังจากเราเล่นฟุตบอลโต๊ะและปิงปองแล้ว เราก็แจกชุดเครื่องเขียน ผมรู้สึกดีที่ได้ทำบางอย่างให้เด็กๆ ที่ค่าย ■

พระเยซูเสด็จเยือนโจเซฟ สมิธ

โดย คิม เว็บป์ ริด

หลายปีหลังจากพระ
เยซูฟื้นคืนพระชนม์
เด็กหนุ่มชื่อโจเซฟ
สมิธมีคำถาม เขาไม่รู้
ว่าเขาควรเข้าร่วม
นิกายใด

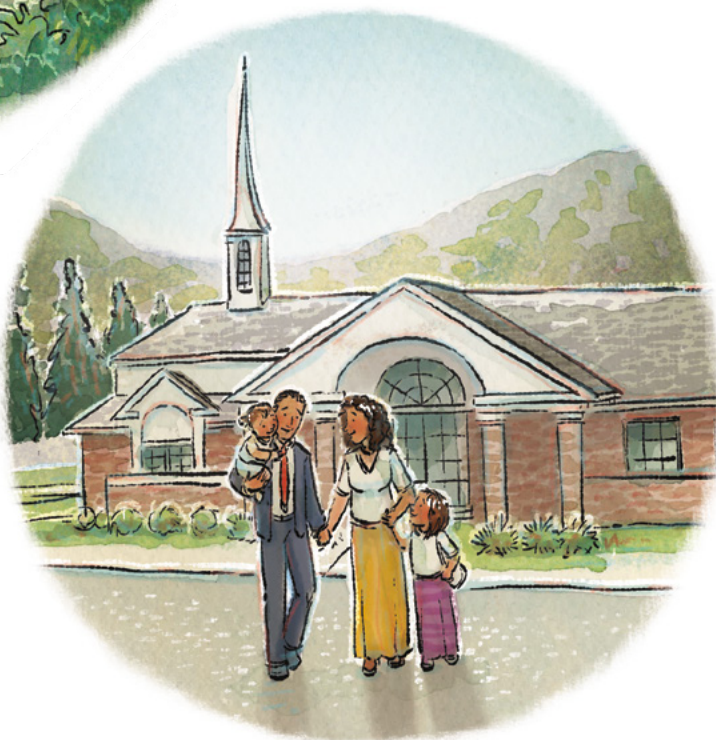

โจเซฟอ่านพระคัมภีร์
ไบเบิล ขึ้นนั้นกล่าวว่า
พระบิดาบนสวรรค์จะ
ทรงตอบคำถามของเรา
หากเราสวดอ้อนวอน
พระองค์ โจเซฟเข้าไป
ในป่าและสวดอ้อนวอน
พระบิดาบนสวรรค์

พระบิดาบนสวรรค์
และพระเยซูเสด็จลง
มาจากสวรรค์ พระ
เยซูตรัสว่าโจเซฟไม่
ควรเข้าร่วมนิกายใด
เพราะนิกายเหล่านั้น
ไม่ได้สอนทุกอย่างที่
เป็นส่วนประกอบของ
ศาสนจักรของพระองค์

เมื่อโจเซฟโตขึ้น ท่านช่วยนำ
ศาสนจักรของพระเยซูกลับมา
แผ่นดินโลก ศาสนจักรนี้เรียกว่า
ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่ง
วิสุทธิชนยุคสุดท้าย ศาสนจักร
ช่วยให้ผู้คนเรียนรู้เกี่ยวกับพระ
เยซูและพระบิดาบนสวรรค์

การอ่านพระคัมภีร์สอนฉันมากขึ้นเกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์ เมื่อฉัน
สวดอ้อนวอน พระองค์จะทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของฉันเช่นกัน ■

วันสะบาโตเป็น วันศักดิ์สิทธิ์

จนกว่าเราจะพบกันอีก

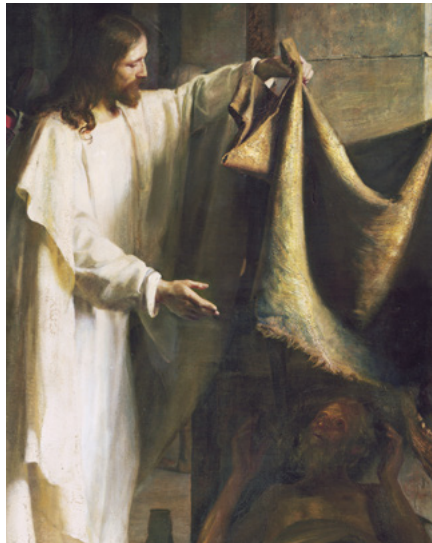
โดย ประธาน
โรมัส เอ. มอนสัน

ช่วยคนบางคน วันนี้

เราเป็นพระหัตถ์ของพระเจ้า
พระองค์ทรงพึ่งเรา

ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า ความตั้งใจ ของสมาชิกแต่ละคนของศาสนจักรคือรับใช้และช่วยคนตกทุกข์ได้ยาก ที่บังเกิดมาเราทำพันธสัญญาว่าจะ “แบกภาระของกันและกัน, เพื่อมันจะได้เบา” [โมไซยาห์ 18:8] มีกี่ครั้งที่ใจท่านอ่อนไหวเมื่อท่านเห็นความขัดสนของผู้อื่น บ่อยเพียงใดที่ท่าน ตั้งใจ จะเป็นคนที่ช่วย แต่บ่อยเพียงใดที่ท่านดำเนินชีวิตแต่ละวันถูกรบกวน ท่านไม่ทำอะไร และปล่อยให้คนอื่นช่วยโดยรู้สึกว่ “อ้อ จะมีคนดูแลความต้องการนั้นแน่นอน”

เรามัวแต่ยุ่งุ่นวายกับชีวิตเรา อย่างไรก็ตาม ถ้าเราอยกกลับมามองอย่างพินิจ พิจารณาหว่าเรากำลังทำอะไร เราอาจพบว่า... บ่อยเหลือเกินที่เราใช้เวลาส่วนใหญ่ดูแลเรื่อง

ที่ไม่สลักสำคัญแต่อย่างใดในแผนโดยรวมของชีวิต โดยไม่สนใจอุดมการณ์เหล่านั้นที่สำคัญกว่า...

มีผู้ต้องการความเอาใจใส่ กำลังใจ ความช่วยเหลือ การปลอบโยน ความเมตตาจากเราอยู่รายรอบ—ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นสมาชิกในครอบครัว เพื่อนสนิทมิตรสหาย หรือคนแปลกหน้า เราคือพระหัตถ์ของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกโดยมีพระบัญชาให้รับใช้และให้กำลังใจบุตรธิดาของพระองค์ พระองค์ทรงพึ่งเราแต่ละคน...

ขอให้เนื้อร้องของเพลงสวดคันทูซิมซาบจิตวิญญาณของเรา...

ฉันทำความดีบ้างหรือไม่ในโลกวันนี้?
ฉันปรานีคนขัดสนบ้างไหม?
ฉันได้ปลอบคนหมองหม่นช่วยคนให้เบิกบานไหม?

หากไม่ฉันล้มเหลวแน่นอน
มีภาระใครถูกแบ่งไปไหมวันนี้
เพราะว่าฉันยินดีที่จะช่วย?
คนเจ็บป่วยระทวยแรงล้าถูกรักษาหรือเปล่า?
เมื่อเขาอยากให้ช่วยฉันอยู่นั้นไหม?
[“ฉันทำความดีบ้างหรือไม่?” เพลงสวด, บทเพลงที่ 109]

... ขอให้เรากลมตัวเราว่า... วันนี้ฉันทำอะไรให้ใครบ้าง” ข้าพเจ้าขอแนะนำสมาชิกทั่วโลกให้หาคนที่กำลังลำบากหรือเจ็บป่วยหรือเหงา และทำบางสิ่งให้เขาวันนี้ ■

จาก “วันนี้ฉันทำอะไรให้ใครบ้าง” เลียโฮนา, พ.ย. 2009, 103–107

พร, โดย หลุยส์ พาร์คเกอร์

“และเป็นจุดประสงค์ของเราที่จะจัดหาให้วิสุทธิชนของเรา, เพราะสิ่งทั้งปวงเป็นของเรา . . .
 “เพราะแผ่นดินโลกเต็มเปี่ยม, และมีเพียงพอและเกินพอ; แท้จริงแล้ว, เราเตรียมสิ่งทั้งปวง”
 (คพ. 104:15, 17)

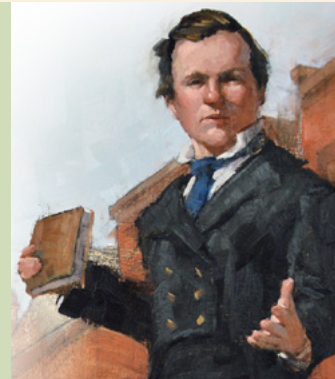
ดูหน้า 32 และ 40 ในฉบับนี้เพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับการพึ่งพาตนเอง

อื่นๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

บทเรียนห้าบทสำหรับคนหนุ่มสาว จากอัครสาวกวัยหนุ่ม

“การตัดสินใจบอกตัวตนของคุณ ไม่ใช่
สภาวะการณ์”: บทเรียนหนึ่งในห้าบทจากชีวิตของ
อัครสาวกห้าในสิบสองคนแรกของการฟื้นฟู—ที่
บังเอิญเป็นคนหนุ่ม อ่านดูว่าเราสามารถเรียนรู้บท
เรียนอะไรอีกบ้างจากอัครสาวกเหล่านี้

น.44

สำหรับเยาวชน

น.54

วิธีที่ข่าวสารการประชุมใหญ่จะ เปลี่ยนชีวิตท่าน

การประชุมใหญ่สามัญเป็นมากกว่าเหตุการณ์
—เป็นโอกาสให้เปลี่ยนชีวิตท่าน

สำหรับเด็ก

ช่วยเหลือ ดินสอครึ่งละแท่ง

คาเลบอยู่ในเยอรมนี เขาต้องการทำบางอย่าง
เพื่อช่วยเด็กในค่ายลี้ภัยใกล้บ้าน เขาจึงคิด
แผนหนึ่งขึ้นมา

น.75